

166/1999 Sb.

ZÁKON

ze dne 13. července 1999 o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů

(veterinární zákon)

Změna: 29/2000 Sb.

Změna: 154/2000 Sb.

Změna: 102/2001 Sb.

Změna: 120/2002 Sb.

Změna: 76/2002 Sb., 320/2002 Sb.

Změna: 131/2003 Sb.

Změna: 131/2003 Sb. (část)

Změna: 316/2004 Sb.

Změna: 444/2005 Sb.

Změna: 48/2006 Sb.

Změna: 186/2006 Sb.

Změna: 124/2008 Sb., 182/2008 Sb.

Změna: 298/2009 Sb.

Změna: 291/2009 Sb.

Změna: 223/2009 Sb.

Změna: 227/2009 Sb.

Změna: 281/2009 Sb.

Změna: 308/2011 Sb. (část)

Změna: 308/2011 Sb.

Změna: 18/2012 Sb., 359/2012 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

VETERINÁRNÍ PÉČE

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie (dále jen „předpisy Evropské unie“)^{1a)} stanoví požadavky veterinární péče (dále jen "veterinární požadavky") na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty, upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob, soustavu, působnost a pravomoc orgánů vykonávajících státní správu v oblasti veterinární péče, jakož i některé odborné veterinární činnosti a jejich výkon.

§ 2

Veterinární péče

Veterinární péče podle tohoto zákona zahrnuje

- a) péči o zdraví zvířat a jeho ochranu, zejména předcházení vzniku a šíření onemocnění přenosných přímo nebo nepřímo mezi zvířaty vnímavých druhů (dále jen „nákaza“) a jiných onemocnění zvířat a jejich zdolávání, ochranu zdraví lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka,
- b) péči o zdravotní nezávadnost živočišných produktů a krmiv a ochranu zdraví lidí před jeho poškozením nebo ohrožením živočišnými produkty,

- c) ochranu území České republiky před zavlečením nález zvirat a nemocí přenosných ze zvirat na člověka a před dovozem zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí,
- d) ochranu životního prostředí před nepříznivými vlivy souvisejícími s chovem zvirat, výrobou a zpracováváním živočišných produktů, jakož i ochranu zvirat a jejich produkce před riziky ze znečištěného životního prostředí,
- e) veterinární asanaci,
- f) dozor nad dodržováním povinností a požadavků stanovených k zajištění těchto úkolů tímto zákonem, zvláštními právními předpisy¹⁾ a předpisy Evropské unie²⁾ (státní veterinární dozor).

§ 3

Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) chovatelem každý, kdo zvíře nebo zvířata vlastní nebo drží, anebo je pověřen se o ně starat, ať již za úplatu nebo bezúplatně, a to i na přechodnou dobu,
- b) hospodářstvím jakákoli stavba, zařízení nebo místo, kde je hospodářské zvíře nebo kde jsou hospodářská zvířata chována nebo držena, včetně chovu pod širým nebem. Je-li v hospodářství chováno nebo drženo více než jedno stádo nebo více než jedna skupina hospodářských zvirat, která mohou onemocnět stejnou nákazou nebo nemocí přenosnou ze zvirat na člověka (dále jen "vnímavá zvířata"), je každé z těchto stád nebo každá z těchto skupin oddělenou epizootologickou jednotkou, která má stejný zdravotní status,
- c) hospodářskými zvířaty zvířata využívaná převážně k chovu, výkrmu, práci a jiným hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, osli a jejich kříženci, drůbež, běžci, králíci, kožešinová zvířata, zvěř ve farmovém chovu, ryby a jiní vodní živočichové a včely,
- d) jatečnými zvířaty hospodářská zvířata, jež jsou určena k porážce a jatečnému zpracování a

jejichž maso je určeno k výživě lidí,

- e) svodem zvířat soustředění hospodářských zvířat různých chovatelů na určeném místě a k určenému účelu, jde-li o evidovaná zvířata podle plemenářského zákona⁸⁾,
- f) shromažďovacím střediskem hospodářství, tržiště nebo jiné místo, na němž jsou shromažďována zvířata z různých hospodářství, zejména skot, prasata, ovce a kozy, aby z nich byly vytvářeny skupiny zvířat určených k odeslání,
- g) zvířaty podezřelými z nákazy zvířat zvířata, u nichž se projevují klinické příznaky nebo postmortální změny vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, anebo zvířata, o nichž je podle výsledků vyšetření nutno mít za to, že jsou podezřelá z určité nákazy zvířat,
- h) zvířaty podezřelými z nakažení zvířata, u nichž se neprojevují klinické příznaky nebo postmortální změny vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, o nichž však lze na základě získaných epizootologických nebo jiných informací mít za to, že přišla přímo nebo nepřímo do styku s jejím zdrojem,
- i) karanténou dočasné, provozně a místně oddělené umístění zvířat podezřelých z nákazy zvířat nebo zvířat podezřelých z nakažení (dále jen "podezřelá zvířata"), v jehož průběhu se provádějí preventivní, diagnostické, popřípadě i léčebné úkony k ochraně před zavlečením nebo šířením nákaz zvířat,
- j) izolací dočasné oddělené umístění zvířat před jejich zařazením do stáda nebo před jejich přemístěním z hospodářství, v jehož průběhu se provádějí preventivní a diagnostické úkony a sleduje zdravotní stav zvířat,
- k) ohniskem nákazy hospodářství nebo jiné místo, kde byl zjištěn jeden nebo více případů nákazy,
- l) nákazovou situací výskyt nákazy na určitém území nebo v určitém hospodářství,
- m) nákazovými důvody výskyt a možnost rozšíření nákazy,
- n) živočišnými produkty suroviny živočišného původu, a to všechny části těl zvířat, zejména maso, vnitřnosti, tuky, kůže, kosti, krev, žlázy s vnitřní sekrecí, rohy, parohy, paznehty, kopyta, vlna, srst, peří, také mléko, vejce, med a včelí vosk, jakož i výrobky z těchto surovin, které jsou určeny k výživě lidí a zvířat,
- o) zdravotně nezávadnými živočišnými produkty živočišné produkty, které splňují požadavky

na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy,³⁾ a předpisy Evropské unie^{3a)}

- p) krmivy produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez jejich přidání, které jsou určeny ke krmení zvířat samostatně nebo ve směsích,
- r) zdravotně nezávadnými krmivy krmiva, která splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy,⁴⁾ a předpisy Evropské unie^{4a)},
- s) veterinárními přípravky hromadně vyráběné přípravky, které jsou určeny pro zvířata, zejména dietetické, vitaminové, minerální a kosmetické přípravky, anebo pro specifickou laboratorní diagnostiku nákaz zvířat či původců onemocnění z potravin živočišného původu; za veterinární přípravky se nepovažují výrobky, které podléhají zvláštním právním předpisům⁵⁾,
- t) veterinárními technickými prostředky zařízení, přístroje, pomůcky, materiály nebo jiné předměty nebo výrobky včetně příslušenství, používané samostatně nebo v kombinaci spolu s potřebným programovým vybavením, které jsou určeny k použití u zvířat pro účely prevence, vyšetřování, diagnózy, sledování, léčby nebo zmírnění nemoci, poranění nebo zdravotního postižení, náhrady nebo modifikace anatomické struktury či fyziologického procesu, anebo kontroly březosti, a které nedosahují své hlavní zamýšlené funkce v organismu zvířete nebo na jeho povrchu farmakologickým nebo imunologickým účinkem nebo ovlivněním metabolismu, jejichž funkce však může být takovými účinky podpořena; za veterinární technické prostředky se dále považují výrobky, které slouží k označování zvířat a které jsou za tímto účelem vpravovány do těla zvířete,
- u) ochrannou lhůtou období mezi posledním podáním léčivého přípravku zvířatům za běžných podmínek používání příslušného přípravku a okamžikem, kdy lze od těchto zvířat získávat potraviny tak, aby bylo zajištěno, že tyto potraviny neobsahují rezidua léčivého přípravku v množstvích přesahujících maximální limity stanovené zvláštními právními předpisy a předpisy Evropské unie^{5a)},
- v) porážkou usmrcení jatečného zvířete za účelem využití jeho produktů, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾,

- x) utracením usmrcení zvířete, nejde-li o porážku, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání,⁶⁾
- y) veterinárním zbožím zvířata, živočišné produkty, krmiva živočišného původu, další produkty a předměty, pokud mohou být nositeli původců nákaz,
- z) předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, živí původci nákaz zvířat pro výzkumné nebo jiné účely a předměty používané při ošetřování a přepravě zvířat, živočišných produktů a krmiv, zejména voda, krmivo, stelivo, dopravní prostředky, obaly, nástroje, nářadí a pracovní pomůcky, popřípadě i jiné předměty, pokud z jiného důvodu mohou být nositeli původců nákaz,
- aa) uváděním do oběhu nabízení k prodeji, prodej nebo jiná forma nabídky ke spotřebě, včetně skladování a přepravy pro potřeby prodeje nebo jiné nabídky ke spotřebě,
- bb) obchodováním obchodování mezi členskými státy Evropské unie (dále jen "členský stát") se zvířaty a živočišnými produkty, které mají původ v členských státech, jakož i se zvířaty a živočišnými produkty, pocházejícími ze zemí, které nejsou členským státem (dále jen "třetí země"), jež jsou v členských státech ve volném oběhu,
- cc) dopravním prostředkem část silničního vozidla, drážního vozidla, letadla nebo lodi, určená k přepravě zboží, jakož i kontejner používaný pro silniční, drážní, leteckou nebo vodní dopravu,
- dd) zásilkou určité množství zvířat téhož druhu nebo určité množství živočišných produktů téhož druhu, na něž se vztahuje totéž veterinární osvědčení nebo jiný průvodní veterinární, popřípadě obchodní doklad, přepravované týmž dopravním prostředkem,
- ee) schválením udělení souhlasu k výkonu určité činnosti na základě splnění podmínek stanovených tímto zákonem,
- ff) registrací zapsání do seznamu,
- gg) úředním veterinárním lékařem veterinární lékař orgánu veterinární správy, za úředního veterinárního lékaře se považuje také veterinární lékař Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra, popřípadě jimi zřízených organizačních složek státu, který byl pověřen úkoly náležejícími podle tohoto zákona úředním veterinárním lékařům,
- hh) soukromým veterinárním lékařem veterinární lékař vykonávající veterinární léčebnou a

preventivní činnost podnikatelským způsobem,

- ii) schváleným veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař schválený krajskou veterinární správou pro síť epizootologického sledování a pro výkon některých, tímto zákonem stanovených činností.
- jj) ošetřujícím veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař nebo veterinární lékař Ministerstva obrany vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost v hospodářství nebo v chovu zvířat, který se seznámil se zdravotním stavem zvířat chovaných nebo držенých v tomto hospodářství nebo v tomto chovu.

(2) Kde se v tomto zákoně mluví o zvířatech, rozumí se tím podle povahy věci a okolností též sperma, vaječné buňky, embrya, násadová vejce, oplodněné jikry a plemenivo včel.

(3) Kde se v tomto zákoně mluví o zvěřině, rozumí se tím pro účely tohoto zákona těla, jakož i všechny požitelné části těl volně žijící lovné zvěře.⁷⁾

(4) Kde se v předpisech Evropské unie mluví v souvislosti se zvířaty o části území státu jako o regionu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona kraj.^{7a)}

(5) Na nakládání s vedlejšími živočišnými produkty se nevztahuje zákon o odpadech s výjimkou případů stanovených předpisem Evropské unie^{7b)}.

(6) Pokud se v tomto zákoně používají v souvislosti s právními vztahy upravenými předpisy Evropské unie pojmy, jejichž obsah a význam nejsou definovány v tomto zákoně, ale v uvedených předpisech, vychází se pro účely tohoto zákona z vymezení těchto pojmů v uvedených předpisech.

(7) Pokud se v tomto zákoně mluví v souvislosti s volným pohybem osob nebo s uznáváním odborné způsobilosti o členském státě, rozumí se tím také jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace.

HLAVA II

ZDRAVÍ ZVÍŘAT A JEHO OCHRANA

Oddíl 1

Povinnosti chovatelů

§ 4

(1) Chovatel je povinen

- a) chovat zvířata způsobem, v prostředí a podmínkách, které vyžadují jejich biologické potřeby, fyziologické funkce a zdravotní stav a předcházet poškození jejich zdraví,
- b) sledovat zdravotní stav zvířat, v odůvodněných případech jim včas poskytnout první pomoc a požádat o odbornou veterinární pomoc,
- c) bránit vzniku a šíření nálezů a jiných onemocnění zvířat a plnit povinnosti stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě k zdolávání těchto nálezů nebo jiných onemocnění zvířat^{7c)},
- d) poskytnout nezbytnou součinnost a pomoc k tomu, aby mohlo být řádně provedeno nařizené vyšetření zvířete, odběr vzorků, ochranné očkování nebo jiný odborný veterinární úkon, například fixace zvířete, předvedení zvířete v zájmovém chovu,
- e) podávat zvířatům léčivé přípravky, jejichž výdej je vázán na předpis veterinárního lékaře, jen podle jeho pokynů,
- f) zajistit, aby byli psi, jakož i lišky a jezevci drženi v zajetí, ve stáří od 3 do 6 měsíců platně očkovaní^{7d)} proti vzteklině a poté během doby účinnosti předchozí použité očkovací látky přeočkovaní, uchovávat doklad o očkovaní po dobu platnosti očkovaní a na požádání jej předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,
- g) zajistit, aby byli psi, kočky a fretky v zájmovém chovu, pokud jsou přemísťováni mezi členskými státy k neobchodním účelům, označeni stanoveným způsobem a provázeni dokladem, který obsahuje údaje umožňující zjištění totožnosti zvířete a kontrolu jeho stavu (dále jen "pas"),^{7e)} vydaným veterinárním lékařem schváleným pro tuto činnost; evidenci

těchto pasů vede Komora veterinárních lékařů České republiky (dále jen "Komora"). Schválení soukromého veterinárního lékaře může být pozastaveno nebo odejmuto, jestliže tento lékař vydal pas s prokazatelně nepravdivými údaji, vyplněný neúplně nebo nesprávně, anebo v rozporu s podmínkami stanovenými tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu^{7f)}. Prováděcí právní předpis upraví podrobněji označování psů, koček a fretek v zájmovém chovu, přidělování identifikačních prostředků a stanoví náležitosti, způsob vydávání a číslování pasů, vedení jejich evidence, údaje, které musí pas obsahovat, a jeho vzor,

- h) zajistit, aby bylo neprodleně a v rozsahu nezbytně nutném pro vyloučení podezření z onemocnění vzteklinou veterinárně vyšetřeno zvíře, které poranilo člověka nebo s ním přišlo do přímého kontaktu způsobem nebo za okolností, které mohou vyvolávat podezření z onemocnění touto nákazou,
- i) dodržovat povinnosti plynoucí z předpisů Evropské unie^{7g)}.

(2) K inseminaci, přenosu embryí a přirozené plemenitbě lze používat jen zvířata, která podle výsledků vyšetření splňují podmínky stanovené tímto zákonem a plemenářským zákonem⁸⁾.

(3) Chovatel, který hodlá použít zvířata k pokusům,⁹⁾ je povinen požádat krajskou veterinární správu Státní veterinární správy nebo Městskou veterinární správu v Praze Státní veterinární správy (dále jen "krajská veterinární správa o stanovení podmínek veterinární péče (dále jen "veterinární podmínky") k jejich provádění.

§ 5

(1) Chovatel hospodářských zvířat je dále povinen

- a) zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat, a to v rozsahu a lhůtách stanovených Ministerstvem zemědělství (dále jen "ministerstvo") podle § 44 odst. 1 písm. d), uchovávat jejich výsledky po dobu

nejméně 1 roku a na požádání je předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři. Je-li třeba provést též laboratorní vyšetření vzorků, musí být toto vyšetření provedeno v laboratoři uvedené v § 52 odst. 3,

- b) zabezpečit v rozsahu odpovídajícím druhu zvířat, způsobu jejich chovu a ustájení čištění, dezinfekci, dezinsekcí a deratizaci stájí, jiných prostorů a zařízení, v nichž jsou chována zvířata, jakož i čištění a dezinfekci technologických zařízení, dopravních prostředků, strojů, nástrojů, náradí, pracovních pomůcek a jiných předmětů, které přicházejí do přímého styku se zvířaty, používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů,^{9a)} dodržovat návod k jejich použití a zacházet s vedlejšími živočišnými produkty způsobem stanoveným tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)}
- c) v případě nebezpečí zavlečení nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka zřídit, popřípadě umístit prostředky sloužící k ochraně proti nákazám a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a dbát o jejich řádnou funkci,
- d) k napájení zvířat používat vodu, která neohrožuje zdravotní stav zvířat a zdravotní nezávadnost jejich produktů, a ke krmení zvířat používat jen zdravotně nezávadná krmiva,
- e) podávat zvířatům pouze léčivé přípravky v souladu s pravidly pro jejich používání při poskytování veterinární péče,⁵⁾ veterinární přípravky schválené podle tohoto zákona, doplňkové látky v souladu se zvláštními právními předpisy⁴⁾ a dodržovat podmínky pro podávání některých látek a přípravků zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí (§ 19), poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat, v živočišných produktech, krmivech a napájecí vodě (dále jen "plán sledování některých látek a jejich reziduí"), a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření,
- f) nepodávat zvířatům látky a přípravky, jejichž používání u hospodářských zvířat nebo u zvířat, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, není povoleno (§ 19 odst. 1 a 3)^{9c)},
- g) předkládat na požádání úřednímu veterinárnímu lékaři záznamy stanovené zvláštním právním předpisem^{9d)} a umožnit přístup k těmto záznamům také soukromému veterinárnímu lékaři, který vydává potvrzení o zdravotním stavu zvířete a o nakažové situaci v místě původu (dále jen "zdravotní potvrzení"),

h) v případě, že chová zvěř ve farmovém chovu, oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení své chovatelské činnosti ve vztahu k farmovému chovu zvěře.

(2) Chovatel, který jako podnikatel¹⁰⁾ chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, je dále povinen

- a) oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení podnikatelské činnosti, jakož i informovat krajskou veterinární správu bez zbytečného odkladu o změnách, k nimž má dojít ve způsobu ustájení nebo v druzích chovaných zvířat,
- b) uvádět na trh pouze zvířata, kterým nebyly podávány nepovolené nebo zakázané⁴⁾ látky nebo přípravky (§ 19), vést záznamy o tom, kdy a které léčivé přípravky a látky, jimiž mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, byly podány zvířatům, neprodleně předkládat tyto záznamy veterinárnímu lékaři, aby v nich zaznamenal podání léčivých přípravků zvířatům nebo očkování zvířat, uchovávat tyto záznamy nejméně po dobu 5 let a dodržovat ochranné lhůty,
- c) zajistit, aby práce při ošetřování zvířat a získávání jejich produktů vykonávaly pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů,¹¹⁾ které mají základní znalosti o péči o zvířata a o hygienických požadavcích na získávání živočišných produktů,
- d) zpracovat a aktualizovat podle schválených zásad [§ 44 odst. 1 písm. c)] pohotovostní plán pro případ výskytu nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i pro případ vzniku mimořádné situace (dále jen „pohotovostní plán“), a v souladu s celostátním programem tlumení jedné nebo více nákaz, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a původců těchto nákaz a nemocí (dále jen „program ozdravování zvířat“) vlastní ozdravovací program, předložit jej ke schválení krajské veterinární správě a postupovat podle tohoto programu.

(3) Chovatel, který chová drůbež v rámci svého podnikání, je dále povinen neprodleně po zjištění poklesu v příjmu potravy a vody, poklesu v produkci vajec nebo zvýšené úmrtnosti drůbeže nad limity stanovené prováděcím právním předpisem hlásit tyto skutečnosti krajské veterinární správě.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární požadavky na prostředí, v němž jsou zvířata chována, na jejich ošetřování a ochranu před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka a na jejich uvádění na trh,
- b) které látky a přípravky nelze uvádět do oběhu a podávat zvířatům, které látky a přípravky nelze podávat zvířatům určitých druhů a které látky a přípravky lze podávat zvířatům určitých druhů jen za určitých podmínek a tyto podmínky,
- c) postup při zpracovávání pohotovostních plánů a ozdravovacích programů chovatelů, hlediska, podle nichž se tyto plány a programy zpracovávají, a co mají obsahovat,
- d) ve kterých případech a za jakých podmínek může Státní veterinární správa povolit v mezích stanovených právními akty Evropské unie zmírnění veterinárních požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu,
- e) limity poklesu v příjmu potravy a vody, poklesu v produkci vajec nebo zvýšené úmrtnosti drůbeže, při jejichž překročení jsou chovatelé, kteří jako podnikatelé chovají drůbež pro účely podnikání, povinni hlásit tyto skutečnosti krajské veterinární správě.

§ 5a

(1) Jde-li o chov živočichů pocházejících z akvakultury, je chovatel povinen dále

- a) požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci produkčního podniku akvakultury nebo zvláštního rybochovného zařízení, v němž jsou chováni vodní živočichové (dále jen „zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury“), oznámit krajské veterinární správě datum zahájení chovatelské činnosti, provozovat ji až po schválení, popřípadě registraci, a oznamovat krajské veterinární správě změny údajů uvedených v žádosti. V žádosti uvede
 - 1. vedle údajů stanovených pro podání správním řádem číslo telefonu, faxu nebo elektronickou adresu,
 - 2. druhy chovaných živočichů pocházejících z akvakultury, způsoby jejich chovu, zdroje vody a místa jejího vypouštění,

- b) vést záznamy o přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných do hospodářství nebo z hospodářství, a to způsobem, který umožní zjistit místo původu a místo určení přemísťovaných živočichů, o úhynech živočichů pocházejících z akvakultury v každé epizootologické jednotce a uchovávat protokoly o kontrolním zjištění pořízené z provedených úředních kontrol, a to po dobu nejméně 2 let od jejich převzetí.

(2) Krajská veterinární správa schválí a registruje, popřípadě jen registruje zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury, jestliže toto zařízení odpovídá svou polohou, uspořádáním, materiálním a personálním vybavením veterinárním požadavkům kladeným na taková zařízení a jejich provoz a jeho činnost nepředstavuje nepřijatelné riziko šíření nákaz do hospodářství nebo do chovných oblastí měkkýšů, anebo šíření nákaz v populaci živočichů pocházejících z akvakultury volně žijících v blízkosti hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů. Před případným neschválením však musí krajská veterinární správa na návrh žadatele zvážit možná opatření ke zmírnění rizika, včetně možného alternativního umístění zařízení.

(3) Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že nejsou dodržovány povinnosti chovatele nebo pravidla pro chov živočichů pocházejících z akvakultury, stanovená tímto zákonem, může schválení a registraci pozastavit nebo odejmout.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) obsah náležitostí žádosti o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury, způsob a termíny oznamování změn údajů uvedených v žádosti,
- b) která zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury mohou být pouze registrována,
- c) veterinární a hygienické požadavky na živočichy pocházející z akvakultury a jejich chov, na uvádění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných na trh a na vypouštění volně žijících vodních živočichů do zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury,
- d) způsob vedení seznamů schválených a registrovaných, popřípadě jen registrovaných

zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury a záznamů chovatele podle odstavce 1 písm. b).

Oddíl 2

Přemístění a vnitrostátní přeprava zvířat

§ 6

(1) Není-li tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie stanoveno jinak, je chovatel, od něhož je zvíře přemísťováno, povinen vyžádat si veterinární osvědčení k přemístění

- a) zvířete do shromažďovacího střediska, nebo
- b) pokusného zvířete, pokud nejde o zvíře z chovného nebo dodavatelského zařízení⁶⁾, nebo
- c) včel mimo území kraje^{7a)}.

(2) Veterinární osvědčení musí být vyžádáno také k přemístění zvířete v rámci ochranného pásma nebo pásma dozoru, popřípadě dalšího pásma s omezením, anebo i mimo tato pásma, pokud k přemístění zvířete dochází na základě mimořádných veterinárních opatření v případech, ve kterých tento zákon nebo předpisy Evropské unie umožňují povolení výjimky ze zákazu přemísťování zvířat.

(3) Veterinární osvědčení k přemístění hospodářského zvířete se vydá jen tehdy, jestliže byly u tohoto zvířete provedeny požadované zdravotní zkoušky nebo očkování a splněny podmínky uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) a jestliže je toto zvíře označeno a evidováno podle plemenářského zákona^{9d)}. Chovatel, od něhož je zvíře přemísťováno, je povinen předat kopii výsledků těchto zkoušek nebo údajů o očkování chovateli nebo provozovateli, do jehož hospodářství nebo shromažďovacího střediska je zvíře přemísťováno.

(4) Veterinární osvědčení k přemístění zvířete musí provázet zvíře až do místa určení a musí být chovatelem uchováváno nejméně po dobu 1 roku ode dne jeho vydání.

(5) Lhůta pro podání žádosti o vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete činí nejméně

- a) 2 pracovní dny přede dnem předpokládaného přemístění zvířete, jde-li o zvíře, u kterého byly provedeny zdravotní zkoušky nebo očkování uvedená v odstavci 3, nebo
- b) 14 dnů přede dnem předpokládaného přemístění zvířete v ostatních případech.

(6) Není-li stanoveno jinak, činí doba platnosti veterinárního osvědčení 72 hodin od jeho vystavení. Krajská veterinární správa však může v odůvodněných případech stanovit jinou dobu platnosti veterinárního osvědčení a vyznačit ji v něm.

(7) Jde-li o přemístění zvířete podle odstavce 1, musí si chovatel vyžádat ještě před podáním žádosti o vydání veterinárního osvědčení také zdravotní potvrzení, které vydává soukromý veterinární lékař; to neplatí pro přemísťování včel. Soukromý veterinární lékař, který vydal zdravotní potvrzení, je povinen uchovávat jeho kopii po dobu 3 let.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) podmínky vydávání veterinárního osvědčení a zdravotního potvrzení k přemístění zvířete a jejich obsahové náležitosti,
- b) veterinární požadavky na umístění a držení zvířat v izolaci, včetně stanovení odborných veterinárních úkonů, které se provádějí v souvislosti s umístěním a držením zvířat v izolaci,
- c) ve kterých případech a za jakých podmínek může krajská veterinární správa povolit v souladu s právními akty Evropské unie zmírňující výjimky z veterinárních požadavků na přemísťování zvířat mezi členskými státy, jde-li o dočasné přemístění k pastvě nebo k využití ke sportovním, kulturním, popřípadě jiným podobným účelům.

§ 7

(1) Shromažďování zvířat k přepravě, jejich nakládání, překládání a vykládání se provádí za dozoru chovatele nebo jím pověřené osoby. Místa, na nichž jsou zvířata shromažďována, nakládána, překládána a vykládána, musí odpovídat požadavkům na ochranu zdraví a pohody

zvířat a být pravidelně čištěna a dezinfikována.

(2) Zvířata mohou být přepravována jen za podmínek stanovených tímto zákonem, zákonem na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾ a předpisy Evropské unie upravujícími ochranu zvířat během přepravy¹⁴⁾; úřední veterinární lékaři dozírají na dodržování těchto podmínek.

(3) K přepravě zvířat lze používat jen dopravní prostředky a zařízení, které

- a) odpovídají svou konstrukcí, uspořádáním a vybavením požadavkům na přepravu zvířat příslušného druhu, nepoškozují jejich zdraví, nepůsobí jim bolest a utrpení, brání jim v úniku nebo vypadnutí a chrání je proti nepříznivým povětrnostním vlivům,
- b) jsou zabezpečeny proti vypadávání nebo vytékání vody, krmiva, steliva, výkalů a jiných odpadů,
- c) byly před přepravou a po jejím skončení vyčištěny a dezinfikovány,
- d) odpovídají dalším požadavkům stanoveným zákonem na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾ a předpisy Evropské unie upravujícími ochranu zvířat během přepravy¹⁴⁾.

§ 8

(1) Dopravce, který je držitelem povolení k přepravě skotu, prasat, ovcí nebo koz vydaného krajskou veterinární správou podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie upravujících ochranu zvířat během přepravy¹⁴⁾, je povinen

- a) mít k dispozici vhodné prostory pro čištění a dezinfekci dopravních prostředků, schválené krajskou veterinární správou, včetně míst (zařízení) pro skladování steliva a hnoje, anebo předložit krajské veterinární správě doklad o tom, že tuto činnost pro něj provádí jiná osoba schválená příslušným orgánem,
- b) používat k přepravě zvířat dopravní prostředky, které byly ihned po každé přepravě zvířat nebo výrobků, jež by mohly ovlivnit zdraví zvířat, v případě potřeby i před každou novou nákladkou zvířat, vyčištěny a dezinfikovány registrovanými dezinfekčními prostředky a postupy, anebo přípravky, jejichž uvedení do oběhu bylo povoleno⁵⁾,

- c) zajistit, aby přepravovaná zvířata byla provázena požadovanými průvodními doklady,
- d) zajistit, aby přepravovaná zvířata nepřišla během přepravy v době mezi opuštěním hospodářství nebo shromažďovacího střediska původu a příjezdem na místo určení do styku se zvířaty s nižším nakažovým statusem,
- e) vést pro každé vozidlo používané pro přepravu zvířat záznamy o provedených přepravách a o čištění a dezinfekci vozidla a uvádět v nich
 - 1. místo, datum a dobu převzetí zvířat k přepravě,
 - 2. jméno a příjmení nebo obchodní firmu a adresu hospodářství nebo shromažďovacího střediska, ve kterém byla zvířata převzata,
 - 3. očekávanou dobu přepravy,
 - 4. místo, datum a dobu dodání přepravovaných zvířat,
 - 5. jméno a příjmení nebo obchodní firmu a adresu příjemce nebo příjemců přepravovaných zvířat,
 - 6. druh a počet přepravovaných zvířat,
 - 7. údaje o průvodních dokladech, včetně jejich čísel,
 - 8. datum a místo čištění a dezinfekce vozidla,
- f) uchovávat záznamy uvedené pod písmenem e) po dobu nejméně 3 let a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na dopravce přepravující skot nebo prasata do vzdálenosti nejvýše 65 km, počítáno od místa odeslání do místa určení.

(3) Osoba, která provozuje jatky, místo určené k pravidelnému konání svodů zvířat nebo jiné místo, na které jsou pravidelně přepravována zvířata, je povinna vytvořit podmínky k tomu, aby po skončení přepravy zvířat mohl dopravce provést čištění a dezinfekci použitého vozidla v jejím zařízení.

(4) Jde-li o přepravu živočichů pocházejících z akvakultury, je dopravce povinen vést záznamy o úhynech těchto živočichů v průběhu přepravy, pokud je to možné vzhledem k přepravovanému druhu těchto živočichů, o hospodářstvích, chovných oblastech měkkýšů a zpracovatelských zařízeních navštívených dopravním prostředkem a o výměnách vody během

přepravy, zejména o zdrojích vody a místech jejího vypouštění.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví způsob a postupy čištění a dezinfekce dopravních prostředků použitých k přepravě zvířat, požadavky na prostory určené k čištění a dezinfekci těchto dopravních prostředků, jakož i další požadavky na předcházení nákazám a jejich šíření při přepravě zvířat.

§ 9

Svod zvířat

(1) Svod zvířat lze pořádat jen pod státním veterinárním dozorem.

(2) Pořadatel svodu zvířat je povinen požádat obec o povolení konání svodu zvířat.

(3) Pořadatel svodu je dále povinen vyžádat si před podáním žádosti podle odstavce 2 od krajské veterinární správy veterinární podmínky pro konání svodu zvířat a zajistit jejich dodržování.

(4) Krajská veterinární správa registruje cirkusy, vydává rejstříky zvířat v cirkusu (dále jen „cirkusová zvířata“) a rejstříky míst konání představení cirkusu a plní další úkoly vyplývající pro úřední veterinární lékaře z předpisů Evropské unie upravujících veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy^{14a}). Veterinární podmínky stanovené předpisy Evropské unie upravujícími veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy^{14a}) pro přemísťování cirkusových zvířat mezi členskými státy se vztahují i na vnitrostátní přemísťování těchto zvířat.

(5) Pasy pro cirkusová zvířata vystavují schválení veterinární lékaři pro tuto činnost [§ 3 odst. 1 písm. ii)] a potvrzují úřední veterinární lékaři příslušných krajských veterinárních správ; evidenci těchto pasů vede Komora. Schválení veterinárního lékaře pro tuto činnost může být pozastaveno nebo odejmuto veterinárnímu lékaři, který vydal pas s prokazatelně nepravdivými

údaji, vyplněný neúplně nebo nesprávně, anebo v rozporu s podmínkami stanovenými předpisy Evropské unie upravujícími veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy^{14a}).

§ 9a

Shromažďovací středisko

(1) Shromažďovací středisko musí

a) být

1. uspořádáno a vybaveno způsobem odpovídajícím účelu shromažďovacího střediska včetně vybavení pro výkon státního veterinárního dozoru,
2. vyčištěno a dezinfikováno před jeho použitím podle pokynů úředního veterinárního lékaře,
3. umístěno v době, kdy jsou v něm shromážděna zvířata, v oblasti nepodléhající mimořádným veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu,

b) přijímat pouze zvířata, která jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d}) a provázena veterinárním osvědčením a která byla při příchodu do shromažďovacího střediska kontrolována úředním veterinárním lékařem nebo schváleným veterinárním lékařem,

c) zabezpečovat zvířatům náležitou péči a pohodu,

d) mít dostatečný počet veterinárních lékařů schválených pro shromažďovací středisko,

e) dodržovat povinnosti a požadavky stanovené pro shromažďovací středisko tímto zákonem a předpisy Evropské unie upravujícími ochranu zvířat během přepravy¹⁴),

f) podléhat státnímu veterinárnímu dozoru.

(2) Provozovatel shromažďovacího střediska je povinen vést, po dobu nejméně 3 let uchovávat a na požádání poskytnout úřednímu veterinárnímu lékaři záznamy o údajích, které se týkají přijímaných zvířat a jejich chovatelů, míst jejich původu a předpokládaných míst, do nichž

jsou odesílána, dopravců a dopravních prostředků, které přivážejí zvířata do střediska a odvázejí je ze střediska.

(3) Shromažďovací středisko musí být schváleno a registrováno krajskou veterinární správou; toto schválení může být omezeno jen na určitý druh zvířat, na plemenná a užitková zvířata, anebo na jatečná zvířata. Krajská veterinární správa schválí a registruje shromažďovací středisko, které svým uspořádáním, materiálním a personálním vybavením odpovídá účelu střediska a veterinárním požadavkům na ně, a přidělí mu veterinární schvalovací číslo. Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že nejsou dodržovány povinnosti provozovatele shromažďovacího střediska, anebo pravidla pro provoz střediska stanovená tímto zákonem, je oprávněna schválení pozastavit nebo odejmout.

(4) Krajská veterinární správa prověřuje při schvalování veterinárního lékaře shromažďovacího střediska, zda tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném shromažďovacím středisku a zda nejsou s provozovatelem shromažďovacího střediska osobami navzájem blízkými. Může rozhodnout o pozastavení schválení pro činnost ve shromažďovacím středisku soukromému veterinárnímu lékaři, pokud tento veterinární lékař neplní povinnosti nebo nesplňuje požadavky na veterinárního lékaře shromažďovacího střediska a na jeho činnost, stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie, nebo může rozhodnout o odejmutí schválení pro činnost ve shromažďovacím středisku soukromému veterinárnímu lékaři, pokud tento veterinární lékař opakovaně neplní povinnosti nebo nesplňuje požadavky na veterinárního lékaře shromažďovacího střediska a na jeho činnost, stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) uspořádání, materiální a personální vybavení shromažďovacího střediska,
- b) veterinární požadavky na zvířata přijímaná do shromažďovacího střediska,
- c) náležitosti žádosti o schválení shromažďovacího střediska,
- d) údaje zaznamenávané provozovatelem shromažďovacího střediska.

§ 9b

(1) Osoba, která jako podnikatel¹⁰⁾ přímo nebo nepřímo nakupuje a prodává skot, prasata, ovce a kozy za účelem zisku, má pravidelný obrat těchto zvířat, jež během 30 dnů znovu prodá, anebo je přemístí z jedněch prostorů do jiných prostorů nebo přímo na jatky, přičemž tyto jiné prostory nebo jatky nejsou v jejím vlastnictví, a která byla pro tuto činnost krajskou veterinární správou schválena a registrována (dále jen "obchodník"),

a) může nakupovat a prodávat pouze zvířata, která

1. jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d)}, a není-li stanoveno jinak, provázena veterinárním osvědčením,
2. pocházejí ze stád skotu, jež jsou úředně prostá tuberkulózy, brucelózy a leukózy, a jde-li o jatečná zvířata, jež jsou úředně prostá tuberkulózy a enzootické leukózy skotu, a v případě nekastrovaného skotu úředně prostá brucelózy. Státní veterinární správa může povolit nákup a prodej označených jatečných zvířat, která nesplňují uvedené podmínky, jestliže jsou tato zvířata co nejdříve dodána přímo na jatky, aniž by procházela budovami nebo jinými zařízeními obchodníka, a jestliže je zajištěno, že po příchodu na jatky nepřijdou do styku s jinými zvířaty a budou porážena odděleně,

b) musí vést záznamy s údaji o uskutečněných obchodech, uchovávat je po dobu nejméně 3 let a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,

c) může v souvislosti s touto podnikatelskou činností používat jen budovy, popřípadě jiná zařízení, které byly pro tento účel registrovány krajskou veterinární správou, odpovídají veterinárním požadavkům a jsou pod státním veterinárním dozorem,

d) musí, pokud drží nakoupená zvířata ve svých budovách nebo jiných zařízeních, zajistit těmto zvířatům náležitou péči a pohodu a zaměstnávat přitom osoby, které mají základní znalosti o péči o zvířata.

(2) Krajská veterinární správa schválí a registruje obchodníka, který splňuje požadavky vyplývající z odstavce 1, a přidělí mu veterinární schvalovací číslo; jestliže zjistí, že tyto požadavky nejsou dodržovány, může schválení pozastavit nebo odejmout.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární požadavky, kterým musí odpovídat budovy, popřípadě jiná zařízení používané obchodníkem k držení nakoupených zvířat,
- b) náležitosti žádosti o schválení obchodníka,
- c) způsob ověřování základních znalostí uvedených v odstavci 1 písm. d).

Oddíl 3

Nákazy a jejich zdolávání

§ 10

(1) Státní veterinární správa

- a) získává, shromažďuje a vyhodnocuje poznatky o podezření z výskytu a o výskytu a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i poznatky o výskytu jejich původců,
- b) přijímá odpovídající opatření ke zdolání nákaz, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a jiných onemocnění zvířat a k zabránění jejich šíření,
- c) vykonává dohled nad dodržováním zákazu očkování proti některým nákazám a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a nad dodržováním opatření, jimž jsou očkovaná zvířata podrobována, a v případech dovozu zvířat, pro něž dosud nebyly stanoveny (harmonizovány) dovozní podmínky na úrovni Evropské unie [§ 34 odst. 1 písm. b)], určuje, která očkování brání dovozu zvířat a živočišných produktů,
- d) sleduje a vyhodnocuje výskyt vektorů v případě nákaz, u kterých se přenos uskutečňuje výhradně tímto způsobem; vektorem se v této souvislosti rozumí každé zvíře patřící k obratlovcům nebo bezobratlým, které může mechanicky nebo biologicky přenášet a šířit původce příslušné nákazy.

(2) Seznam nákaz, jejichž výskyt musí být podle právních aktů Evropské unie upravujících hlášení nákaz a výdaje ve veterinární oblasti^{14d)} hlášen Evropské komisi (dále jen "Komise") a členským státům, se uveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství. Nákazy, včetně nemocí

přenosných ze zvířat na člověka, které jsou považovány za nebezpečné, a jejich původci podléhají hlášení krajskou veterinární správou Ústřední veterinární správě Státní veterinární správy (dále jen „Ústřední veterinární správa“) a jsou uvedeni v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) způsob a lhůty ohlašování nákaz uvedených v odstavci 2 větě první,
- b) pro které nákazy, nemoci přenosné ze zvířat na člověka a jejich původce se vypracovávají podle schválených zásad [§ 44 odst. 1 písm. c)] pohotovostní plány,
- c) pro které nákazy, nemoci přenosné ze zvířat na člověka a jejich původce se vypracovávají ozdravovací programy,
- d) podle jakých hledisek se postupuje při uznávání stád, hospodářství, oblastí nebo státu za prosté nákaz a v souvislosti s tím při požadování zvláštních veterinárních podmínek a veterinárních, popřípadě zdravotních záruk (dále jen „zvláštní veterinární záruky“) uplatňovaných v souladu s právními akty Evropské unie při obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, jak a podle jakých hledisek se postupuje při pozastavení, odejmutí nebo obnovení tohoto statusu,
- e) nákazy a nemoci přenosné ze zvířat na člověka, proti kterým nesmí být zvířata očkována, jakož i veterinární podmínky a pravidla očkování v případech, ve kterých to vyžadují povaha nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, okolnosti jejího výskytu a jeho důsledky, rizika jejího šíření, anebo jiné důvody,
- f) opatření ke zdolání a zabránění šíření některých nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, způsob umístování a držení zvířat v karanténě a odborné veterinární úkony, které se provádějí v jejím průběhu,
- g) pravidla sledování nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a jejich původců.

§ 11

(1) Chovatel, jím zaměstnávané osoby při chovu, přepravě, svodu a prodeji zvířat, jakož i další osoby, které přicházejí do styku se zvířaty, živočišnými produkty nebo jejich vzorky a které

vzhledem ke svému povolání, kvalifikaci a zkušenostem mohou rozpoznat příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, jsou povinni neprodleně uvědomit krajskou veterinární správu nebo zajistit její uvědomění o tomto podezření.

(2) Ohlašovací povinnost osob uvedených v odstavci 1 zaniká, jakmile podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka bylo nahlášeno úřednímu veterinárnímu lékaři anebo soukromému veterinárnímu lékaři.

(3) Pro uživatele honitby, vlastníka nebo nájemce rybníka nebo zvláštního rybochovného zařízení, jakož i pro další osoby podílející se na chovu a lovu zvěře nebo ryb, platí ustanovení odstavců 1 a 2 obdobně.

§ 12

(1) Chovatel, na jehož zvířatech se projevují příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nákazy, je povinen

a) do příchodu úředního veterinárního lékaře zajistit, aby

1. zvířata podezřelá a vnímavá na příslušnou nákazu neopustila svá stanoviště,
2. živočišné produkty, které pocházejí od podezřelých zvířat, nebyly používány, jakkoli zpracovávány nebo uváděny do oběhu a aby byly ukládány odděleně,
3. předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, nebyly vynášeny nebo vyváženy a používány jinde,
4. stanoviště podezřelých zvířat byla dezinfikována,
5. osoby, které ošetřují podezřelá zvířata, nepřicházely do styku s jinými zvířaty a aby do prostorů sloužících chovu podezřelých zvířat nevstupovaly jiné osoby bez vážného důvodu,

b) po příchodu úředního veterinárního lékaře postupovat podle jeho pokynů a poučení.

(2) Soukromý veterinární lékař, který při výkonu své činnosti zjistí podezření z výskytu

nebezpečné nákazy,

- a) předběžně vyšetří podezřelá zvířata, popřípadě i těla uhynulých, nedonošených, mrtvě narozených nebo utracených zvířat (dále jen "kadávery"), a hrozí-li nebezpečí z prodlení, odebere vzorky k laboratornímu vyšetření,
- b) uvědomí neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy,
- c) poskytne chovateli potřebné poučení včetně poučení o povinnosti učinit opatření uvedená v odstavci 1 písm. a) (dále jen "neodkladná opatření"),
- d) vyžadují-li to povaha nebezpečné nákazy nebo místní podmínky, setrvá na místě do příchodu úředního veterinárního lékaře a sleduje zdravotní stav zvířat.

§ 13

(1) Krajská veterinární správa, která byla uvědoměna o podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo je zjistila při plnění svých úkolů, prověří neodkladná opatření provedená chovatelem a neprodleně, v souladu s jednotnými postupy a metodami schválenými orgány Evropské unie pro diagnostiku a tlumení příslušné nákazy a s pohotovostními plány, učiní a podle potřeby nařídí mimořádná veterinární opatření za účelem potvrzení nebo vyloučení tohoto podezření a za účelem ochrany proti možnému šíření nákazy a stanoví způsob provedení těchto opatření, zejména

- a) vyšetří podezřelá zvířata a kadávery, podle potřeby odebere vzorky k laboratornímu vyšetření a provede další úkony za účelem potvrzení nebo vyloučení přítomnosti nákazy v hospodářství,
- b) sleduje nadále toto hospodářství a zahájí epizootologické šetření zaměřené na zjištění možného původu a zdroje nákazy, doby jejího výskytu v hospodářství, přítomnosti a rozmístění jejích původců a vektorů a určí další hospodářství, jejichž poloha, uspořádání nebo styky s hospodářstvím, v němž vzniklo podezření z výskytu nebezpečné nákazy, odůvodňují podezření z výskytu této nákazy i v těchto hospodářstvích (dále jen „kontaktní hospodářství“),
- c) nařídí chovateli

1. držení zvířat vnímavých na příslušnou nákazu na jejich ustájovacích místech a odděleně od zvířat podezřelých a zakáže přemísťování zvířat z hospodářství nebo do hospodářství,
 2. pořízení soupisu zvířat vnímavých na příslušnou nákazu, která jsou v hospodářství, a vedení a průběžné aktualizování soupisu zvířat uhynulých, nakažených nebo podezřelých,
 3. vyžadují-li to povaha nákazy a okolnosti případu, poražení nebo utracení zvířete k diagnostickým účelům,
 4. omezení zacházení s živočišnými produkty, krmivy živočišného původu, předměty, materiály a látkami, které mohou být nositeli původců nákaz,
- d) stanoví způsob a pravidla použití vhodných dezinfekčních prostředků u vchodů a východů z míst, v nichž jsou ustájena zvířata vnímavá na příslušnou nákazu, jakož i u vchodů a vjezdů do hospodářství a východů a výjezdů z hospodářství,
- e) poučí chovatele zejména o povaze nákazy a možnostech jejího šíření a o dalším zacházení s podezřelými zvířaty, živočišnými produkty, předměty, materiály a látkami, které mohou být nositeli původců nákaz.

(2) Opatření podle odstavce 1 mohou být rozšířena v nezbytném rozsahu na kontaktní hospodářství.

(3) Vyžadují-li to povaha nákazy, rizika jejího šíření, nebezpečí hrozící zdraví lidí nebo zvířat, popřípadě nebezpečí jiné vážné újmy, anebo místní podmínky, nařídí krajská veterinární správa opatření uvedená v odstavci 1 písm. c) a d) a v odstavci 2 na místě.

(4) Chovatel je povinen podrobit se opatřením uvedeným v odstavcích 1 až 3 a poskytovat k jejich provedení nezbytnou součinnost.

(5) Krajská veterinární správa

- a) ukončí opatření uvedená v odstavcích 1 až 3, jestliže podezření z výskytu nebezpečné nákazy bylo vyloučeno; o ukončení těchto opatření vyhotoví záznam, jehož kopii předá chovateli, kterého se opatření týkala, nebo
- b) postupuje podle § 15, jestliže byl výskyt nebezpečné nákazy potvrzen.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 platí obdobně pro shromažďovací střediska, jatky a jiná místa, na nichž vzniklo podezření z výskytu nebezpečné nákazy.

§ 14

Vznikne-li podezření z výskytu nebezpečné nákazy u zvířat, která se účastní svodu zvířat, a nestanoví-li jinak úřední veterinární lékař vykonávající nad svodem státní veterinární dozor, je provozovatel svodu povinen zajistit, aby

- a) podezřelá zvířata byla umístěna odděleně od ostatních zvířat,
- b) zvířata zúčastněná na svodu neopouštěla jeho prostory a aby do nich nevstupovala jiná zvířata,
- c) živočišné produkty a předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, nebyly vynášeny nebo vyváženy z prostorů svodu,
- d) osoby, které přišly do styku s podezřelými zvířaty, vycházely z prostorů svodu jen se souhlasem úředního veterinárního lékaře a aby do nich jiné osoby nevstupovaly bez vážného důvodu.

Ochranná a zdolávací opatření

§ 15

(1) Byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy nebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření, nařídí příslušný orgán v souladu s jednotnými postupy a metodami schválenými orgány Evropské unie pro diagnostiku a tlumení příslušné nákazy a s pohotovostními plány odpovídající mimořádná veterinární opatření ke zdolání této nákazy a ochraně před jejím šířením (dále jen "ochranná a zdolávací opatření"), zejména

- a) vymezení ohniska nákazy a jeho výstražné označení,
- b) zřízení ochranného pásma a pásma dozoru, v případě potřeby i dalšího pásma s omezením,

- c) utracení, popřípadě poražení zvířat nemocných, podle okolností i zvířat podezřelých a vnímavých na nákazu,
- d) soupis hospodářství se zvířaty vnímavých druhů v pásmech podle písmene b),
- e) stanovení pravidel pro přemísťování, přepravu a vyšetřování těchto zvířat v pásmech podle písmene b), jakož i pro nakládání s produkty těchto zvířat,
- f) neškodné odstranění, popřípadě další zpracování vedlejších živočišných produktů,
- g) zničení kontaminovaných krmiv, jiných kontaminovaných materiálů a látek, jakož i kontaminovaného zařízení, které nemůže být dezinfikováno,
- h) čištění, dezinfekci, dezinsekci a deratizaci prostorů, zařízení a dopravních prostředků, v nichž jsou držena nebo přepravována zvířata nemocná nebo zvířata podezřelá a vnímavá na nákazu,
- i) očkování zvířat,
- j) zajištění náležité informovanosti osob v pásmech podle písmene b) o nařízených ochranných a zdolávacích opatřeních,
- k) jde-li o nákazu, jejíž výskyt je povinně hlášen Komisi a členským státům, zajištění informovanosti orgánů veřejné správy uvedených v pohotovostním plánu kraje prostřednictvím operačního a informačního střediska integrovaného záchranného systému kraje.

(2) V odůvodněných případech se v ohnisku nákazy vykonává soustavný státní veterinární dozor.

(3) Podle odstavce 1 postupuje příslušný orgán i tehdy, byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy v zahraničí a hrozí-li nebezpečí jejího zavlečení na území České republiky.

§ 16

(1) Ochranná a zdolávací opatření mohou být rozšířena v nezbytném rozsahu také na kontaktní hospodářství.

(2) Zvířata určená k poražení nebo utracení v souvislosti s plněním ochranných a zdlavacích opatření, předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, jakož i vedlejší živočišné produkty určené k neškodnému odstranění nebo dalšímu zpracování mohou být přepravovány, zpracovávány nebo zneškodňovány jen způsobem stanoveným krajskou veterinární správou.

§ 17

(1) Orgán, který nařídil ochranná a zdlavací opatření, ukončí tato opatření, není-li právními akty Evropské unie stanoveno jinak, jestliže

- a) od poražení nebo utracení, popřípadě od ukončení léčby nebo úhynu všech zvířat vnímavých druhů v ohnisku nákazy a neškodného odstranění jejich kadáverů, uplynula stanovená pozorovací doba a v jejím průběhu nedošlo k dalšímu onemocnění touto nákazou nebo nevzniklo podezření z této nákazy,
- b) byly závěrečné čištění, dezinfekce, dezinsekce a deratizace v ohnisku nákazy, pokud byla tato opatření nařízena, provedeny podle pokynů a pod dohledem úředního veterinárního lékaře způsobem, jenž vylučuje šíření nebo přežití původců nákazy, a od provedení těchto opatření uplynula dostatečná doba, která zaručuje, že nákaza byla zcela zdlána,
- c) byla provedena příslušná klinická a laboratorní vyšetření, pokud byla nařízena, a to s příznivými výsledky.

(2) Krajská veterinární správa může nařídít, že v pozorovací době budou v prostředí, v němž byla chována nemocná zvířata, umístěna kontrolní indikátorová zvířata vnímavá na příslušnou nákazu.

(3) Se zřetelem na průběh zdlávání a rizika šíření nebezpečné nákazy může orgán uvedený v odstavci 1 změnit nebo ukončit některá nařízená ochranná a zdlavací opatření ještě před splněním podmínek uvedených v odstavci 1, jestliže vzhledem k epizootologickým informacím nejsou již tato opatření nezbytná a neexistuje nebezpečí šíření nákazy.

(4) Krajská veterinární správa může k odůvodněné žádosti chovatele nebo z úřední povinnosti povolit individuální výjimku z ochranného a zdolávacího opatření, nařízeného jí nebo jiným příslušným orgánem, jestliže tím nedojde ke ztížení zdolávání nákazy nebo ke zvýšení nebezpečí jejího šíření.

§ 17a

Síť epizootologického sledování

(1) Ústřední veterinární správa může zavést na celém nebo části území státu síť epizootologického sledování skotu nebo prasat (dále jen "síť sledování"), jejímž prostřednictvím se zabezpečují vedení úřední epizootologické klasifikace hospodářství, jejich pravidelné veterinární kontroly, shromažďování epizootologických údajů a sledování nálezové situace.

(2) Síť sledování tvoří

- a) stáda, hospodářství a osoby za ně odpovědné, schválené krajskou veterinární správou k zařazení do sítě sledování,
- b) veterinární lékaři schválení pro hospodářství zařazená do sítě sledování,
- c) státní ústavy pro veterinární laboratorní diagnostiku (dále jen "státní veterinární ústavy") a laboratoře uvedené v § 52 odst. 3,
- d) Státní veterinární správa, úřední veterinární lékaři provádějící prohlídku jatečných zvířat a masa a úřední veterinární lékaři odpovědní za shromažďovací střediska,
- e) ústřední evidence⁸⁾ a digitální podoba dat v informačním systému Státní veterinární správy (dále jen "počítačová databáze").

(3) Ústřední veterinární správa vede seznam hospodářství, která jsou zařazena do sítě sledování, a schválených veterinárních lékařů; neplní-li některý z těchto účastníků sítě sledování stanovené podmínky, krajská veterinární správa mu schválení pozastaví nebo odejme.

(4) Chovatel, jehož hospodářství je zařazeno do sítě sledování, je povinen

- a) zajistit pro své hospodářství služby schváleného veterinárního lékaře,
- b) pozvat neprodleně do hospodářství schváleného veterinárního lékaře, jestliže má podezření na výskyt nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka,
- c) uvědomit schváleného veterinárního lékaře o všech příchodech zvířat do hospodářství a umístit tato zvířata před jejich zařazením do stáda v izolaci, v jejímž průběhu se ověřuje, podle potřeby formou požadovaných testů, zda zdravotní status hospodářství může být zachován.

(5) Krajská veterinární správa schválí veterinárního lékaře, jestliže tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném hospodářství a jestliže nejsou s chovatelem osobami navzájem blízkými. Vyžaduje-li to správné fungování sítě sledování, může krajská veterinární správa určit, že bude schválený veterinární lékař působit jen v určitém počtu hospodářství nebo jen na určitém území.

(6) Schválený veterinární lékař je povinen

- a) pravidelně aktualizovat své znalosti z oblasti zdraví zvířat, které se týkají příslušného druhu zvířat, včetně znalostí právních předpisů, jimiž se řídí plnění jeho povinností,
- b) poskytovat chovateli potřebné informace a pomoc k tomu, aby činil všechny kroky k zachování zdravotního statusu hospodářství a k dodržování veterinárních požadavků týkajících se označování a evidence zvířat, hlášení nebezpečných nákaz a jakýchkoli jiných činitelů rizikových z hlediska zdraví nebo pohody zvířat, anebo zdraví lidí, rychlého určení, z jaké příčiny došlo k úhynu zvířat a kam mají být odeslány jejich kadávery, jakož i hygienických podmínek stáda a produkčních jednotek zvířat,
- c) zajistit, aby zvířata, včetně zvířat vstupujících do hospodářství a zvířat, která jsou předmětem obchodování, odpovídala veterinárním požadavkům týkajícím se kontroly totožnosti zvířat a veterinárního osvědčení.

(7) Počítačová databáze musí být vedena tak, aby z ní bylo možno vždy zjistit

- a) identifikační čísla veškerého skotu přítomného v hospodářství, anebo v případě skupin prasat registrační číslo hospodářství původu nebo stáda původu a podle potřeby číslo

veterinárního osvědčení,

- b) u každého kusu skotu seznam všech hospodářství, počínaje hospodářstvím, v němž se toto zvíře narodilo, a jde-li o zvíře dovezené ze třetí země, hospodářství, z něhož bylo dovezeno, v případě skupin prasat registrační číslo posledního hospodářství nebo posledního stáda, a jde-li o zvířata dovezená ze třetí země, hospodářství, z nichž byla tato zvířata dovezena,
- c) další údaje, které stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Uvedené údaje se uchovávají v počítačové databázi po dobu 3 let následujících od smrti zvířete, jde-li o skot, anebo od provedení posledního záznamu o zvířeti, jde-li o prasata.

(9) Počítačová databáze musí být plně funkční bez ohledu na to, zda již byla zavedena síť sledování.

(10) Prováděcí právní předpis může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie,

- a) podrobnosti pro zařazování stád, hospodářství a osob za ně odpovědných do sítě sledování,
- b) podrobnosti schvalování veterinárních lékařů pro hospodářství,
- c) další údaje počítačové databáze (odstavec 7),
- d) opatření k zajištění zdraví zvířat a zabránění šíření nákazy v případě, že nebyly dodrženy podmínky sítě sledování.

§ 17b

Ostatní nákazy a jejich zdolávání

Vznikne-li podezření z výskytu jiné nákazy, která pro účely tohoto zákona není považována za nebezpečnou, nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, která není nákazou považovanou za nebezpečnou, anebo byl-li potvrzen výskyt takové nákazy nebo nemoci, učiní, popřípadě uloží příslušný orgán opatření odpovídající její povaze, závažnosti, možnostem jejího šíření a způsobu jejího zdolávání, jakož i místním podmínkám.

HLAVA III

ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOST ŽIVOČIŠNÝCH PRODUKTŮ

Oddíl 1

Základní veterinární požadavky na živočišné produkty

§ 18

(1) Živočišné produkty musí

- a) odpovídat požadavkům na jejich výrobu, zpracování, skladování, přepravu a uvádění do oběhu, stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy³⁾ a předpisy Evropské unie^{14d)},
- b) být zdravotně nezávadné a bezpečné z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat, zejména nesmí být zdrojem rizika šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,
- c) vyhovovat mikrobiologickým kritériím a nesmí obsahovat rezidua a kontaminující látky v množstvích, která podle vědeckého hodnocení představují nebezpečí pro zdraví lidí^{14e)},
- d) být, není-li stanoveno tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie jinak, stanoveným způsobem opatřeny značkou zdravotní nezávadnosti, anebo, pokud není použití značky zdravotní nezávadnosti stanoveno, identifikační značkou^{14f)}.

(2) Živočišné produkty, které jsou určeny k lidské spotřebě, musí být získány ze zvířat, která

- a) splňují veterinární požadavky na zvířata příslušného druhu stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{14g)} a předpisy Evropské unie^{14d)},
- b) nepocházejí z hospodářství, podniku, území nebo části území, které podléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením, jež se vztahují na daná zvířata a jejich produkty a jež byla přijata podle pravidel stanovených tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{14h)} vzhledem k výskytu slintavky a kulhavky, klasického moru prasat, vezikulární

choroby prasat, afrického moru prasat, moru skotu, newcastleské choroby, aviární influenzy nebo moru malých přežvýkavců, anebo vzhledem k výskytu nálezů vodních živočichů, ryb a měkkýšů, uvedených ve zvláštních právních předpisech^{14h)},

- c) nebyla poražena, jde-li o maso a masné výrobky, v podniku, v němž během procesu porážení a výroby byla přítomna zvířata nakažená nebo podezřelá z nákazy uvedené pod písmenem b), anebo jatečně opracovaná těla nebo části těl těchto zvířat, dokud nebylo takové podezření vyloučeno,
- d) jsou v souladu, jde-li o vodní živočichy a živočichy pocházející z akvakultury, s požadavky stanovenými zvláštním právním předpisem¹⁴ⁱ⁾.

(3) Krajská veterinární správa může při dodržení opatření pro tlumení nálezů uvedených v odstavci 2 písm. b) povolit, aby za stanovených veterinárních podmínek byly vyrobeny, zpracovány a uvedeny do oběhu živočišné produkty určené k lidské spotřebě, které pocházejí z území nebo části území, jež podléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením, uvedeným v odstavci 2 písm. b), nikoli však z hospodářství, v němž se vyskytuje některá z nálezů uvedených v odstavci 2 písm. b), nebo jež je podezřelý z výskytu takové nákazy.

(4) Živočišné produkty, u nichž vznikly důvodné pochybnosti o dodržení povinností nebo požadavků na zajištění jejich zdravotní nezávadnosti, a potraviny živočišného původu¹⁵⁾, jež byly z tohoto důvodu vráceny z obchodní sítě, mohou být používány nebo dále zpracovávány jen se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek jí stanovených.

(5) Potraviny živočišného původu, které jsou zdravotně nezávadné, se posuzují jako poživatelné, popřípadě poživatelné po zvláštní úpravě (ošetření) nebo dalším zpracování. Potraviny živočišného původu, které neodpovídají požadavkům zdravotní nezávadnosti, se posuzují jako nepoživatelné.

(6) Prováděcí právní předpis

a) stanoví

1. veterinární a hygienické požadavky na zvláštní úpravu (ošetření) a použití živočišných produktů uvedených v odstavci 3 a určených k lidské spotřebě, jakož i

potravin živočišného původu použitelných po zvláštní úpravě (ošetření) nebo dalším zpracování,

2. způsob označování masa, které pochází z území nebo části území, uvedených v odstavci 3,

3. které potraviny živočišného původu jsou požitelné a které jsou nepožitelné,

b) může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie, podrobnosti týkající se zvláštní úpravy (ošetření), popřípadě dalšího zpracování a používání mletého masa, masných polotovarů, masných výrobků, mléčných výrobků a vaječných výrobků.

§ 19

(1) Zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, lze podávat nebo u nich používat jen doplňkové látky, léčivé přípravky a další přípravky určené pro tato zvířata, které byly vyrobeny a uvedeny do oběhu v souladu s tímto zákonem a zvláštními právními předpisy⁵⁾.

(2) Zvířata, jimž byly podány doplňkové látky, léčivé přípravky a další přípravky zanechávající nežádoucí rezidua v živočišných produktech, mohou být využívána k získávání nebo výrobě produktů určených k výživě lidí až po uplynutí ochranné lhůty stanovené výrobcem nebo schválené příslušným orgánem. Jde-li o léčivé přípravky, které byly použity v případě nepředpokládaném rozhodnutím o jejich registraci, anebo jde-li o neregistrované léčivé přípravky, u kterých není uvedena ochranná lhůta, mohou být zvířata takto využívána po uplynutí nejméně

a) 28 dnů, jde-li o maso drůbeže a savců, včetně vnitřností a tuků,

b) 7 dnů, jde-li o mléko a vejce,

c) 500 stupňodnů, jde-li o maso ryb, přičemž počet stupňodnů se zjišťuje násobením průměrné denní teploty vody počtem dnů.

(3) Doplňkové látky a léčivé přípravky, které mají hormonální, thyreostatický nebo beta adrenergní účinek, nesmí být uváděny do oběhu a podávány zvířatům uvedeným v odstavci 1, s výjimkou případů stanovených prováděcím právním předpisem.

(4) Léčiva mohou být podávána zvířatům též ve směsích s krmivy (medikovaná krmiva); pro výrobu takových směsí a jejich uvádění do oběhu platí zvláštní právní předpisy.⁵⁾

(5) Státní veterinární správa může za účelem ochrany zdraví lidí před rezidui látek s farmakologickým účinkem v tělech ulovené volně žijící zvěře a ve zvěřině stanovit mimořádným veterinárním opatřením podle § 17b termín použití léčivých přípravků u volně žijící zvěře. Uživatel honitby je povinen zabezpečit provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví volně žijící zvěře, a to v rozsahu stanoveném ministerstvem podle § 44 odst. 1 písm. d), uchovávat údaje o použití léčivých přípravků u volně žijící zvěře po dobu nejméně jednoho roku a na požádání je předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři. Údaje o použití léčivých přípravků u volně žijící zvěře zahrnují druh a počty zvěře, pro kterou byl léčivý přípravek použit, území, na němž byl léčivý přípravek použit, název a množství použitého léčivého přípravku, datum použití léčivého přípravku a ochrannou lhůtu léčivého přípravku.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) způsob zacházení se zvířaty, kterým byly podány látky a přípravky uvedené v odstavci 3, a s jejich produkty,
- b) způsob sledování přítomnosti nepovolených nebo zakázaných látek a přípravků, jakož i reziduí látek s farmakologickým účinkem, jejich metabolitů a jiných látek, které se dostaly do živočišných produktů a které by mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat, v živočišných produktech a napájecí vodě, součinnost k plnění tohoto úkolu poskytovanou chovateli zvířat a osobami, které vyrábějí a zpracovávají živočišné produkty, a opatření k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, přijímaná na základě výsledků sledování.

Veterinární vyšetření živočišných produktů

§ 20

(1) Každý, kdo uvádí do oběhu maso nebo orgány jatečných a jiných zvířat, jakož i výrobky z nich k výživě lidí nebo ke krmení zvířat, může tak učinit až po vyšetření, posouzení a označení

těchto produktů způsobem stanoveným tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{15a)}, a to v souladu s výsledky provedeného vyšetření a posouzení.

(2) Zvěřina musí pocházet ze zvěře ulovené a usmrčené v souladu se zvláštními právními předpisy⁶⁾,¹⁶⁾ a musí být v souladu se zvláštními právními předpisy¹⁶⁾ označena způsobem umožňujícím její identifikaci.

(3) Ryby, koryši, měkkýši, žáby a jiní živočichové vodního a suchozemského prostředí určené k výživě lidí musí být získány dovoleným způsobem lovu (výlovu), odchytu nebo sběru.¹⁷⁾

(4) Není-li stanoveno jinak, lze uvádět do oběhu pouze

- a) mléko, které bylo získáno od zvířat, jejichž zdravotní stav, způsob chovu a výživy neovlivňují nepříznivě jeho zdravotní nezávadnost, a které bylo mlékárensky ošetřeno, jakož i výrobky z tohoto mléka. Požadavek výroby mléčných výrobků z mlékárensky ošetřeného mléka však neplatí, pokud schválený technologický postup vyžaduje se zřetelem na vlastnosti výrobku, aby bylo při jeho výrobě použito mlékárensky neošetřené mléko; pro tyto účely se výrobou mléčných výrobků rozumí postup vedoucí ke změně charakteru tohoto mléka,
- b) vejce, která byla prosvícena a stanoveným způsobem označena^{17a)},
- c) med, který je zdravotně nezávadný a pochází od klinicky zdravého včelstva.

§ 21

(1) Není-li stanoveno jinak, musí být jatečná zvířata poražena na jatkách za podmínek stanovených tímto zákonem, zvláštními právními předpisy⁶⁾ a předpisy Evropské unie^{17c)}

(2) Jatečná zvířata s výjimkou skotu staršího 24 měsíců, koní, oslů a jejich kříženců mohou být poražena v hospodářství chovatele, jsou-li jejich maso a orgány určeny pouze pro spotřebu v domácnosti chovatele (domácí porážka). Toto maso a orgány podléhají veterinárnímu vyšetření, stanoví-li tak krajská veterinární správa se zřetelem k nálezové situaci.

(3) Domácí porážku skotu mladšího 24 měsíců nebo jelenovitých z farmového chovu lze provádět pouze v hospodářství chovatele, kterému bylo krajskou veterinární správou na základě písemné žádosti povoleno provádění domácích porážek uvedených druhů zvířat v tomto hospodářství. Krajská veterinární správa v povolení stanoví podmínky provádění domácí porážky. Doba platnosti vydaného povolení je 3 roky. Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že chovatel při provádění domácí porážky postupuje v rozporu s tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie nebo porušuje podmínky stanovené krajskou veterinární správou, vydané povolení chovateli odejme. Každou domácí porážku těchto druhů zvířat je chovatel povinen nejméně 7 dnů před jejím uskutečněním ohlásit krajské veterinární správě. Povolení k provádění domácích porážek jelenovitých z farmového chovu v hospodářství chovatele se nevyžaduje, pokud bylo chovateli jelenovitých vydáno povolení k porážení zvěře ve farmovém chovu v hospodářství. Prováděcí právní předpis stanoví obsahové náležitosti žádosti o povolení domácí porážky a obsahové náležitosti jejího ohlašování.

(4) Zvěř ve farmovém chovu může být porážena v hospodářství jen za podmínek stanovených předpisy Evropské unie^{17c)}. Povolení vydává krajská veterinární správa chovateli na základě písemné žádosti, která splňuje náležitosti podle zvláštního právního předpisu^{17ca)} a ve které chovatel doloží splnění podmínek stanovených předpisy Evropské unie^{17c)}.

(5) Krajská veterinární správa může k porážce velké farmové zvěře v hospodářství podle odstavce 4 nebo k domácí porážce jelenovitých z farmového chovu povolit k usmrcení těchto zvířat použití střelné zbraně. Povolení se vydává na základě písemné žádosti, ke které chovatel musí

a) doložit, že usmrcení střelnou zbraní provede

1. držitel zbrojní licence vydané podle zvláštního právního předpisu^{17cb)}, nebo
2. chovatel osobně nebo osoba, která je k němu v pracovním nebo obdobném poměru, jsou-li držiteli zbrojního průkazu skupiny C vydaného podle zvláštního právního předpisu^{17cb)}, a

b) přiložit odůvodnění k usmrcení zvířete střelnou zbraní.

Pro účely tohoto ustanovení se velkou farmovou zvěří rozumí jelenovití, mufloni a prasata

divoká, jsou-li chováni ve farmovém chovu.

(6) Doba platnosti povolení vydaného podle odstavce 5 je 3 roky. Doby platnosti povolení může krajská veterinární správa prodloužit na základě písemné žádosti držitele povolení podané 3 měsíce před skončením doby platnosti o 3 roky, pokud držitel povolení doloží, že se nezměnily podmínky, za kterých bylo povolení vydáno.

(7) Platnost povolení vydaného podle odstavce 5 zaniká, jestliže se změnily podmínky, za kterých bylo vydáno. Změnu podmínek uvedených v odstavci 5 je chovatel povinen bez zbytečného odkladu oznámit písemně krajské veterinární správě.

(8) Krajská veterinární správa může povolení vydané podle odstavce 4 nebo 5 odejmout, jestliže byly porušeny podmínky, za kterých bylo vydáno.

(9) Chovatel, který je držitelem povolení podle odstavce 5, je povinen mít k dispozici situační náčrtek farmy nebo hospodářství s vyznačením místa střelby a prostředků k zajištění bezpečnosti při střelbě, ověřený znalcem v oboru balistiky; tímto nejsou dotčeny povinnosti držitele zbrojní licence podle zvláštního právního předpisu^{17cb)}.

(10) Krajská veterinární správa oznámí příslušnému útvaru Policie České republiky místo a čas použití střelné zbraně k porážce zvěře ve farmovém chovu v hospodářství nebo k domácí porážce jelenovitých z farmového chovu.

(11) Na jatky nesmí být dodávány zdravé březí plemenice.

(12) Jatečná zvířata podléhají na jatkách povinnému veterinárnímu vyšetření před poražením, jejich maso, orgány a ostatní části po poražení (prohlídka jatečných zvířat a masa). Vyšetření (prohlídka) před poražením a po poražení provádí úřední veterinární lékař, který splňuje požadavky odborné kvalifikace stanovené předpisy Evropské unie^{17e)}. Postupuje při něm podle těchto předpisů, které také stanoví, kdy a ve kterých případech nemusí být úřední veterinární lékař přítomen vyšetření (prohlídce), prováděné úředním veterinárním asistentem^{17f)}.

(13) Veterinární vyšetření těl ulovené volně žijící zvěře a zvěřiny se provádí způsobem a v rozsahu stanovenými předpisy Evropské unie¹⁷⁹⁾.

(14) V rámci veterinárního vyšetření jatečných zvířat a zvěře, vnímavých na trichinelózu, se vyšetřuje jejich svalovina na přítomnost svalovce (trichinel). Není-li toto vyšetření provedeno krajskou veterinární správou, musí být provedeno v laboratoři uvedené v § 52 odst. 3.

15) Prováděcí právní předpis stanoví pravidla a postup veterinárního vyšetřování živočišných produktů, posuzování a označování těchto produktů na základě jejich veterinárního vyšetření, jakož i veterinární podmínky uvolňování těchto produktů do oběhu, pokud tato pravidla, postupy a podmínky nejsou upraveny předpisy Evropské unie a pokud jejich úpravu tyto předpisy umožňují.

§ 21a

(1) Krajská veterinární správa může v případech a za podmínek stanovených předpisem Evropské unie, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě⁴²⁾, provozovateli drůbežích nebo králičích jatek povolit, aby některé úkony v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců prováděli zaměstnanci tohoto provozovatele.

(2) Zaměstnanec provozovatele drůbežích nebo králičích jatek provádějící některé úkony v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců je povinen oznamovat jakékoli zjištěné nedostatky úřednímu veterinárnímu lékaři a absolvovat specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců.

(3) Zaměstnanec provozovatele drůbežích nebo králičích jatek je oprávněn některé úkony v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců provádět, pokud absolvoval specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců, složil závěrečnou zkoušku a získal tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Specializovanou odbornou přípravu organizuje vysoká škola s veterinárním studijním

programem, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou přípravu, osvědčení, jež je opravňuje k provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců, a vede seznam těchto osob.

(4) Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že provozovatel drůbežích nebo králičích jatek postupuje v rozporu s tímto zákonem nebo předpisem Evropské unie, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě⁴²⁾, vydané povolení provozovateli odejme.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) pravidla a postup provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců zaměstnanci provozovatele drůbežích nebo králičích jatek, včetně stanovení rozsahu těchto úkonů,
- b) obsah, rozsah a organizaci specializované odborné přípravy zaměstnanců provozovatelů drůbežích nebo králičích jatek se zaměřením na provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly.

Oddíl 2

Povinnosti osob, které vyrábějí, zpracovávají a uvádějí do oběhu živočišné produkty

§ 22

(1) Osoby, které jako podnikatelé¹⁰⁾ získávají, vyrábějí, zpracovávají, ošetřují, balí, skladují, přepravují a uvádějí do oběhu živočišné produkty (dále jen "zacházejí se živočišnými produkty") v podniku, závodě, popřípadě jiném zařízení, jež jsou pod státním veterinárním dozorem, mají v souladu s předpisy Evropské unie¹⁷⁹⁾ odpovědnost za to, aby v jednotlivých fázích potravinového řetězce nebyla ohrožena zdravotní nezávadnost živočišných produktů. Jsou povinny

- a) v souladu s předpisy Evropské unie^{17h)} požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení, oznámit krajské veterinární správě datum zahájení činnosti a provozovat ji až po schválení, popřípadě registraci a oznamovat krajské veterinární správě změny údajů rozhodných z hlediska schválení, popřípadě registrace. V žádosti uvedou, vedle druhů výrobních činností, které hodlají provozovat, své jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo trvalého pobytu nebo pobytu a místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu, jde-li o fyzickou osobu, obchodní firmu nebo název, sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu. Podmínky schválení, podmíněného schválení, pozastavení nebo odejmutí schválení jsou stanoveny předpisy Evropské unie^{17h)},
- b) zabezpečit ve všech fázích výroby, zpracování a uvádění živočišných produktů do oběhu, aby nedocházelo k šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, a se zřetelem na povahu činnosti a druh živočišných produktů
1. dodržovat veterinární a hygienické požadavky na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů do oběhu, jakož i technologické postupy,
 2. uplatňovat zásady správné hygienické praxe a postupy založené na analýze rizika a kritických kontrolních bodech (HACCP)¹⁷ⁱ⁾, preventivně kontrolovat zdravotní nezávadnost surovin, doplňků, přídatných látek a hotových výrobků a využívat k tomu poznatků získaných z příruček správné hygienické praxe a příruček pro uplatňování zásad HACCP, schválených orgány Evropské unie, popřípadě zpracovaných profesními zájmovými sdruženími^{17j)},
 3. zpracovat a dodržovat zásady organizace provozu, opatření k zajištění výroby zdravotně nezávadných surovin a potravin živočišného původu a vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, jakož i technické, technologické a personální podmínky sanitace (dále jen "provozní a sanitační řád"), a předložit provozní a sanitační řád včetně příslušných změn ke schválení krajské veterinární správě,
 4. provádět v souladu s provozním a sanitačním řádem pravidelný úklid, čištění, dezinfekci, deratizaci a dezinsekcii provozních prostorů a zařízení a používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů⁵⁾,

5. vést náležitou dokumentaci o průběhu a výsledcích kontrol dodržování hygienických požadavků a zásad uvedených v bodech 1 a 2, uchovávat ji po dobu nejméně 1 roku, není-li stanoveno jinak, a předkládat ji na požádání úřednímu veterinárnímu lékaři,
- c) označovat potraviny živočišného původu stanoveným způsobem [§ 18 odst. 1 písm. d)],
- d) zaměstnávat při zacházení se živočišnými produkty pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů¹¹⁾, dbát o jejich kvalifikaci a odbornou výchovu a vést je k dodržování hygienických požadavků na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů do oběhu a k dodržování požadavků osobní hygieny,
- e) provádět soustavně vlastní kontroly hygienických podmínek výroby včetně stanovených mikrobiologických kritérií, odběru vzorků a jejich kontrolních vyšetření, vést záznamy o výsledcích těchto vyšetření, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let a na požádání je spolu s laboratorními protokoly poskytovat úřednímu veterinárnímu lékaři. Jde-li o laboratorní vyšetření k potvrzení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, musí být provedeno v laboratoři, které bylo vydáno pro příslušný druh vyšetřování osvědčení o akreditaci^{17k)},
- f) vytvářet vhodné podmínky k provádění odborných veterinárních úkonů potřebných podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie^{17d)} ke kontrole zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a dodržování hygienických požadavků na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů do oběhu, poskytovat úřednímu veterinárnímu lékaři údaje o původu surovin, z nichž byly vyrobeny potraviny,
- g) poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování některých látek a jejich reziduí, a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření,
- h) jde-li o podnik s malým objemem výroby [§ 24 odst. 2 písm. b)], dodržovat stanovenou výrobní kapacitu,
- i) jde-li o zařízení zpracovávající živočichy pocházející z akvakultury, vést záznamy o všech zásilkách těchto živočichů a jejich produktů, které přicházejí do těchto zařízení nebo z nich odcházejí,
- j) jde-li o podnik, který zpracovává a uvádí do oběhu maso různých chovatelů, požádat krajskou

veterinární správu o schválení a registraci podniku; jde-li o podnik, který zpracovává a uvádí do oběhu med pocházející výhradně z vlastního chovu včel, požádat o registraci podniku,

k) jde-li o podnik, který zachází se živočišnými produkty pocházejícími z krokodýlů, požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci podniku.

(2) Prováděcí právní předpis

a) stanoví

1. obsahové podrobnosti žádosti o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci, podle odstavce 1 písm. a), způsob a termíny oznamování změn údajů rozhodných z hlediska schválení, popřípadě registrace,
2. způsob vedení seznamu schválených a registrovaných podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení a způsob vedení záznamů provozovatele podle odstavce 1 písm. i),
3. veterinární a hygienické požadavky na živočišné produkty a zacházení s nimi, jakož i na označování jejich zdravotní nezávadnosti, pokud to předpisy Evropské unie umožňují,
4. obsahové náležitosti provozního a sanitačního řádu a pravidla osobní hygieny zaměstnanců zacházejících se živočišnými produkty,

b) může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie, podrobnosti provádění vlastní kontroly osobami, které zacházejí se živočišnými produkty, jakož i podrobnosti provádění kontrol úředními veterinárními lékaři nad zdravotní nezávadností živočišných produktů.

§ 23

Povinnosti provozovatele jatek

(1) Provozovatel jatek je povinen dále

- a) organizovat a řídit jejich provoz v souladu s předpisy Evropské unie^{17l)} a se zásadami ochrany zvířat před nebezpečnými nákazami, jinými škodlivými vlivy a týráním a s veterinárními požadavky na zdravotní nezávadnost živočišných produktů,
- b) přijímat na jatky pouze jatečná zvířata,
1. která jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d)} a o kterých mu byly

poskytnuty údaje stanovené předpisy Evropské unie,

2. jimž nebyly podávány nepovolené nebo zakázané látky anebo přípravky,

3. jimž byly podány látky anebo přípravky, jejichž působením by mohly být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, ale u nichž prokazatelně uplynuly stanovené ochranné lhůty,

c) zabezpečit, aby kdykoli mohla být zjištěna totožnost přijatých jatečných zvířat a příslušnost masa, orgánů a ostatních částí k nim, a to až do rozhodnutí o jejich požitelnosti, popřípadě použitelnosti,

d) v provozu, kde není soustavný veterinární dozor, ohlásit krajské veterinární správě každou dodávku jatečných zvířat nejméně 24 hodin před jejím uskutečněním,

e) ohlásit úřednímu veterinárnímu lékaři neprodleně každé onemocnění nebo podezření z onemocnění, poranění nebo uhynutí jatečného zvířete,

f) vytvořit podmínky pro prohlídku jatečných zvířat a masa a poskytnout bezplatně osobám, které ji provádějí, nezbytnou věcnou, osobní a jinou pomoc, zejména

1. poskytnout těmto osobám místnosti vhodně vybavené pro jejich činnost s tekoucí pitnou, studenou a teplou vodou a pracovní místa na výrobních linkách,

2. připravit jatečná zvířata, jejich těla, maso, orgány a ostatní části k veterinárnímu vyšetření,

3. provádět pomocné úkony potřebné k tomuto vyšetření,

g) vypracovat a předložit krajské veterinární správě ke schválení provozní a sanitační řád a pohotovostní plán.

(2) Jatečná zvířata přijatá na jatky nesmí již prostory jatek opustit bez souhlasu úředního veterinárního lékaře. Nemocná nebo z nemoci podezřelá jatečná zvířata se porážejí na jatkách nebo v oddělení jatek určených pro tento účel. Se souhlasem krajské veterinární správy mohou být porážena i na jatkách v prostorech určených k porážení zdravých zvířat, avšak časově odděleně.

(3) Jatečná zvířata, o nichž tak stanoví tento zákon nebo předpisy Evropské unie, nesmí být porážena pro účely výživy lidí^{17m)}.

(4) Prováděcí právní předpis může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie,

- a) podrobnosti o přípravě jatečných zvířat k dodávce na jatky, zacházení s nimi na jatkách a organizaci provozu jatek,
- b) způsob porážení jatečných zvířat, přípravy jatečných zvířat, jejich těl, masa, orgánů a ostatních částí k veterinárnímu vyšetření, konkrétní nákazy, jiná onemocnění nebo jiné skutečnosti, které brání porážení jatečných zvířat, jakož i technické podmínky pro výkon státního veterinárního dozoru na jatkách,
- c) rozsah pomocných úkonů prováděných provozovatelem jatek.

§ 24

(1) Prostory podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení, určené pro zacházení se živočišnými produkty musí odpovídat požadavkům tohoto zákona a předpisům Evropské unie¹⁷ⁿ⁾, zejména musí být konstruovány, uspořádány a vybaveny tak, aby umožňovaly dodržování povinností a požadavků k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a hygienických podmínek jejich výroby, zpracování a uvádění do oběhu, jakož i k vyloučení kontaminace. Musí být

- a) dobře udržované, čisté a chráněné před původci nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, členovci, hlodavci a jinými škodlivými živočichy,
- b) uspořádány tak, aby jejich části, v nichž existuje nebezpečí nákazy nebo znečištění živočišných produktů určených k výživě lidí a zvířat, byly odděleny od částí, v nichž toto nebezpečí není, a aby byla oddělena pracoviště s rozdílnými technologickými postupy a klimatickými podmínkami,
- c) vybaveny stroji, zařízeními a jinými předměty, které nepůsobí nepříznivě na zdravotní nezávadnost živočišných produktů a podle odborných poznatků a zkušeností umožňují spolehlivě kontrolovat, zda a jak jsou dodržovány povinnosti, požadavky a hodnoty stanovené tímto zákonem a předpisy Evropské unie k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a hygienických podmínek zacházení s nimi.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s předpisy Evropské unie ^{17o)}

- a) veterinární a hygienické požadavky na podniky, závody a jiná zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, a technické podmínky jejich konstrukce, uspořádání a vybavení,
- b) jakým postupem a podle jakých kritérií může krajská veterinární správa přizpůsobit bez ohrožení hygieny výroby veterinární a hygienické požadavky pro podniky, závody a jiná zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, s cílem
 - 1. umožnit podnikům, závodům a jiným zařízením další používání tradičních metod ve všech fázích výroby, zpracování nebo uvádění živočišných produktů do oběhu,
 - 2. vyjít vstříc potřebám podniků, závodů a jiných zařízení umístěných v oblastech s omezujícími zeměpisnými podmínkami,
 - 3. přizpůsobit požadavky na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení,
 - 4. vyjít vstříc potřebám podniků, závodů a jiných zařízení s malým objemem výroby,
 - 5. umožnit podnikům, závodům a jiným zařízením provádění provozních zkoušek k ověřování nových přístupů k hygienické kontrole,
- c) které podniky, závody a jiná zařízení se považují za podniky s malým objemem výroby,
- d) které podniky, závody a jiná zařízení se považují za podniky provozující maloobchodní činnost,
- e) obsahové náležitosti žádosti o přizpůsobení veterinárních a hygienických požadavků pro některé podniky, závody a jiná zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty.

§ 24a

Na provozovny maloobchodu, ve kterých se připravuje maso a vyrábějí masné výrobky určené pro přímý prodej spotřebiteli v místě provádění uvedených činností, se vztahují předpisy Evropské unie upravující zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu a organizaci úředních kontrol živočišných produktů, jde-li o provozovny, v nichž se týdně

- a) bourá více než 5 t masa, vyjma masa drůbežího a králíčího,
- b) porcuje více než 2 t masa drůbežího nebo králíčího, nebo

c) vyrábí více než 7,5 t masných výrobků.

§ 25

Prodej zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržistiších, prodej živočišných produktů určených ke krmení zvířat

(1) V tržnicích a na tržistiších [§ 46 písm. a)], kde byl příslušnými orgány povolen prodej zvířat a živočišných produktů, lze prodávat jen zdravá zvířata a zdravotně nezávadné živočišné produkty.

(2) Provozovatel tržnice nebo tržistiše uvedených v odstavci 1 je povinen

- a) předložit krajské veterinární správě ke schválení tržní řád, pokud tento řád nebyl vydán formou nařízení obce. Tržní řád musí obsahovat veterinární a hygienické podmínky zacházení s prodávanými zvířaty a živočišnými produkty, pravidla čištění a dezinfekce prostorů tržnice nebo tržistiše včetně neškodného odstraňování vedlejších živočišných produktů a jiných odpadů a pravidla osobní hygieny osob podílejících se na zacházení s prodávanými zvířaty a živočišnými produkty,
- b) vést evidenci osob, které v tržnici nebo na tržistiši prodávají zvířata nebo živočišné produkty, která obsahuje jméno, příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu, jde-li o fyzickou osobu, jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo trvalého pobytu nebo pobytu a místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu, jde-li o podnikající fyzickou osobu, a obchodní firmu nebo název, sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu.

(3) Osoba, která provozuje sezonní prodej živých ryb, musí dodržovat požadavky stanovené tímto zákonem a zákonem na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾ a nejméně 7 dnů před zahájením prodeje oznámit krajské veterinární správě, kdy a na kterém místě bude prodej zahájen a kdy bude ukončen.

(4) Živočišné produkty určené ke krmení zvířat lze prodávat v prodejnách potravin pouze v

podobě trvanlivých, spotřebitelsky balených a odděleně uložených výrobků.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární a hygienická pravidla pro prodej zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržišťích, pro sezonní prodej ryb na samostatném prodejním místě a pro zabíjení, kuchání a jiné úpravy ryb, pokud jsou tyto činnosti součástí jejich prodeje,
- b) která zvířata lze prodávat v tržnicích a na tržišťích,
- c) veterinární, hygienické a technické požadavky na tržnice a tržišťe, kde jsou prodávána zvířata a živočišné produkty, a na jejich uspořádání a vybavení.

Oddíl 3

Vnitrostátní přeprava živočišných produktů

§ 26

(1) Živočišné produkty se přepravují v souladu s předpisy Evropské unie^{17p)} v dopravních prostředcích, které jsou konstruovány a vybaveny tak, aby byly dobře čistitelné a chránily přepravované produkty před znehodnocením, znečištěním a kontaminací, jakož i před členovci, hlodavci a jinými škodlivými živočichy, a je-li to třeba se zřetelem na druh přepravovaných produktů, aby udržovaly požadované mikroklimatické podmínky až do skončení přepravy.

(2) Dopravní prostředky určené pro přepravování živočišných produktů musí být řádně větrány, pravidelně čistěny a dezinfikovány.

(3) Dopravce, který jako podnikatel¹⁰⁾ přepravuje živočišné produkty, je povinen

- a) požádat před zahájením činnosti krajskou veterinární správu o registraci,
- b) vést evidenci o čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě živočišných produktů, jakož i o provedených přepravách, uchovávat ji po dobu nejméně 1 roku a na požádání ji předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,

- c) umožnit krajské veterinární správě, aby před registrací mohla provést kontrolu dopravních prostředků, které budou používány k přepravě živočišných produktů; to platí také pro dopravní prostředky určené k přepravě živočišných produktů, které jsou nově zařazovány do provozu.

(4) V jednom přepravním prostoru lze přepravovat jen živočišné produkty, které byly shodně posouzeny z hlediska jejich zdravotní nezávadnosti a použitelnosti, popřípadě požitelnosti a u kterých nedochází ke vzájemnému nepříznivému ovlivňování.

§ 27

(1) Veterinární osvědčení je třeba k přepravě

- a) živočišných produktů určených ke zvláštní úpravě (ošetření) a použití (§ 18 odst. 4 a 5),
b) vyžadují-li to tento zákon, zvláštní právní předpisy nebo předpisy Evropské unie, v případech živočišných produktů určených k obchodování nebo vývozu, popřípadě v dalších případech.

(2) Krajská veterinární správa, která vydala veterinární osvědčení, je povinna uchovávat jeho kopii po dobu 3 let.

(3) Živočišné produkty, k jejichž přepravě se vyžaduje veterinární osvědčení, podléhají veterinárnímu vyšetření v místě původu, a stanovila-li tak krajská veterinární správa, také v místě, do něhož jsou tyto produkty přepravovány.

(4) Prováděcí právní předpis

- a) upraví podrobněji veterinární požadavky na vybavení, čištění a dezinfekci ramp, na nichž se nakládají a vykládají živočišné produkty, na vybavení dopravních prostředků, jimiž se přepravují živočišné produkty, jejich čištění a dezinfekci a na způsob ukládání živočišných produktů v jejich přepravních prostorech,
b) stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných

produktů, náležitosti a dobu platnosti tohoto veterinárního osvědčení, jak a na základě čeho se toto veterinární osvědčení vydává.

Oddíl 4

Prodej malých množství vlastních produktů z prvovýroby přímo konečnému spotřebiteli

§ 27a

(1) Chovatel může v malých množstvích

- a) prodávat živou drůbež a živé králíky z vlastního chovu ve svém hospodářství přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti,
- b) prodávat čerstvé drůbeží maso a čerstvé králíčí maso, pocházející z drůbeže a králíků z vlastního hospodářství a poražených v tomto hospodářství, ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, a to přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, anebo je dodávat do místní maloobchodní prodejny, která zásobuje tímto masem jako masem čerstvým přímo konečného spotřebitele,
- c) prodávat nebalená čerstvá vejce pocházející z vlastního hospodářství ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, a to přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, anebo je dodávat do místní maloobchodní prodejny, která zásobuje přímo konečného spotřebitele; jsou-li vejce prodávána v tržnici nebo na tržišti, anebo dodávána do místní maloobchodní prodejny, musí být označena stanoveným způsobem^{17a)}; to však neplatí pro vejce z hospodářství chovatele, který chová nejvíce 50 nosnic,
- d) prodávat med pocházející z vlastního chovu včel ve své domácnosti, ve svém hospodářství, na stanovišti včel, v tržnici nebo na tržišti, anebo jej dodávat do maloobchodní prodejny, která zásobuje přímo konečného spotřebitele a je na území kraje, v němž se nachází stanoviště včel; je-li med prodáván v tržnici nebo na tržišti, anebo dodáván do maloobchodní prodejny, musí být označen jménem, příjmením a adresou bydliště chovatele, jde-li o fyzickou osobu, nebo názvem a sídlem chovatele, jde-li o právnickou osobu, druhem medu podle jeho původu a údajem o jeho množství, a je-li dodáván do

maloobchodní prodejny, také datem minimální trvanlivosti,

e) prodávat se souhlasem krajské veterinární správy syrové, mlékárensky neošetřené mléko a syrovou smetanu (dále jen „syrové mléko“) pocházející od zvířat z vlastního chovu v místě výroby nebo prostřednictvím prodejního automatu, který je umístěn na území kraje, v němž se nachází chov zvířat, z něhož syrové mléko pochází, nebo krajů sousedních, přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti. Chovatel zajistí, že syrové mléko splňuje požadavky a kritéria stanovená pro prvovýrobu syrového mléka a mleziva předpisy Evropské unie upravujícími zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu³⁷⁾, a zajistí vyšetření syrového mléka stanovená prováděcím právním předpisem ke zjištění přítomnosti patogenních mikroorganismů ohrožujících zdraví lidí, a to při

1. podání žádosti krajské veterinární správě o souhlas k prodeji syrového mléka,
2. každé změně chovu zvířat a každé změně způsobu získávání, ošetřování a zpracovávání syrového mléka, která by mohla ovlivnit jeho zdravotní nezávadnost, nejméně však jednou ročně,

f) prodávat živé ryby a jiné živočichy pocházející z akvakultury z vlastního chovu ve svém hospodářství přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti.

(2) Za místní maloobchodní prodejnu podle odstavce 1 písm. b) a c) se považuje maloobchodní prodejna s odpovídajícím sortimentem živočišných produktů v obci, která je z obcí, v nichž je taková maloobchodní prodejna, nejbližší hospodářství chovatele.

(3) Živočišné produkty uvedené v odstavci 1

- a) musí pocházet od zdravých zvířat a musí být zdravotně nezávadné a bezpečné z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat, zejména nesmí být zdrojem rizika šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,
- b) nesmí být dále uváděny na trh.

(4) Chovatel, který prodává nebo dodává vlastní produkty z prvovýroby podle odstavce 1, musí zajistit, aby tyto produkty byly

- a) vyráběny v čistém prostředí s používáním zařízení a pracovních nástrojů a pomůcek

udržovaných v čistotě,

- b) chráněny před vlivy, které by mohly nepříznivě působit na jejich zdravotní nezávadnost, zejména před kontaminací.

(5) Chovatel, který prodává syrové mléko podle odstavce 1 písm. e), je povinen zpracovat a dodržovat provozní a sanitační řád a na požádání jej předložit krajské veterinární správě. Zjistí-li krajská veterinární správa, že chovatel při prodeji syrového mléka postupuje v rozporu s tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie, souhlas chovateli odejme. Chovatel, který prodává syrové kravské mléko podle odstavce 1 písm. e), musí dále zajistit, že syrové mléko prodávané spotřebiteli splňuje kritérium pro obsah mikroorganismů při teplotě 30 °C v syrovém kravském mléce určeném k výrobě mléčných výrobků, které je stanoveno předpisy Evropské unie upravujícími zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu³⁸⁾.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární a hygienická pravidla pro prodej a dodávání malých množství vlastních produktů z prvovýroby, uvedených v odstavci 1, a pro zacházení s těmito produkty,
- b) co se rozumí malým množstvím podle odstavce 1,
- c) rozsah a limity vyšetřování syrového mléka ke zjištění přítomnosti patogenních mikroorganismů ohrožujících zdraví lidí.

§ 27b

(1) Uživatel honitby může v malých množstvích těla ulovené volně žijící zvěře v kůži nebo peří

- a) prodávat přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, nebo
- b) dodávat do maloobchodní prodejny, která zásobuje přímo konečného spotřebitele a je na území kraje, v němž byla zvěř ulovena, nebo
- c) dodávat do maloobchodního zařízení, které bylo krajskou veterinární správou registrováno jako zařízení určené pro zacházení se zvěřinou a které je na území kraje, v němž byla zvěř

ulovena, nebo krajů sousedních.

(2) Těla ulovené volně žijící zvěře uvedená v odstavci 1 písm. a) nebo b) nesmí být dále uváděna do oběhu.

(3) Uživatel honitby je povinen zajistit vyšetření těl ulovené volně žijící zvěře uvedených v odstavci 1 co nejdříve po ulovení, a to proškolenou osobou, která je oprávněným účastníkem lovu. Vyšetření může být provedeno také uživatelem honitby, popřípadě jeho členem, jsou-li proškolenými osobami. Představuje-li ulovená volně žijící zvěř podle výsledků vyšetření provedeného proškolenou osobou zdravotní riziko, musí být předložena uživatelem honitby úřednímu veterinárnímu lékaři k veterinárnímu vyšetření.

(4) Uživatel honitby je povinen na požádání úředního veterinárního lékaře předložit evidenci o ulovené zvěři, jejím prodeji a vlastní spotřebě, vedenou podle zákona o myslivosti⁷⁾.

(5) Proškolená osoba je povinna vést záznamy o druzích a počtech ulovené a vyšetřené volně žijící zvěře, o místě a době jejího ulovení, o výsledcích vyšetření a o tom, kam byla tato zvěř dodána, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let a na požádání je poskytovat úřednímu veterinárnímu lékaři.

(6) Jde-li o zvěř vnímavou na trichinelózu, je uživatel honitby povinen zabezpečit její vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci k provádění tohoto vyšetření, nebo ve státním veterinárním ústavu, anebo v laboratoři, které bylo krajskou veterinární správou vydáno podle § 50 odst. 3 povolení pro tento druh vyšetřování. Laboratoř je povinna vydat uživateli honitby protokol o laboratorním vyšetření zvěře a jednou ročně předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři údaje o provedených vyšetřeních stanovené prováděcím právním předpisem. Uživatel honitby je povinen uchovávat protokol o laboratorním vyšetření zvěře po dobu nejméně 2 let a na požádání jej předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Uživatel honitby může zvěř vnímavou na trichinelózu prodávat nebo dodávat konečnému spotřebiteli způsobem uvedeným v odstavci 1 až po negativním vyšetření zvěře na přítomnost svalovce (trichinel).

(7) Ulovená volně žijící zvěř, kterou uživatel honitby nebo oprávněný účastník lovu použije výlučně pro spotřebu ve své domácnosti, nemusí být vyšetřena proškolenou osobou. Jde-li však o zvěř vnímavou na trichinelózu, je uživatel honitby povinen zabezpečit její vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři uvedené v odstavci 6. Povinnosti laboratoře a uživatele honitby uvedené v odstavci 6 větě druhé a třetí platí obdobně.

(8) Proškolenou osobou je fyzická osoba, která absolvovala specializované školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře, stanovené předpisy Evropské unie^{17g)}, a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Školení zajišťuje vysoká škola s veterinárním studijním programem, která také proškoleným osobám vydává, pozastavuje a odnímá osvědčení, vede seznam těchto osob a předává jej Ústřední veterinární správě. Zjistí-li krajská veterinární správa při výkonu státního veterinárního dozoru, že proškolená osoba porušila povinnosti stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie^{17f)}, podá vysoké škole, která osvědčení vydala, podnět k pozastavení, popřípadě odnětí osvědčení této osobě. Před opětovným zahájením činnosti je proškolená osoba, jíž bylo osvědčení pozastaveno, povinna podrobit se zkoušce k ověření znalostí proškolené osoby.

(9) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s předpisy Evropské unie^{17g)}

- a) způsob a rozsah vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře, vedení záznamů proškolené osoby a údaje o provedených vyšetřeních, jež jsou laboratoře povinny předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři, včetně termínu jejich předložení,
- b) veterinární a hygienická pravidla pro prodej a dodávání malých množství těl ulovené volně žijící zvěře uvedených v odstavci 1 a pro zacházení s nimi,
- c) co se rozumí malým množstvím podle odstavce 1,
- d) obsah, rozsah a organizaci specializovaného školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu proškolených osob.

HLAVA IV

VETERINÁRNÍ PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ SE ZVÍŘATY A ŽIVOČIŠNÝMI PRODUKTY S ČLENSKÝMI STÁTY, JEJICH DOVOZU A TRANZITU Z TŘETÍCH ZEMÍ A JEJICH VÝVOZU DO TĚCHTO ZEMÍ

Oddíl 1

Obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy

§ 28

(1) Předmětem obchodování mohou být pouze

a) zvířata, která odpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{17q)} a předpisy Evropské unie^{17r)}, zejména která

1. pocházejí z hospodářství, popřípadě jiného zařízení registrovaného podle zvláštního právního předpisu⁸⁾, které nepodléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu a je pod státním veterinárním dozorem,
2. jsou zdravá a splňují stanovené veterinární požadavky na obchodování s nimi, jakož i případné zvláštní veterinární záruky^{17s)},
3. jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d)} a provázena veterinárním osvědčením^{17t)}, a nevyžaduje-li se toto osvědčení, jiným průvodním dokladem,

b) živočišné produkty, které odpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{17u)} a předpisy Evropské unie^{14d)}, zejména které

1. pocházejí z podniku, závodu nebo jiného zařízení, jenž je schválen a registrován, popřípadě registrován podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie^{17h)} a je pod státním veterinárním dozorem,
2. jsou zdravotně nezávadné, ve všech fázích jejich výroby, zpracování a uvádění do oběhu byly dodrženy povinnosti a požadavky stanovené z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat a splňují stanovené veterinární požadavky na obchodování s nimi, jakož i případné zvláštní veterinární záruky^{17v)},

3. jsou označeny stanoveným způsobem^{14f)} a provázeny průvodním dokladem, popřípadě, vyžaduje-li se veterinární osvědčení^{17t)}, tímto osvědčením.

(2) Předmětem obchodování nemohou být zvířata a živočišné produkty, které z veterinárních nebo hygienických důvodů nemohou být obchodně využity v České republice, ani zvířata, která byla určena k poražení nebo utracení v souvislosti s plněním programu ozdravování zvířat nebo v rámci ochranných a zdlavacích opatření.

(3) Zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1 podléhají veterinární kontrole v místě původu a veterinární kontrole při příchodu na místo, do něhož jsou provázena veterinárním osvědčením, popřípadě jiným průvodním dokladem, a v němž jsou přijata (dále jen "místo určení"). Jejich veterinární kontrola v místě původu musí být prováděna přinejmenším s takovou pečlivostí a odpovědností, jako kdyby byly určeny pro tuzemský trh. Veterinární kontrola při příchodu na místo určení se provádí formou nediskriminujících namátkových kontrol^{17w)}.

(4) Osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, jsou povinny předem požádat krajskou veterinární správu o registraci. To však neplatí pro osoby, které již byly krajskou veterinární správou schváleny a registrovány podle § 9b nebo podle § 22 odst. 1 písm. a). Krajská veterinární správa registraci zruší, jestliže registrovaná osoba závažným způsobem nebo opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení, jež provází zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení a jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§ 29

Veterinární kontrola v místě původu

(1) Veterinární kontrola v místě původu zjišťuje, zda

a) odesílaná zvířata a odesílané živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro

obchodování, a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované státem určení a zda odesílaná zvířata jsou přepravována ve vhodných dopravních prostředcích, odpovídajících požadavkům na hygienu jejich přepravy a na jejich pohodu,

- b) chovatelé těchto zvířat dodržují stanovené požadavky na jejich chov a zda osoby zacházející s těmito živočišnými produkty dodržují stanovené požadavky na jejich výrobu a zacházení s nimi.

(2) Chovatelé a osoby, které zacházejí se živočišnými produkty, jsou povinni poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu v místě původu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při provádění zdravotních zkoušek, odběru vzorků a prověřování dokladů.

§ 30

Veterinární kontrola při příchodu na místo určení

(1) Veterinární kontrola při příchodu na místo určení zejména ověřuje

- a) namátkovou kontrolou, zda přicházející zvířata a přicházející živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování, a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované Českou republikou ; při namátkové kontrole mohou být odebrány vzorky
- b) kontrolou veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, zda jsou ve shromažďovacích střediscích a na trzích přijímána a na jatkách porážena pouze zvířata, jež splňují podmínky uvedené pod písmenem a),
- c) zda jsou přijímány do podniků, závodů nebo jiných zařízení pod státním veterinárním dozorem pouze živočišné produkty, jejichž označení a požadované průvodní doklady odpovídají požadavkům uvedeným pod písmenem a),
- d) pokud se tak mělo stát, zda byla zvířata po příchodu na místo určení z nakažových důvodů umístěna a držena v karanténě.

(2) Zjistí-li orgány provádějící veterinární kontrolu při příchodu na místo určení

- a) přítomnost původců nákazy uvedené v § 10 odst. 2 větě první, nemoci přenosné ze zvířat na

člověka nebo jiného onemocnění anebo jinou možnou příčinu závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, popřípadě, že živočišné produkty pocházejí z oblasti zamořené rychle se šířící nákazou, rozhodnou o umístění zvířat v karanténě nebo o jejich poražení či utracení, anebo o neškodném odstranění živočišných produktů,

- b) nesplnění podmínek stanovených pro obchodování, mohou ponechat, pokud to dovolují veterinární a hygienické okolnosti, na odesilateli, aby zvolil některé z následujících opatření: umístění zvířat a živočišných produktů pod státním veterinárním dozorem do odstranění jejich nesouladu se stanovenými podmínkami, poražení nebo utracení zvířat nebo neškodné odstranění živočišných produktů, vrácení zvířat nebo živočišných produktů se souhlasem příslušného orgánu státu původu, popřípadě i předběžného souhlasu tranzitního státu, anebo použití živočišných produktů k jiným účelům. Nevyužije-li odesílatel možnosti volby některého z těchto opatření ve lhůtě určené orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení, rozhodnou o vhodném opatření tyto orgány. Jsou-li však důvodem tohoto postupu pochybení nebo nesrovnalosti ve veterinárním osvědčení, popřípadě v jiném průvodním dokladu, musí být odesilateli nejprve poskytnuta lhůta k odstranění těchto nedostatků.

(3) Příjemci zvířat a živočišných produktů v místě určení jsou povinni

- a) informovat předem krajskou veterinární správu o příchodu zvířat nebo živočišných produktů z jiného členského státu, a to v rozsahu nezbytném z hlediska účelu a způsobu provádění veterinární kontroly při příchodu na místo určení,
- b) kontrolovat před rozdělením nebo obchodním využitím zásilky, zda jsou zvířata nebo živočišné produkty stanoveným způsobem označeny a provázeny požadovanými průvodními doklady, a případná pochybení nebo nesrovnalosti oznámit bez odkladu krajské veterinární správě,
- c) vést záznamy o uskutečněných obchodech, uchovávat tyto záznamy, veterinární osvědčení a jiné průvodní doklady po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,
- d) poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu při příchodu na místo určení nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při prověřování dokladů.

§ 31

(1) Dojde-li na území České republiky k výskytu nákazy uvedené v § 10 odst. 2 větě první, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění, anebo k jiné možné příčině závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, uvědomí o tom Státní veterinární správa Komisi i členské státy.

(2) Náklady spojené s opatřeními podle § 30 odst. 2 nese bez nároku na náhradu od státu odesílatel nebo jeho zástupce.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní veterinární požadavky na obchodování se zvířaty jednotlivých druhů a s různými živočišnými produkty,
- b) způsob provádění veterinární kontroly v místě původu a veterinární kontroly při příchodu na místo určení, součinnost a pomoc, kterou jsou povinni chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty poskytovat orgánům provádějícím tyto kontroly,
- c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny podmínky stanovené pro obchodování, jakož i postup v případě, že dojde v souvislosti s těmito opatřeními ke sporu mezi odesílatelem a orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení,
- d) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat,
- e) podrobnosti postupu a součinnosti Státní veterinární správy s příslušnými orgány členského státu původu v případech uvedených v § 30 odst. 2.

Oddíl 2

Dovoz a tranzit zvířat, živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží z třetích zemí a jejich vývoz do těchto zemí

Dovoz z třetích zemí

§ 32

(1) Zvířata, živočišné produkty a ostatní veterinární zboží dovážené z třetích zemí (dále jen "kontrolované zboží") mohou vstoupit na území České republiky jen přes stanoviště veterinární hraniční kontroly České republiky (dále jen "pohraniční veterinární stanice") nebo jiného členského státu. Zvířata musí být přepravována přímo na toto stanoviště anebo do karanténního střediska a odtud do místa určení uvedeného ve veterinárním osvědčení, popřípadě v jiném veterinárním dokladu, kterým je jejich zásilka provázena.

(2) Za kontrolované zboží podle odstavce 1 se považují také směsné produkty, jimiž se rozumí potraviny určené k lidské spotřebě obsahující jak zpracované produkty živočišného původu, tak i produkty rostlinného původu, včetně těch, u nichž je zpracování primárního produktu nedílnou součástí výroby konečného produktu.

(3) Pohraniční veterinární stanice, která je buď přímo na místě vstupu na území České republiky anebo v jeho blízkosti, je součástí krajské veterinární správy, k níž je místně příslušná. Její provoz se řídí provozním řádem vydaným v dohodě s celními orgány a orgány Policie České republiky.

(4) Ke každé zásilce kontrolovaného zboží musí být přiložen prvopis veterinárního osvědčení nebo jiného veterinárního dokladu, anebo jiných dokladů požadovaných tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie; prvopisy těchto dokladů se uchovávají na pohraniční veterinární stanici. Kontrolované zboží je na pohraniční veterinární stanici podrobena pohraniční veterinární kontrole, která zjišťuje, zda jsou splněny stanovené veterinární a hygienické požadavky na dovážené kontrolované zboží (dále jen "dovozní podmínky"). Provádějí ji úřední veterinární lékaři krajské veterinární správy, jejíž součástí je pohraniční veterinární stanice (dále jen "orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu"), kteří jsou odpovědní za provádění pohraniční veterinární kontroly; při jejím provádění, jakož i po jejím provedení, postupují podle

tohoto zákona, zvláštních právních předpisů^{17x)} a předpisů Evropské unie^{17y)}.

(5) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu vydají po provedení této kontroly osobě, která předkládá kontrolované zboží ke kontrole stejnopis společného veterinárního vstupního dokladu (SVVD)^{17z)} (dále jen "vstupní doklad").

(6) Celní orgány nesmí propustit kontrolované zboží do volného oběhu¹⁸⁾, nebylo-li celní prohlášení doloženo vstupním dokladem, který potvrzuje, že byla provedena pohraniční veterinární kontrola s příznivým výsledkem a že byly uhrazeny náklady spojené s pohraniční veterinární kontrolou, popřípadě že byla zaplacena i záloha na úhradu nákladů spojených s opatřeními podle § 34 odst. 2 a § 35 odst. 1.

(7) Dovozce nebo jeho zástupce, popřípadě jiná osoba odpovědná za náklad je povinen před příjezdem zásilky na území České republiky

a) uvědomit pohraniční veterinární stanici prostřednictvím vstupního dokladu

1. s předstihem 1 pracovního dne o příchodu dovážených zvířat na tuto stanici, a to s uvedením jejich počtu a druhu a předpokládané doby jejich příchodu,
2. předem o příchodu dovážených živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží na tuto stanici, a to s uvedením jejich hmotnosti a druhu a předpokládané doby jejich příchodu,

b) předložit kontrolované zboží s potřebnými průvodními doklady a informacemi k provedení pohraniční veterinární kontroly na místě, na němž má být tato kontrola provedena, a poskytnout orgánům provádějícím tuto kontrolu na jejich žádost potřebnou součinnost a pomoc,

c) jsou-li předmětem dovozu zvířata nebo živočišné produkty, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, požádat předem Ústřední veterinární správu o sdělení dovozních podmínek, jež jsou uplatňovány na dovoz zvířat nebo živočišných produktů daného druhu z příslušné třetí země nebo její části do České republiky a postupovat v souladu se sdělenými podmínkami.

(8) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu neodpovídají za škodu, ke které

došlo nezbytným zdržením dopravního prostředku v důsledku provádění této kontroly. Při jejím provádění však postupují tak, aby nebyl provoz dopravce nebo provozovatele poštovních služeb rušen větší měrou, než je nezbytně nutné.

(9) Zvláštní právní předpisy o dovozu zvířat^{18a)} a o podmínkách jejich přepravy⁶⁾ zůstávají nedotčeny.

nadpis vypuštěn

§ 33

(1) Pohraniční veterinární kontrola zahrnuje kontrolu dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží a fyzickou kontrolu.

(2) Kontrolou dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží se ověřuje

- a) původ a následné určení dovážených zvířat a dále, zda údaje uvedené ve veterinárním osvědčení a ostatních průvodních dokladech potvrzují splnění dovozních podmínek a zda zásilka nebyla odmítnuta,
- b) zda dovážené živočišné produkty a ostatní veterinární zboží odpovídají údajům uvedeným ve veterinárním osvědčení a v ostatních průvodních dokladech.

(3) Fyzická kontrola dovážených

- a) zvířat zahrnuje jejich klinické a nezbytné laboratorní vyšetření, jakož i ověření, zda jsou splněny požadavky na jejich ochranu během přepravy⁶⁾. V případě potřeby se v jejím rámci provádí též odběr vzorků, které mají být vyšetřeny, a to zejména na přítomnost reziduí,
- b) živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží zahrnuje jejich smyslové vyšetření, odběr vzorků a laboratorní zkoušky, jimiž se zjišťuje, zda tyto produkty a ostatní zboží odpovídají dovozním podmínkám a zda jsou v takovém stavu, aby mohly být použity k účelu uvedenému ve veterinárním osvědčení, popřípadě v ostatních průvodních dokladech.

(4) Vznikne-li podezření, že dovozní podmínky nejsou dodrženy, anebo vzniknou-li pochybnosti o totožnosti nebo stavu kontrolovaného zboží, provedou orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu jakákoli další šetření, jež považují za nezbytná v zájmu odpovědného splnění účelu této kontroly.

(5) Zjistí-li orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu, že

a) kontrolované zboží je nebezpečné pro zdraví zvířat nebo lidí,

1. stanoví odpovídající vhodné opatření k zabránění dalšího působení a šíření nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,
2. uvědomí o zjištěných skutečnostech a přijatých opatřeních a o původu zboží ostatní pohraniční veterinární stanice a Komisi,

b) v činnosti některého stanoviště veterinární pohraniční kontroly jiného členského státu se projevují závažné nebo opakované nedostatky, učiní příslušná opatření s cílem uvědomit Komisi a členské státy o těchto nedostacích.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) umístění pohraničních veterinárních stanic a podrobnosti týkající se jejich základního materiálního a personálního zabezpečení,
- b) místo a způsob výkonu pohraniční veterinární kontroly, včetně stanovení postupu v případě kontroly veterinárního zboží určeného k dovozu přes jinou pohraniční veterinární stanici, nebo určeného pro jiný členský stát, a opatření, která činí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu na základě výsledků této kontroly,
- c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny dovozní podmínky,
- d) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat,
- e) rozsah součinnosti, kterou poskytuje dovozce nebo jeho zástupce orgánům provádějícím pohraniční veterinární kontrolu.

Dovoz zvířat

§ 34

(1) Vstup zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky nelze povolit, jestliže

- a) zvířata, pro něž byly dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, pocházejí z třetí země nebo její části, která není uvedena na seznamu třetích zemí a jejich částí, z nichž je možno zvířata toho druhu dovážet, anebo z třetí země nebo její části, z nichž je dovoz zvířat toho druhu zakázán,
- b) zvířata, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, nesplňují dovozní podmínky uplatňované v České republice,
- c) zvířata jsou nemocná nákazou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka, podezřelá z nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo představují z jiného důvodu nebezpečí pro zdraví lidí nebo zvířat,
- d) zvířata nejsou v dostatečně dobré kondici, která by jim umožňovala pokračovat v přepravě,
- e) veterinární osvědčení nebo jiný průvodní doklad nesplňuje požadavky stanovené pro doklad, který provází zvířata dovážená z třetích zemí,
- f) vyvážející třetí země nesplňuje požadavky stanovené pro třetí země vyvážející zvířata do členských států.

(2) Vyžadují-li tento zákon nebo předpisy Evropské unie, aby byla dovážená zvířata umístěna v karanténě nebo izolaci, může tato karanténa nebo izolace probíhat ve schváleném karanténním středisku třetí země původu, v karanténním středisku členského státu nebo v hospodářství určení. Mají-li být dovážená zvířata umístěna v karanténě na základě výsledku pohraniční veterinární kontroly, určí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu se zřetelem k jimi zjištěnému nebezpečí, zda karanténa proběhne na samotné pohraniční veterinární stanici nebo v její bezprostřední blízkosti, anebo v hospodářství určení nebo v karanténním středisku, které se nachází v blízkosti hospodářství určení."

(3) Náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci, které probíhají v samotné

pohraniční veterinární stanici, nese bez nároku na náhradu od státu dopravce nebo jeho zástupce, náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci v ostatních případech nese bez nároku na náhradu od státu příjemce.

(4) Obchodování se zvířaty, která byla dovezena z třetí země, prošla pohraniční veterinární stanicí a byla propuštěna do volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto zvířat při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní požadavky na dovoz zvířat různých druhů ze třetích zemí a podrobnosti o důvodech, které brání vstupu jednotlivých druhů zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky,
- b) umístování zvířat dovážených z třetích zemí v karanténě nebo izolaci a veterinární a technické podmínky pro schválení karanténního střediska.

nadpis vypuštěn

§ 35

(1) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že zvířata dovážená z třetí země nesplňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem

a) určí, že zvířata budou

- 1. dočasně ustájena, napojena a nakrmena, podle potřeby i ošetřena, nebo
- 2. umístěna v karanténě nebo izolaci, a

b) rozhodnou, že zvířata budou

- 1. odeslána ve stanovené lhůtě zpět, pokud tomu nebrání jejich zdravotní stav nebo požadavky na jejich pohodu, přičemž současně zruší platnost veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, které provází odmítnutou zásilku,

anebo

2. veterinárně vyšetřena a v souladu s výsledky veterinárního vyšetření poražena pro potřeby výživy lidí, popřípadě utracena.

(2) Dovozce nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle odstavce 1, a to po odečtení případného výnosu z prodeje poražením zvířete získaných živočišných produktů.

Dovoz živočišných produktů

§ 36

(1) Živočišné produkty dovezené z třetích zemí musí splňovat požadavky uvedené v § 18 odst. 1 a 2 a v předpisech Evropské unie^{18b)}, anebo poskytovat rovnocenné záruky. Veterinární osvědčení, které je provází, musí potvrzovat, že živočišné produkty splňují dovozní podmínky včetně případných zvláštních dovozních podmínek, pokud takové podmínky byly orgány Evropské unie stanoveny pro příslušnou třetí zemi nebo skupinu třetích zemí.

(2) Živočišné produkty dovezené z třetích zemí, které vstoupily na území České republiky, aniž byly předloženy k pohraniční veterinární kontrole, musí být zabaveny a buď neškodně odstraněny, anebo vráceny.

(3) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že živočišné produkty dovážené z třetí země nesplňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem rozhodnou, že tyto produkty budou

- a) odeslány nejdéle do 60 dnů zpět, pokud tomu nebrání výsledek pohraniční veterinární kontroly nebo veterinární a hygienické požadavky, a to přes tutéž pohraniční veterinární stanici, a pokud možno za použití téhož dopravního prostředku. V tomto případě orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu také zruší platnost veterinárního osvědčení,

popřípadě jiného průvodního dokladu, který provází odmítnutou zásilku, anebo nelze-li živočišné produkty odeslat zpět, uplynula-li lhůta 60 dnů nebo dal-li k tomu dovozce nebo jeho zástupce okamžitý souhlas,

b) neškodně odstraněny.

(4) Do doby zpětného odeslání nebo neškodného odstranění musí být živočišné produkty pod státním veterinárním dozorem.

(5) Podle odstavce 3 se nepostupuje, jestliže bylo povoleno použití živočišných produktů k jinému účelu, pokud tím není ohroženo zdraví lidí nebo zvířat.

(6) Dovozece nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle odstavců 2 až 4.

§ 37

nadpis vpuštění

(1) Živočišné produkty dovážené z třetí země a určené pro svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad¹⁹⁾ nebo celní sklad²⁰⁾ se z hlediska pohraniční veterinární kontroly považují za zboží určené k propuštění do volného oběhu na území České republiky nebo jiného členského státu, pokud nejsou jednoznačně určeny k jinému konečnému použití. Proto podléhají na pohraniční veterinární stanici pohraniční veterinární kontrole za účelem ověření, zda splňují dovozní podmínky.

(2) Zpětný dovoz živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, lze povolit, jestliže tyto produkty

- a) jsou provázeny prvopisem veterinárního osvědčení, popřípadě jeho kopií ověřenou orgánem, který toto osvědčení vydal, spolu s uvedením důvodu odmítnutí zásilky a záruky, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že byly dodrženy veterinární podmínky stanovené pro jejich skladování a přepravu, a v případě zaplombovaných kontejnerů

prohlášením dopravce, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že obsah kontejnerů nebyl vyložen,

- b) jsou podrobeny kontrole dokladů a totožnosti, a pokud vzniknou pochybnosti o jejich souladu se stanovenými dovozními podmínkami, též fyzické kontrole,
- c) byly vráceny z pohraniční veterinární stanice přímo podniku, závodu, popřípadě jinému zařízení původu, a to v zapečetěných vozidlech s nepropustnými částmi, určenými k přepravě živočišných produktů, nebo v zapečetěných, nepropustných kontejnerech. Jde-li o tranzit územím jiného členského státu, je povolení zpětného dovozu podmíněno tím, že byl tento tranzit předem povolen jménem všech členských států, jejichž územím bude zásilka procházet, úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly v členském státě, v němž produkty poprvé vstoupily na území členských států.

(3) Osoby, které dodávají živočišné produkty, určené ke spotřebě posádkou a cestujícími, přímo na plavidla v mezinárodní námořní dopravě, musí

- a) být pro tento účel schváleny krajskou veterinární správou a registrovány,
- b) mít k dispozici prostory pro ukládání živočišných produktů s kontrolovanými vchody a východy,
- c) zaručit, že neuvolní živočišné produkty, které nesplňují stanovené podmínky, ke spotřebě na území České republiky nebo jiného členského státu.

(4) Obchodování se živočišnými produkty, které byly dovezeny z třetí země, prošly pohraniční veterinární stanicí a byly propuštěny do volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto produktů při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní požadavky na dovoz různých živočišných produktů z třetích zemí, včetně požadavků na dovoz produktů určených pro svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad nebo celní sklad, a na jejich pohraniční veterinární kontrolu,
- b) podrobnosti zpětného dovozu živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, a

přímých dodávek živočišných produktů určených ke spotřebě posádkou a cestujícími na plavidle v mezinárodní námořní dopravě.

§ 38

Tranzit zvířat a živočišných produktů z třetích zemí

(1) Pro tranzit kontrolovaného zboží z jedné třetí země do jiné třetí země (dále jen "tranzit") územím České republiky platí ustanovení §32, 33, 35 a 36 přiměřeně.

(2) Tranzit zvířat lze povolit za předpokladu, že

- a) tato zvířata pocházejí ze země, jejímž zvířatům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, popřípadě podmínky přinejmenším rovnocenné, anebo že tranzit těchto zvířat byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byla zvířata předložena k pohraniční veterinární kontrole dříve,
- b) je v souladu s tamními právními předpisy předložen doklad o závazku první z třetích zemí, kam jsou zvířata zasílána po tranzitu územím České republiky, že tato zvířata za žádných okolností neodmítne a neodešle zpět, jakož i že budou dodrženy požadavky na jejich ochranu během přepravy,
- c) zvířata jsou přepravována způsobem a za podmínek, jež odpovídají veterinárním požadavkům na jejich přepravu, a že v průběhu přepravy jsou prováděny, pokud jde o zacházení s těmito zvířaty, pouze činnosti, které se provádějí v místě vstupu nebo opuštění území České republiky, a činnosti nutné k zajištění pohody zvířat,
- d) informace o tom, že tato zvířata prošla pohraniční veterinární stanicí, je prostřednictvím dálkového přenosu dat předána příslušným orgánům tranzitem dotčených států a stanovišti veterinární hraniční kontroly, jímž tato zvířata opouštějí území členských států.

(3) Tranzit živočišných produktů lze povolit za předpokladu, že

- a) tyto produkty pocházejí z třetí země, jejímž produktům nebyl zakázán vstup na území České

republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, anebo že tranzit těchto produktů byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byly tyto produkty předloženy k pohraniční veterinární kontrole dříve,

b) osoba odpovědná za zásilku těchto produktů se zaváže, že ji znovu převezme, pokud bude odmítnuta, a že s těmito produkty naloží v souladu s § 36 a uhradí poplatky za provedení pohraniční veterinární kontroly.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví veterinární a hygienické požadavky na povolování tranzitu různých druhů kontrolovaného zboží a způsob provádění pohraniční veterinární kontroly tohoto zboží.

§ 38a

(1) Ustanovení § 32 až 38 se nepoužijí na živočišné produkty uvedené v předpisu Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾. Dovoz zásilek těchto produktů se řídí předpisem Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾.

(2) Kontrolu živočišných produktů uvedených v odstavci 1 podle ustanovení čl. 5 a 6 předpisu Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾ provádějí v rámci celní kontroly celní úřady při kontrole cestujících a jejich osobních zavazadel a při kontrole dovážených zásilek u provozovatelů poštovních služeb a provozovatelů kurýrních služeb. Zjistí-li celní úřad při kontrole v místě vstupu, že zásilka živočišných produktů nesplňuje podmínky stanovené předpisem Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾, zabaví zásilku a vystaví doklad o jejím zabavení.

(3) Celní úřad kontroluje, zda provozovatelé všech míst vstupu na území České republiky splnili povinnosti uvedené v ustanovení čl. 3 a 4 předpisu Evropské unie o dovozu zásilek

produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾.

(4) Ustanovení § 32 až 38 se nepoužijí na zvířata uvedená v předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu^{7f)}. Dovoz těchto zvířat se řídí předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu^{7f)}.

(5) Kontrolu zvířat uvedených v odstavci 4 podle ustanovení čl. 12 a 14 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu^{7f)} v místě vstupu na území České republiky provádějí v rámci celní kontroly celní úřady při kontrole cestujících a jejich osobních zavazadel. Je-li kontrolou zvířat zjištěno porušení požadavku stanoveného předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu^{7f)}, informuje celní úřad krajskou veterinární správu. Krajská veterinární správa rozhodne o zásilce podle ustanovení čl. 14 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu^{7f)}.

§ 38b

Vývoz zvířat a živočišných produktů do třetích zemí

(1) K vývozu kontrolovaného zboží do třetích zemí se vyžaduje veterinární osvědčení. K žádosti vývozce o jeho vydání musí být předložen doklad o veterinárních podmínkách, jejichž splnění požaduje dovážející, popřípadě tranzitní stát, a to v ověřeném překladu.

(2) Odmítne-li třetí země přijetí zásilky a dojde-li k jejímu vrácení, nese vývozce bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s tímto opatřením.

(3) Pokud třetí země určení vyžaduje veterinární osvědčení vytištěná na ceninovém papíře s ochrannými znaky, uhradí vývozce náklady spojené s jeho vytištěním. O náhradě nákladů spojených s vytištěním veterinárního osvědčení k vývozu rozhodne krajská veterinární správa. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji krajská veterinární správa, která ji uložila.

Výši paušální částky nákladů spojených s vytištěním veterinárního osvědčení k vývozu stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Pokud třetí země určení vyžaduje ověření veterinárního osvědčení k vývozu ústřední kompetentní autoritou, provede jej Ústřední veterinární správa.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví postup v případě odmítnutí a vrácení zásilky třetí zemí, jakož i lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k vývozu, dobu platnosti tohoto osvědčení, jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§ 38c

(1) K přepravě kontrolovaného zboží při dovozu, vývozu a tranzitu mohou být použity jen takové dopravní prostředky, zařízení a obaly, které odpovídají veterinárním požadavkům stanoveným pro vnitrostátní přepravu zboží téhož druhu.

(2) Napájení a krmení zvířat v pohraniční veterinární stanici, popřípadě na jiných místech v průběhu přepravy musí být provedeno tak, aby přepravovaná zvířata nebyla v přímém ani nepřímém styku s tuzemskými zvířaty.

(3) Přepravu kontrolovaného zboží v tuzemsku provede dopravce co nejrychleji, a pokud možno bez překládky. Dovezená jatečná zvířata musí být přepravena přímo na jatky a bez prodlení poražena.

(4) Má-li doba přepravy vyvážených zvířat přesáhnout 8 hodin, vypracuje dopravce v dohodě s odesilatelem plán cesty.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví, do jaké doby po příchodu na jatky musí být poražena dovezená jatečná zvířata jednotlivých druhů.

§ 38d

Není-li stanoveno jinak, nepodléhá pohraniční veterinární kontrole zboží, které je podle zvláštního právního předpisu²³⁾ osvobozeno od kontroly prováděné celními orgány.

HLAVA V

VETERINÁRNÍ ASANACE

§ 39

(1) Veterinárními asanačními činnostmi jsou

- a) shromažďování (sběr), přeprava (svoz), neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů,
- b) dezinfekce, deratizace, dezinfekce, popřípadě i dezodorizace,
- c) odchyt toulavých a opuštěných zvířat^{23a)} a jejich umístování do karantény nebo izolace.

(2) Veterinární asanační činnosti uvedené v odstavci 1 lze vykonávat jen na základě povolení Státní veterinární správy.

(3) Vedlejší živočišné produkty, které nejsou vhodné ke krmení zvířat nebo k dalšímu zpracování, musí být bez průtahů neškodně odstraněny zahrabáním na určeném místě nebo spálením, popřípadě neškodně odstraněny jiným, tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)} stanoveným způsobem.

(4) K dezinfekci, deratizaci, dezinfekci a dezodorizaci podle tohoto zákona lze používat jen registrované přípravky a postupy nebo přípravky, jejichž uvedení do oběhu bylo povoleno⁵⁾.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví se zřetelem na povahu nákazy a nebezpečí jejího šíření, které přípravky a postupy se použijí při provádění ochranných a zdlávacích opatření.

§ 39a

(1) Zásady klasifikace vedlejších živočišných produktů, veterinární a hygienická pravidla pro shromažďování (sběr), přepravu (svoz), označování, skladování, neškodné odstraňování, použití a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů jednotlivých kategorií, stejně jako pro uvádění těchto produktů a výrobků z nich do oběhu, pro obchodování s nimi a pro jejich dovoz, tranzit a vývoz, stanoví předpisy Evropské unie^{9b)}.

(2) Jestliže předpisy Evropské unie^{9b)} vyžadují, aby byly vedlejší živočišné produkty neškodně odstraněny nebo dále zpracovány, musí se tak stát, není-li stanoveno jinak, v podniku, závodě, popřípadě jiném zařízení, který byl pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů příslušné kategorie schválen Státní veterinární správou a registrován pod přiděleným veterinárním schvalovacím číslem. Podmínky schválení a pozastavení, popřípadě odejmutí schválení jsou stanoveny předpisy Evropské unie^{9b)}.

(3) Provozovatelé schválených podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, uvedených v odstavci 2, postupují při neškodném odstraňování a dalším zpracovávání vedlejších živočišných produktů a při vlastní kontrole hygienických podmínek této činnosti podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie^{9b)}.

(4) Úřední veterinární lékaři ve schválených podnicích, závodech, popřípadě jiných zařízeních, uvedených v odstavci 2, postupují při výkonu státního veterinárního dozoru podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie^{9b)}.

§ 40

(1) Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty jsou povinni zajistit neškodné odstranění vedlejších živočišných produktů, které vzniknou v souvislosti s jejich činností nebo v jejich zařízení; to platí přiměřeně také pro provozovatele letišť, přístavů a jiných míst vstupu do

České republiky, jde-li o dovážené živočišné produkty, popřípadě jiné veterinární zboží, zabavené v souladu s předpisy Evropské unie²¹⁾ a určené k neškodnému odstranění, nebo o kuchyňské odpady z dopravních prostředků v mezinárodní přepravě. Není-li stanoveno jinak, jsou povinni

- a) hlásit neprodleně výskyt vedlejších živočišných produktů osobě, která provádí jejich shromažďování (sběr) a přepravu (svoz). Ohlašovací povinnost nemá chovatel nebo osoba zacházející se živočišnými produkty, pokud se s osobou, již byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, dohodla na pravidelném (turnusovém) svozu vedlejších živočišných produktů,
- b) třídit, označovat, bezpečně ukládat a podle potřeby ošetřovat vedlejší živočišné produkty do doby přepravy k neškodnému odstranění na místech, s nimiž vyslovila souhlas krajská veterinární správa, a to tak, aby nedocházelo k jejich zcizení, k ohrožení zdraví lidí a zvířat nebo k poškození životního prostředí,
- c) uchovávat obchodní a jiné doklady, týkající se vedlejších živočišných produktů předaných k přepravě, po dobu nejméně 2 let, a jde-li o kadávery zvířat individuálně označovaných podle zvláštních právních předpisů^{9d)}, zabezpečit, aby tyto kadávery byly předávány k přepravě včetně identifikačních prostředků,
- d) předávat vedlejší živočišné produkty osobě, která provádí jejich shromažďování (sběr) a přepravu (svoz), poskytovat jí k tomu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při přibližování kadáverů na místa přístupná dopravním prostředkům a při jejich nakládání, a platit jí za přepravu a neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů sjednanou cenu.

(2) Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty, u nichž se obvykle vyskytují vedlejší živočišné produkty, jsou dále povinni

- a) zřizovat nepropustné, dobře čistitelné, dezinfikovatelné a uzavíratelné kafilerní boxy pro krátkodobé ukládání vedlejších živočišných produktů, čistit a dezinfikovat je po každém vyprázdnění,
- b) vhodně umísťovat kafilerní boxy jak z hlediska jejich oddělení od ostatních provozních prostorů, tak i z hlediska nakládání a přepravy vedlejších živočišných produktů.

(3) Není-li znám chovatel, má ohlašovací povinnost podle odstavce 1 písm. a) ten, komu náleží nebo kdo spravuje místo nálezů kadáveru. V tomto případě hradí náklady neškodného odstranění kadáveru obec.

(4) Nerozhodla-li Státní veterinární správa z nálezových důvodů jinak, může chovatel sám na vlastním pozemku neškodně odstranit kadáver zvířete v zájmovém chovu, pokud tento kadáver nepochází ze zvířete náležejícího mezi přežvýkavce nebo prasata, anebo ze zvířete nemocného nebezpečnou nákazou nebo podezřelého z této nákazy. Neškodným odstraněním se v tomto případě rozumí zahrabání na místě vhodném z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat a ochrany životního prostředí, a to do hloubky nejméně 80 cm s použitím dezinfekčních prostředků. Kadáver koně v zájmovém chovu může chovatel neškodně odstranit sám na vlastním pozemku jen se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek jí stanovených; chovatel je dále povinen místo zahrabání kadáveru koně označit způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem a toto označení zachovávat po dobu 10 let.

(5) Podnikatel, který zachází se živočišnými produkty, může se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek stanovených předpisy Evropské unie^{9b)} zpracovávat ve vlastním zařízení vedlejší živočišné produkty, které vznikly v souvislosti s jeho činností.

§ 41

(1) Osoba, již byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, je povinna vykonávat ji tak, aby nedocházelo k ohrožení zdraví lidí a zvířat, k týrání zvířat nebo k poškození životního prostředí. Osoba, jejímž předmětem činnosti je shromažďování, přeprava, neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů (dále jen "asanační podnik"), je povinna dále

- a) zajistit nepřetržitý příjem hlášení o výskytu vedlejších živočišných produktů a svázat je do 24 hodin poté, kdy byla o jejich výskytu uvědoměna, v případech veřejného zájmu neprodleně,
- b) svázat a neškodně odstraňovat nebo dále zpracovávat veškeré vedlejší živočišné produkty

z určeného územního obvodu (svozové oblasti) vždy, pokud tyto produkty nebyly v souladu s tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)} neškodně odstraněny nebo dále zpracovány jinak, a požadovat za to úhradu ve výši ceny sjednané podle zvláštního právního předpisu²⁴⁾,

- c) postupovat při zdolávání nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka a jejich následků v souladu s nařízenými ochrannými a zdolávacími opatřeními,
- d) vypracovat provozní řád a předložit jej před zahájením činnosti krajské veterinární správě ke schválení,
- e) dodržovat veterinární a hygienické požadavky na neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů stanovené tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)}, jakož i postupy založené na analýze rizika a kritických kontrolních bodech (HACCP),
- f) provádět vlastní kontroly dodržování veterinárních a hygienických požadavků na neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů stanovených tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)}, vést záznamy o výsledcích těchto kontrol, uchovávat je po dobu nejméně 2 let a předkládat je na požádání úřednímu veterinárnímu lékaři,
- g) vytvořit podmínky včetně bezplatného poskytnutí vhodného prostoru k provádění patologicko-anatomických pitev kadáverů (dále jen "veterinární prosektorská činnost") krajskou veterinární správou,
- h) jde-li o kadávery zvířat individuálně označených podle zvláštního právního předpisu^{9d)}, nesnímat, popřípadě neodstraňovat identifikační prostředky dříve, než dojde k vlastnímu neškodnému odstraňování nebo dalšímu zpracovávání těchto kadáverů.

2) Vedlejší živočišné produkty převzaté asanačním podnikem k neškodnému odstranění nebo k dalšímu zpracování nesmí již opustit prostory tohoto podniku bez souhlasu krajské veterinární správy, nejde-li o jejich přemístění do jiného asanačního podniku.

(3) Místo určené pro neškodné odstraňování vedlejších živočišných produktů zahrabáním (dále jen "zahraboviště"), zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů nebo místo určené pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat

v zájmovém chovu se zřizují po vyjádření krajského úřadu, obecního úřadu nebo újezdního úřadu a krajské veterinární správy na místě,

- a) které je dostatečně vzdáleno od míst, na nichž jsou chována hospodářská zvířata,
- b) kde touto činností nebude narušováno životní prostředí.

(4) Zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů musí být vybaveno a udržováno tak, aby umožňovalo bezpečnou práci a bezpečné zneškodňování a zpracovávání těchto produktů, popřípadě uvádění do oběhu takových výrobků, které neobsahují nepřipustné množství škodlivých látek ani patogenních mikroorganismů. V tomto zařízení nesmí být vyráběny výrobky určené k výživě lidí.

(5) Prováděcí právní předpis může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie,

- a) podrobnější veterinární a hygienické požadavky na označování, shromažďování (sběr), přepravu (svoz), neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů, na uspořádání a vybavení podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení určeného pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů, na zahraboviště a na zařízení (místa) určená pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, pokud tyto požadavky nejsou stanoveny předpisy Evropské unie,
- b) podrobnosti týkající se provádění vlastní kontroly hygienických podmínek neškodného odstraňování a dalšího zpracovávání vedlejších živočišných produktů provozovateli podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, uvedených v § 39a odst. 2.

§ 42

(1) Osoba, již byl povolen výkon činnosti uvedené v § 39 odst. 1 písm. c), provádí

- a) v rámci ochranných a zdlavacích opatření odchyt toulavých a opuštěných psů a koček, popřípadě i jiných, na nebezpečnou nákazu vnímavých zvířat v místě a době nařízení zákazu volného pohybu zvířat,
- b) na žádost obce, v případě hlavního města Prahy na žádost městské části hlavního města

Prahy, Policie České republiky nebo obecní policie a v součinnosti s nimi odchyt toulavých a opuštěných psů a koček, popřípadě i jiných zvířat, a jejich umístění v karanténě nebo izolaci, je-li jejich odchyt v zájmu ochrany zdraví lidí a zvířat, popřípadě v jiném veřejném zájmu.

(2) Odchyt toulavých a opuštěných psů a koček, popřípadě i jiných zvířat podle odstavce 1, jakož i sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, může provádět fyzická osoba, která absolvovala specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na tuto činnost organizovanou vysokou školou s veterinárním studijním programem, složila závěrečnou zkoušku a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Pečovat o toulavá a opuštěná zvířata v útulcích pro zvířata mohou pouze osoby, které mají uvedené osvědčení.

(3) Osoba uvedená v odstavci 1 nebo 2 odchycené zvíře

- a) vydá chovateli, který je povinen držet toto zvíře podle pokynů krajské veterinární správy po nezbytně nutnou dobu v karanténě,
- b) utratí, rozhodne-li tak krajská veterinární správa z nálezových nebo diagnostických důvodů, vyžaduje-li to povaha nebezpečné nákazy a okolnosti případu; náklady na utracení⁶⁾ zvířete hradí stát.

(4) Náklady na odchyt zvířete a dočasnou péči o ně je chovatel odchyceného zvířete povinen nahradit osobě, která tyto náklady vynaložila.

(5) Není-li znám chovatel, jemuž by mělo být odchycené zvíře vráceno podle odstavce 3 písm. a), anebo nelze-li je vrátit chovateli z jiného důvodu, osoba uvedená v odstavci 1 nebo 2 odchycené zvíře

- a) nabídne občanskému sdružení, jež se podílí na plnění úkolů ochrany zvířat, anebo
- b) umístí v útulku pro zvířata.

Chovatel je povinen uhradit náklady vynaložené na péči o odchycené zvíře v útulku pro zvířata.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví organizaci, obsah a podmínky odborného kurzu pro

odchyt toulavých a opuštěných zvířat a zacházení s nimi včetně péče o ně v útulcích pro zvířata, a pro sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, jakož i organizaci a obsah závěrečné zkoušky.

HLAVA VI

STÁTNÍ SPRÁVA VE VĚCECH VETERINÁRNÍ PÉČE

§ 43

Orgány státní správy ve věcech veterinární péče

Státní správu ve věcech veterinární péče vykonávají

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra,
- c) obce,
- d) orgány veterinární správy.

§ 44

(1) Ministerstvo

- a) stanoví hlavní směry rozvoje a úkoly veterinární péče a kontroluje jejich plnění,
- b) řídí výkon státní správy ve věcech veterinární péče a rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím Ústřední veterinární správy, může vyhlásit některou územní oblast za region ovlivněný zvláštními zeměpisnými omezeními,
- c) schvaluje programy ozdravování zvířat a zásady pro vypracování pohotovostních plánů a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zemědělství a na svých internetových stránkách,
- d) na základě nálezové situace a jejího předpokládaného vývoje a se zřetelem na zvláštní

veterinární záruky požadované v souvislosti s mezinárodním obchodem se zvířaty a jejich produkty stanoví, které programy ozdravování zvířat, úkony související s kontrolou dědičnosti zdraví, úkony související s kontrolou pohody zvířat, povinné preventivní a diagnostické úkony k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i k jejich zdolávání, se provádějí v příslušném kalendářním roce a to včetně podmínek a lhůt k jejich provedení, zveřejňuje jejich seznam ve Věstníku Ministerstva zemědělství a na svých internetových stránkách, a určuje, které z nich a v jakém rozsahu se hradí z prostředků státního rozpočtu. Mezi nálezami, jichž se tyto úkony týkají, jsou vždy tuberkulóza, brucelóza a enzootická leukóza skotu, jakož i brucelóza a Aujeszkyho choroba prasat,

- e) koordinuje činnost ústředních orgánů státní správy při plnění úkolů souvisejících s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nálezů a jejich zdoláváním,
- f) může měnit nebo ukončit mimořádná veterinární opatření vyhlášená Ústřední veterinární správou, která trvají déle než 15 dnů,
- g) rozhoduje o náhradě nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nálezami.

(2) Ministerstvo zřizuje státní veterinární ústavy a ústav pro vědeckovýzkumnou činnost v oboru veterinárního lékařství a na návrh Státní veterinární správy schvaluje národní referenční laboratoře; seznam národních referenčních laboratoří se zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

(3) Ministr zemědělství zřizuje v dohodě s ústředními orgány státní správy, jimž přísluší některé úkoly související s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nálezů a jejich zdoláváním, Ústřední nálezovou komisi jako svůj trvalý poradní orgán.

§ 45

(1) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra v oboru své působnosti

- a) organizuje provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených jinými orgány, popřípadě činí v dohodě s těmito orgány vlastní mimořádná veterinární opatření,

- b) provádí ve spolupráci se Státní veterinární správou povinné preventivní, diagnostické a léčebné úkony k předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz a k jejich zdolávání, jakož i jiné odborné veterinární úkony, potřebné k veterinární kontrole zdraví a dědičnosti zdraví,
- c) vykonává státní veterinární dozor a činí opatření k odstranění zjištěných nedostatků, a to Ministerstvo obrany v objektech důležitých pro obranu státu^{24a)} a Ministerstvo vnitra v zařízeních, která spravuje v souvislosti s plněním svých úkolů,
- d) poskytuje Státní veterinární správě informace důležité z hlediska předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů.

(2) Veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, popřípadě jimi zřízených organizačních složek státu, kteří byli pověřeni touto činností, vystavují pasy psů používaných těmito ministerstvy k plnění jejich úkolů, pokud jsou tyto psi přemísťováni mezi členskými státy k neobchodním účelům, a odebírají jim vzorky k provedení sérologického testu prokazujícího titr protilátek proti vzteklině.

(3) Veterinární lékaři Ministerstva obrany vydávají zdravotní potvrzení pro zvířata chovaná v objektech důležitých pro obranu státu.

§ 46

Obec

- a) schvaluje místa, na nichž lze konat trhy určené k prodeji zvířat a živočišných produktů (tržnice a tržiště) a po určení veterinárních podmínek místa, na nichž lze konat svody zvířat, a povoluje konání těchto trhů a svodů. Na území hlavního města Prahy schvalují tato místa a povolují konání těchto trhů a svodů městské části hlavního města Prahy,
- b) vydává na návrh krajské veterinární správy nařízení obce²⁵⁾ o nařízení mimořádných veterinárních opatření, ukončuje mimořádná veterinární opatření a dozírá na jejich plnění. To však neplatí pro hlavní město Prahu, v němž vyhláší a ukončuje mimořádná veterinární opatření vždy Městská veterinární správa v Praze,

- c) sama nebo ve spolupráci s jinou obcí nebo jinou osobou může zřídit a provozovat útulek pro zvířata odchycená podle § 42 odst. 1,
- d) hradí náklady spojené s odchycem a karanténováním odchyceného zvířete podle § 42, není-li jeho chovatel znám,
- e) podílí se na svém území, které zasahuje do ochranného pásma, pásma dozoru, popřípadě dalšího pásma s omezením, na zabezpečování mimořádných veterinárních opatření nařízených Státní veterinární správou, a to způsobem a v rozsahu stanovenými těmito opatřeními; na území hlavního města Prahy se na zabezpečování uvedených opatření podílejí městské části hlavního města Prahy. Pro náhradu nákladů a ztrát vzniklých obci a v případě hlavního města Prahy městské části v souvislosti se zabezpečováním mimořádných veterinárních opatření platí obdobně § 67 odst. 2, § 68 odst. 1 a § 70 odst. 1 a 2.

§ 47

Orgány veterinární správy

(1) Státní veterinární správa je orgánem veterinární správy a správním úřadem s celostátní působností podřízeným Ministerstvu zemědělství (dále jen „ministerstvo“).

(2) Státní veterinární správa je organizační složkou státu a účetní jednotkou. Jejím sídlem je Praha.

(3) Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv (dále jen „Ústav“) je orgánem veterinární správy pro oblast veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků, organizační složkou státu a účetní jednotkou.

(4) Státní veterinární správa je tvořena Ústřední veterinární správou, krajskými veterinárními správami, které vykonávají svou působnost ve věcech veterinární péče na území, které je shodné s územím krajů podle jiného zákona^{7a)}, a Městskou veterinární správou v Praze, která vykonává působnost krajské veterinární správy na území hlavního města Prahy.

(5) V čele Státní veterinární správy je ústřední ředitel, který řídí Ústřední veterinární správu. Ústředního ředitele jmenuje, odvolává a řídí ministr zemědělství. Ústřední ředitel jmenuje, odvolává a řídí ředitele krajských veterinárních správ.

(6) Bližší podmínky organizačního uspořádání Státní veterinární správy stanoví organizační řád, který vydává ústřední ředitel s předchozím souhlasem ministra zemědělství.

(7) Ústřední ředitel jmenuje a odvolává se souhlasem ministra zemědělství ředitele státních veterinárních ústavů.

(8) Svou působnost vykonává Státní veterinární správa Ústřední veterinární správou a krajskými veterinárními správami. Jako orgán prvního stupně rozhoduje ve správním řízení krajská veterinární správa podle své územní působnosti, o odvolání proti rozhodnutí krajské veterinární správy rozhoduje Ústřední veterinární správa, s výjimkou § 48 odst. 1 písm. f), g), l) a p), ve kterých rozhoduje jako orgán prvního stupně Ústřední veterinární správa.

§ 48

(1) Ústřední veterinární správa

- a) zpracovává koncepce ochrany zdraví zvířat a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů, víceleté plány kontrol s cílem pravidelně ověřovat dodržování právních předpisů, které se týkají zdraví a pohody zvířat a zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a krmiv, plány sledování některých látek a jejich reziduí a zabezpečuje realizaci těchto koncepcí a plánů,
- b) předkládá ministerstvu ke schválení návrhy programů ozdravování zvířat, včetně návrhů na jejich financování, a zabezpečuje jejich plnění, návrhy zásad pro vypracování pohotovostních plánů, jakož i, v případě hospodářských zvířat po projednání s Agrární komorou, návrhy na stanovení dalších povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdolávání, které nejsou uvedeny v § 44 odst. 1 písm. d) větě druhé. Při vzniku mimořádné

situace organizuje činnost krizového centra tlumení nákaz^{25b)},

- c) vypracovává a aktualizuje celostátní pohotovostní plány, koordinuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdolávání, rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření a dozírá na jejich plnění, přiznává, pozastavuje a obnovuje stádům, hospodářstvím a oblastem status prosté nákazy, vede jejich seznam a navrhuje orgánům Evropské unie, aby byl České republice přiznán status území prostého nákazy,
- d) řídí krajské veterinární správy, rozhoduje o opravných prostředcích proti jejich rozhodnutím a proti rozhodnutím Ústavu,
- e) řídí státní veterinární ústavy a Ústav a koordinuje jejich odbornou činnost, navrhuje ministerstvu schválení národních referenčních laboratoří a schvaluje referenční laboratoře, usměrňuje a koordinuje jejich činnost,
- f) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků, provádí úřední kontroly a audity a na základě jejich výsledků přijímá vhodná opatření, povoluje v souladu s předpisy Evropské unie zmírňující výjimky z veterinárních a hygienických požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu, na živočišné produkty, jakož i na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, a na vedlejší živočišné produkty, mají-li tyto výjimky celostátní povahu nebo se týkají území více krajů,
- g) vydává závazné posudky v případech, v nichž si jejich vydávání vyhradí, dává z hlediska zdravotní nezávadnosti souhlas k biologickému zkoušení dosud nepoužívaných krmiv, jejich výrobě, dovozu a uvádění do oběhu, určuje případy, ve kterých je třeba provést hodnocení specifické účinnosti biocidních přípravků proti stanoveným původcům nákaz,
- h) provádí kontroly podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu pro potřeby tohoto fondu,
- i) prověřuje, zda pohraniční veterinární stanice splňuje požadavky na umístění, materiální a personální vybavení stanoviště veterinární hraniční kontroly, pozastavuje její činnost, zejména vyžaduje-li to ochrana zdraví lidí a zvířat, na požádání dovozců zvířat nebo živočišných produktů, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány)

na úrovni Evropské unie, sděluje dovozní podmínky uplatňované na dovoz zvířat nebo živočišných produktů daného druhu z příslušné třetí země nebo její části do České republiky a určuje, která očkování brání dovozu zvířat a jejich produktů, může v souvislosti s úkoly týkajícími se pohraniční veterinární kontroly požadovat od celních orgánů informace nezbytné z hlediska řízení a mezinárodní spolupráce na úseku této kontroly,

j) vede, aktualizuje a zveřejňuje na internetových stránkách Státní veterinární správy seznamy schválených a registrovaných, popřípadě povolených

1. účastníků sítě sledování, shromažďovacích středisek, karanténních středisek, inseminačních stanic, středisek pro odběr spermatu, bank spermatu, zařízení pro chov zvířat, včetně chovu živočichů pocházejících z akvakultury, a jiných zařízení, podílejících se na uvádění zvířat do oběhu a na obchodování s nimi,
2. podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, podílejících se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu a na obchodování s nimi,
3. osob, které jako podnikatelé¹⁰⁾ přepravují zvířata nebo živočišné produkty a podléhají registraci, jakož i obchodníků uvedených v § 9b,
4. třetích zemí, popřípadě jejich částí, z nichž lze dovážet zvířata nebo živočišné produkty do České republiky,
5. podniků, popřípadě jiných zařízení v třetích zemích, z nichž lze dovážet živočišné produkty do České republiky,
6. veterinárních laboratoří, asanačních podniků a jiných osob, které vykonávají jen některé asanační činnosti uvedené v § 39 odst. 1,
7. svobodných celních pásem, svobodných celních skladů a celních skladů pod státním veterinárním dozorem,
8. dalších osob, podniků, závodů, středisek a jiných zařízení a prostředků, pokud jejich schválení a registraci, popřípadě jen registraci vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropské unie;

seznamy podle bodů 1 až 8 předává Komisi a ostatním členským státům, vyžadují-li to předpisy Evropské unie,

k) zveřejňuje na internetových stránkách Státní veterinární správy v souladu s právními akty Evropské unie vzory veterinárních osvědčení, jakož i seznamy referenčních laboratoří

Evropské unie, národních referenčních laboratoří členských států a laboratoří členských států oprávněných k výkonu určité laboratorní činnosti, pokud to právní akty Evropské unie vyžadují,

l) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení

1. k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru,
2. k provozování asanačního podniku,

m) shromažďuje, zpracovává a vyhodnocuje informace z oblasti veterinární péče včetně údajů, jež se Česká republika zavázala podávat mezinárodním organizacím vzhledem ke svému členství v nich, vede, provozuje a rozvíjí informační systém v oblasti veterinární péče v souladu se zvláštními právními předpisy^{25c)}, spolupracuje se správci jiných informačních systémů sloužících k výkonu veřejné správy v České republice a zabezpečuje funkční integraci informačního systému v oblasti veterinární péče do mezinárodních informačních systémů v oblasti veterinární péče,

n) organizuje atestační studium úředních veterinárních lékařů a uděluje atestace, organizuje odbornou přípravu veterinárních asistentů, organizuje odborné kurzy a další vzdělávání zaměstnanců Státní veterinární správy,

o) spolupracuje

1. s Agrární komorou, Potravinářskou komorou, Komorou a s dalšími profesními zájmovými sdruženími, jakož i s Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno v otázkách týkajících se jejich působnosti a společného zájmu,
2. s orgány Evropské unie, kterým podává jimi požadované nebo předpisy Evropské unie stanovené informace, zprávy, stanoviska a doklady z oboru své působnosti, a s členskými státy, kterým poskytuje potřebnou součinnost, zejména informace stanovené předpisy Evropské unie,
3. se zahraničními veterinárními službami a příslušnými mezinárodními organizacemi,

p) plní úkoly vyplývající pro ni z bezprostředně závazných právních předpisů Evropské unie²⁾, zejména vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto předpisů Evropské unie²⁾, vydává povolení k přijetí vedlejších živočišných

produktů náležejících mezi materiály 1. nebo 2. kategorie a zpracovaných produktů pocházejících z těchto materiálů, které jsou odesílány z jiných členských států do České republiky jako státu určení, provádí v případě přeshraniční spolupráce dozor a postupuje přitom podle předpisu Evropské unie upravujícího spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele^{25d)} a v případě zjištění protiprávního jednání^{25e)}, kterého se kontrolovaná osoba dopustila na území Evropské unie nebo v jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor a které poškozuje nebo může poškodit společný zájem spotřebitelů^{25f)}, rozhodnutím takové jednání zakáže, q) určí na žádost orgánu vykonávajícího státní dozor podle zákona o České obchodní inspekci^{25g)} nebo zákona o Celní správě České republiky^{25h)}, který státní veterinární ústav provádí laboratorní vyšetření k identifikaci živočišného druhu podle předpisu Evropské unie, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže²⁵ⁱ⁾,

r) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{1b)}.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví konkrétní požadavky na vybavení, způsob a organizaci provozu informačního systému v oblasti veterinární péče.

§ 49

Krajská veterinární správa

(1) Krajská veterinární správa

- a) vypracovává a aktualizuje v souladu s celostátními pohotovostními plány krajské pohotovostní plány a kontroluje jejich plnění, organizuje činnost krajského krizového centra tlumení nákaz^{25b)},
- b) organizuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a k jejich zdolávání, schvaluje a v případě neprovedení stanovených povinných preventivních a diagnostických úkonů [§ 5 odst. 1 písm. a), § 44 odst. 1 písm. d)] pozastavuje, popřípadě odnímá status hospodářství úředně prostého nebezpečných nákaz, schvaluje ozdravovací programy chovatelů, schvaluje prostory určené pro čištění a

dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě zvířat a plní úkoly vyplývající pro ni z plánu sledování některých látek a jejich reziduí,

- c) rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření v obvodu kraje nebo jeho části, přesahující územní obvod obce, dozírá na jejich plnění a povoluje individuální výjimky z nařízených mimořádných veterinárních opatření,
- d) rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření, jimiž se ukládají povinnosti individuálně určeným fyzickým a právnickým osobám, a dozírá na jejich plnění,
- e) oznamuje na základě výsledků předběžného vyšetření zvířat podezření z výskytu nebezpečné nákazy Ústřední veterinární správě a po jejich potvrzení výskyt této nákazy příslušnému krajskému úřadu, obci, na území hlavního města Prahy městským částem hlavního města Prahy, orgánu Policie České republiky a místně příslušnému orgánu Komory, výskyt nemoci přenosné ze zvířat na člověka též příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví,
- f) z nálezových důvodů může nařídít chovateli, aby předvedl zvíře k veterinárnímu vyšetření, ochrannému očkování nebo k provedení jiného odborného veterinárního úkonu, a určuje podmínky a dobu trvání karantény a izolace,
- g) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků, provádí plánované úřední kontroly, kontroly v případě podezření z nedodržování povinností a požadavků a audity, a na základě jejich výsledků přijímá vhodná opatření, ověřuje soulad se specifikacemi podle předpisů Evropské unie o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality, a o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin^{25j)}, pokud jde o produkty a potraviny živočišného původu, povoluje v souladu s předpisy Evropské unie zmírňující výjimky z veterinárních a hygienických požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu, na živočišné produkty, jakož i na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, a na vedlejší živočišné produkty, pokud povolování těchto výjimek nepřísluší Ústřední veterinární správě,
- h) schvaluje a registruje, popřípadě jen registruje v obvodu své působnosti

1. účastníky sítě sledování, shromažďovací střediska, karanténní střediska,

- inseminační stanice, střediska pro odběr spermatu, banky spermatu, zařízení pro chov zvířat, včetně chovu živočichů pocházejících z akvakultury, a jiná zařízení, podílející se na uvádění zvířat do oběhu a na obchodování s nimi,
2. podniky, závody, popřípadě jiná zařízení, podílející se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu a na obchodování s nimi,
 3. osoby, které jako podnikatelé¹⁰⁾ přepravují zvířata nebo živočišné produkty a podléhají registraci, jakož i obchodníky uvedené v § 9b,
 4. asanační podniky a jiné osoby, které vykonávají jen některé asanační činnosti uvedené v § 39 odst. 1,
 5. soukromé veterinární lékaře pro shromažďovací střediska nebo pro určitou činnost, pokud jejich schválení vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropské unie,
 6. svobodná celní pásma, svobodné celní sklady a celní sklady pod státním veterinárním dozorem,
 7. další osoby, podniky, závody, střediska a jiná zařízení a prostředky, pokud jejich schválení a registraci, popřípadě jen registraci vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropské unie; odnímá nebo pozastavuje schválení a registraci, popřípadě jen ruší registraci, jsou-li splněny podmínky pro takové opatření stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie,
- i) vydává závazné posudky pro stavební řízení, ohlášení stavby a pro kolaudační souhlas a osvědčuje splnění požadavků a podmínek stanovených pro zacházení se živočišnými produkty,
- j) uplatňuje stanoviska k územním plánům, regulačním plánům a závazná stanoviska v územním řízení z hlediska veterinární péče,
- k) určuje veterinární podmínky pro konání svodů zvířat a veterinární podmínky k provádění pokusů na zvířatech, registruje cirkusy, vydává rejstříky cirkusových zvířat a rejstříky míst konání představení cirkusů, potvrzuje pasy pro cirkusová zvířata, provádí kontroly dodržování povinností a požadavků spojených s přemísťováním cirkusových zvířat mezi členskými státy a ověřuje, zda jsou splněny podmínky pro přemístění cirkusu z České republiky do jiného členského státu,
- l) tomu, kdo vyrábí, zpracovává, dováží, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí do oběhu a

používá krmiva živočišného původu, určuje veterinární podmínky pro jejich použití tak, aby bylo vyloučeno jejich ovlivnění činiteli působícími nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost. U krmiv, jež byla ošetřena látkami škodlivými zdraví lidí nebo zvířat nebo jinak nepříznivě ovlivňujícími živočišné produkty anebo do nichž byly takové látky přidávány v souladu se schváleným technologickým postupem a která proto mohou být použita ke krmení jen po uplynutí stanovené ochranné lhůty, stanovuje v případě potřeby tuto lhůtu nebo jiné veterinární podmínky a opatření, a kontroluje jejich dodržování,

- m) vydává po provedené veterinární kontrole veterinární osvědčení a odpovídá za jeho úplnost a správnost,
- n) provádí prohlídku jatečných zvířat a masa, jakož i veterinární vyšetření ostatních živočišných produktů a posuzuje jejich použitelnost (požitelnost), vydává provozovatelům drůbežích nebo králíčích jatek povolení k provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců vlastními zaměstnanci a rozhoduje o výši náhrady nákladů spojených s výkonem této prohlídky, prověřuje systém vlastní kontroly hygienických podmínek výroby podnikatelů¹⁰⁾ uvedených v § 22, schvaluje pohotovostní plány provozovatelů jatek, provozní a sanitační řády uvedené v § 22 odst. 1 písm. b) bodě 3, dává a odnímá souhlas k prodeji malých množství syrového mléka chovatelem v místě výroby nebo prostřednictvím prodejního automatu přímo spotřebiteli,
- o) provádí veterinární kontrolu zvířat a živočišných produktů, které jsou předmětem obchodování, v místě jejich původu, v průběhu jejich přepravy nebo při jejich příchodu na místo určení, a pokud je součástí krajské veterinární správy pohraniční veterinární stanice, také pohraniční veterinární kontrolu kontrolovaného zboží dováženého z třetích zemí; v souvislosti s prováděním pohraniční veterinární kontroly může požadovat od celních orgánů informace nezbytné pro řádný výkon této kontroly,
- p) přijímá odpovídající opatření, nejsou-li
 1. splněny veterinární podmínky stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie pro obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo pro dovoz zvířat a živočišných produktů,
 2. dodržovány povinnosti nebo požadavky stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie pro shromažďovací střediska, nebo

3. dodržovány povinnosti nebo požadavky stanovené předpisem Evropské unie, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže²⁵ⁱ⁾, jedná-li se o surové kočičí a psí kůže,
- q) vyžaduje-li to výkon státního veterinárního dozoru, vykonává veterinární prosektorskou činnost v asanačních podnicích,
- r) registruje absolventy středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě absolventy pomaturitního studia veterinárního oboru, kteří jsou oprávněni vykonávat některé odborné veterinární úkony podnikatelským způsobem, (dále jen „soukromý veterinární technik“),
- s) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení
1. k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti za účelem vyšetření zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru,
 2. k výkonu některých veterinárních asanačních činností (§ 51 odst. 1), nejde-li o provozování asanačního podniku,
 3. k provádění domácích porážek skotu mladšího 24 měsíců nebo jelenovitých z farmového chovu v hospodářství chovatele,
 4. k porážení zvěře ve farmovém chovu v hospodářství, k usmrcení velké farmové zvěře v hospodářství použitím střelné zbraně nebo k domácí porážce jelenovitých z farmového chovu použitím střelné zbraně,
- t) provádí kontroly podmíněnosti podle zákona o zemědělství^{25l)} v souladu s předpisem Evropské unie upravujícím prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém^{25m)}, provádí kontroly podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu pro potřeby tohoto fondu a vydává osvědčení pro poskytování zvláštních vývozních náhrad,
- u) ukládá pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem a předpisy Evropské unie,
- v) plní úkoly vyplývající pro ni z bezprostředně závazných právních předpisů Evropské unie²⁾, zejména vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické

osoby z těchto předpisů Evropské unie²⁾, provádí v případě přeshraniční spolupráce dozor a postupuje přitom podle předpisu Evropské unie upravujícího spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele^{25d)} a v případě zjištění protiprávního jednání^{25e)}, kterého se kontrolovaná osoba dopustila na území Evropské unie nebo v jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor a které poškozuje nebo může poškodit společný zájem spotřebitelů^{25f)}, rozhodnutím takové jednání zakáže,

x) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{1b)}.

(2) Ředitel krajské veterinární správy zřizuje nákazovou komisi, která je jeho poradním orgánem.

(3) Součástí krajské veterinární správy je pohotovostní středisko pro mimořádné situace, které v souladu s celostátními pohotovostními plány zasahuje v ohniscích nákaz a v případech jiných mimořádných situací.

§ 49a

(1) Státní veterinární správa

a) na základě řádně odůvodněné žádosti příslušného orgánu členského státu (dále jen "dožadující orgán")

1. předá dožadujícímu orgánu informace, zprávy, stanoviska, doklady nebo jejich ověřené kopie, popřípadě výtahy ze zpráv a dokladů (dále jen "informace a dokumenty"), které má k dispozici nebo si je může opatřit a které umožňují prověřit dodržování právních předpisů o veterinární péči. Při získávání těchto informací a dokumentů, které mohou být poskytnuty rovněž v elektronické podobě, postupuje Státní veterinární správa tak, jako kdyby plnila vlastní úkoly nebo jednala na žádost jiného orgánu České republiky,
2. prověří vhodným způsobem správnost skutečností, které jí byly oznámeny dožadujícím orgánem, a informuje jej o výsledcích prověření, včetně informací, které byly k prověření nezbytné,
3. informuje dožadující orgán o správních rozhodnutích nebo jiných aktech týkajících se

uplatňování právních předpisů o veterinární péči,

4. provádí nebo posílí státní veterinární dozor v rámci své působnosti tam, kde existuje podezření na porušení právních předpisů, zejména dozor nad podniky, místy, kde se zřizují sklady zboží, ohlášenými pohyby zboží a dopravními prostředky,
5. poskytne dožadujícímu orgánu veškeré relevantní informace, které má k dispozici nebo které získá v souladu s bodem 1, o skutečně zjištěných jednáních nebo postupech, jež jsou podle dožadujícího orgánu v rozporu s právními předpisy o veterinární péči,

b) i bez žádosti, pokud to považuje za vhodné,

1. provádí nebo posílí státní veterinární dozor na místech uvedených pod písmenem a) bodem 4,
2. poskytuje příslušným orgánům členských států co nejdříve dostupné informace a dokumenty, které se týkají jednání nebo postupů, jež jsou v rozporu nebo se jeví být v rozporu s právními předpisy o veterinární péči, zejména pokud jde o způsoby nebo metody používané při uvedených činnostech.

(2) Žádosti o informaci, v nichž je uveden předmět správního rozhodnutí nebo jiného aktu, o jejichž sdělení se žádá, musí být opatřeny překladem do českého jazyka.

(3) Státní veterinární správa sdělí bez průtahů Komisi veškeré potřebné informace týkající se

- a) zboží, které je předmětem nebo u něhož existuje podezření, že je předmětem jednání nebo postupů, jež jsou v rozporu s právními předpisy o veterinární péči,
- b) metod a postupů, které jsou používány nebo u nichž existuje podezření, že jsou používány v rozporu s právními předpisy o veterinární péči,
- c) nedostatků nebo mezer v právních předpisech o veterinární péči, které jsou zjišťovány při uplatňování těchto předpisů.

(4) Týkají-li se poskytované informace případů, které mohou představovat nebezpečí pro zdraví lidí, jemuž nelze jinak zabránit, mohou být tyto informace po dohodě mezi zúčastněnými orgány a Komisí sděleny s důvody veřejnosti.

(5) Požadovanou vzájemnou pomoc podle odstavců 1 a 3 nelze poskytovat, jestliže by to bylo v rozporu s právními předpisy České republiky, anebo jestliže by tím byly dotčeny veřejný pořádek nebo jiný podstatný zájem České republiky. Informace a dokumenty týkající se fyzických nebo právnických osob mohou být poskytovány jen v rozsahu nezbytně nutném k oznámení jednání nebo postupů, jež jsou v rozporu s právními předpisy o veterinární péči. Jakékoli odmítnutí pomoci musí být odůvodněno.

(6) Informace poskytnuté v jakékoli formě příslušným orgánům jsou důvěrné povahy; na jejich poskytování se vztahuje povinnost mlčenlivosti a platí pro ně zvláštní právní předpisy. Příslušné orgány zabezpečí, aby poskytnuté informace zůstaly důvěrné i po uzavření případu. Tyto informace mohou být využity v případě soudních sporů nebo řízení vedených kvůli nedodržování právních předpisů o veterinární péči, anebo při předcházení a odhalování nedostatků ve vztahu k fondům Evropské unie; o takovém využití poskytnutých informací musí být uvědoměn příslušný orgán členského státu, který informace poskytl.

(7) Informace podle tohoto ustanovení nesmějí být poskytnuty jiným osobám než těm, jejichž povinnosti v jiných členských státech nebo v orgánech Evropské unie vyžadují, aby k těmto informacím měly přístup. Tyto informace nesmějí být využity k jiným účelům, než které jsou stanoveny tímto ustanovením, ledaže k tomu orgán, který informace poskytuje, dá výslovný souhlas, a pokud takové sdělení nebo použití informací není v rozporu s předpisy členského státu, v němž sídlí orgán, který informace přijal.

(8) Pokud se Státní veterinární správa dozví o jednáních nebo postupech, jež jsou v rozporu nebo se jeví být v rozporu s právními předpisy o veterinární péči, zejména pokud se týkají nebo by se mohly týkat i jiných členských států, informuje o tom Komisi z vlastního podnětu nebo na základě její odůvodněné žádosti; v případě potřeby jí poskytne také nezbytné informace a dokumenty. Státní veterinární správa informuje Komisi a ostatní členské státy také o dvoustranných dohodách o vzájemné pomoci, které uzavřela s příslušnými veterinárními orgány třetích zemí.

(9) S výjimkou úhrady honorářů vyplácených znalcům se pomoc podle tohoto ustanovení

poskytuje bezplatně.

(10) Tímto ustanovením nejsou dotčeny právní předpisy o vzájemné právní pomoci poskytované v trestněprávních věcech.

Povolení k výkonu některých odborných veterinárních činností

§ 50

(1) Ústřední veterinární správa může vydat povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky budou využívány pro účely státního veterinárního dozoru, osobě, která dosáhla věku 18 let, má způsobilost k právním úkonům, je bezúhonná, k výkonu příslušné činnosti odborně způsobilá a bude ji vykonávat v prostředí a za veterinárních a hygienických podmínek, které odpovídají podle vyjádření příslušné krajské veterinární správy druhu a rozsahu příslušné činnosti.

(2) Ústřední veterinární správa vydá povolení k provozování asanačního podniku osobě, která splňuje předpoklady uvedené v odstavci 1.

(3) Krajská veterinární správa může vydat povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti za účelem vyšetření zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky budou využívány pro účely státního veterinárního dozoru, osobě, která dosáhla věku 18 let, má způsobilost k právním úkonům, je bezúhonná, k výkonu této činnosti odborně způsobilá a bude ji vykonávat v prostředí a za veterinárních a hygienických podmínek odpovídajících druhu a rozsahu této činnosti.

(4) Jde-li o právnickou osobu, musí předpoklady uvedené v odstavcích 1 a 3 splňovat její odborný zástupce. Jde-li o osobu, které dosud nebylo přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí jí krajská veterinární správa identifikační číslo osoby současně s vydáním povolení podle odstavců 1 až 3; identifikační číslo osoby poskytne správce základního registru právnických osob,

podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci (dále jen „registr osob“)³⁹⁾.

(5) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen v posledních 10 letech pro úmyslný trestný čin anebo v posledních 5 letech pro trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s odbornou veterinární činností. Za účelem prokázání bezúhonnosti si příslušný orgán uvedený v odstavcích 1 až 3 vyžádá podle zvláštního právního předpisu^{25g)} výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) V povolení musí být určen druh a rozsah činnosti a odborný zástupce, a jde-li o asanační podnik, též územní obvod, v němž bude činnost vykonávána, (svozová oblast).

(7) Ústřední veterinární správa nebo krajská veterinární správa může změnit nebo odejmout jí vydané povolení, jestliže činnost není vykonávána v souladu s právními předpisy nebo se změnily podmínky, za nichž bylo povolení vydáno.

(8) Laboratorní, popřípadě jinou veterinární diagnostickou činnost za účelem vyšetření zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky budou využívány pro účely státního veterinárního dozoru, podle ustanovení odstavce 3 je oprávněn vykonávat veterinární lékař, soukromý veterinární technik, osoba odborně způsobilá podle ustanovení § 59a odst. 1 písm. b) až e) nebo osoba, která absolvovala specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), složila závěrečnou zkoušku a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti.

(9) Specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel) organizuje vysoká škola s veterinárním studijním programem, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou přípravu, osvědčení o způsobilosti k vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel) a vede seznam těchto osob.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví obsah, rozsah a organizaci specializované odborné

průpravy se zaměřením na vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly.

§ 51

(1) Krajská veterinární správa vydá povolení, nejde-li o povolení k provozování asanačního podniku (§ 50 odst. 2), k výkonu jen některých veterinárních asanačních činností uvedených v § 39 odst. 1 osobě, která splňuje podmínky stanovené tímto zákonem a předpisy Evropské unie upravujícími hygienická pravidla pro vedlejší živočišné produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě^{9b)}. Jde-li o odchyt toulavých nebo opuštěných zvířat nebo o sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, musí být tato osoba osobou odborně způsobilou podle § 42 odst. 2. Pro změnu nebo odejmutí povolení platí obdobně § 50 odst. 7.

(2) V povolení musí být určen druh a rozsah činnosti, a jde-li o sběr a svoz konfiskátů živočišného původu, také místo, kde budou tyto konfiskáty neškodně odstraňovány nebo dále zpracovávány. Jde-li o vydání povolení osobě, které dosud nebylo přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí jí krajská veterinární správa identifikační číslo osoby současně s vydáním povolení podle odstavce 1; identifikační číslo osoby poskytne správce registru osob³⁹⁾.

(3) Krajská veterinární správa kontroluje v rámci výkonu státního veterinárního dozoru zejména, zda jsou dodržovány požadavky na tuto činnost stanovené tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)}.

§ 51a

Národní referenční laboratoře a referenční laboratoře

(1) Ministerstvo schvaluje národní referenční laboratoře za účelem prohlubování, koordinace a sjednocování laboratorní a diagnostické činnosti; schválení může odejmout, jestliže

činnost není vykonávána řádně, anebo jestliže se změnily podmínky, za nichž ke schválení došlo.

(2) Ústřední veterinární správa schvaluje referenční laboratoře pro oblast veterinární péče, a to pro činnosti, pro které nebyly ministerstvem schváleny národní referenční laboratoře. Pro referenční laboratoře platí odstavec 1 přiměřeně.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví požadavky na materiální a personální vybavení národní referenční laboratoře a referenční laboratoře a na zaměření, organizaci a metody jejich činnosti.

Státní veterinární dozor

§ 52

(1) Orgány veterinární správy vykonávají státní veterinární dozor v souladu s tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{25h)} a předpisy Evropské unie⁴⁰⁾. Při jeho výkonu

- a) dozírají, zda jsou dodržovány povinnosti, požadavky a podmínky stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{25h)} nebo předpisy Evropské unie anebo na jejich základě a v jimi stanovených mezích, a zjišťují nedostatky, jejich příčiny a osoby za ně odpovědné,
- b) projednávají a podle potřeby ukládají závaznými pokyny, jakým způsobem a v jaké lhůtě mají být zjištěné nedostatky odstraněny a kontrolují jejich plnění,
- c) sledují nakažovou situaci v prostředí volně žijících zvířat.

(2) Specifickými formami státního veterinárního dozoru jsou veterinární kontrola zdraví a dědičnosti zdraví, kontrola označování a evidence zvířat, veterinární kontrola zdravotní nezávadnosti krmiv, prohlídka jatečných zvířat a masa, pohraniční veterinární kontrola a veterinární kontrola při příchodu na místo určení.

(3) Je-li podkladem pro rozhodnutí orgánu veterinární správy výsledek laboratorního vyšetření vzorků, musí být výsledkem vyšetření provedeného

- a) státním veterinárním ústavem, národní referenční laboratoří, referenční laboratoří nebo laboratoří, které bylo vydáno pro příslušný okruh vyšetřování osvědčení o akreditaci podle zákona o technických požadavcích na výrobky^{17k)} a které Ústřední veterinární správa vydala povolení k provádění veterinární laboratorní a diagnostické činnosti,
- b) laboratoří jiného orgánu státního dozoru, která provádí laboratorní vyšetření vzorků při úředních kontrolách, nebo
- c) referenční laboratoří Evropské unie nebo laboratoří jiného členského státu schválenou pro provádění laboratorních vyšetření vzorků při úředních kontrolách.

(4) Při laboratorním vyšetření vzorků se postupuje podle norem a metod stanovených na základě předpisů Evropské unie⁴¹⁾.

(5) Pro výkon státního veterinárního dozoru Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra platí ustanovení odstavců 1 až 4 obdobně.

§ 53

(1) Úřední veterinární lékaři orgánů veterinární správy a veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, popřípadě jimi zřízených organizačních složek státu pověřeni výkonem státního veterinárního dozoru (dále jen "veterinární inspektor") jsou oprávněni při jeho výkonu

- a) vstupovat na pozemky, do provozních, skladovacích a jiných prostorů, zařízení a dopravních prostředků sloužících k činnosti kontrolovaných osob, která je předmětem státního veterinárního dozoru, a jde-li o provádění pohraniční veterinární kontroly, do celních prostorů pohraničních celních úřadů a provádět na těchto místech potřebné úkony a šetření,
- b) vyžadovat potřebné doklady, údaje a ústní nebo písemná vysvětlení a pořizovat fotodokumentaci týkající se předmětu dozoru a kontrolovaných osob,
- c) odebírat v nezbytně nutném množství a rozsahu vzorky k laboratornímu vyšetření. Není-li dále stanoveno jinak, neposkytuje se za odebrané vzorky náhrada,

- d) ověřovat totožnost kontrolovaných osob,
- e) požadovat podání písemné zprávy o odstranění zjištěných nedostatků,
- f) nelze-li z důvodu závažnosti nebo naléhavosti nebezpečí hrozícího pro zdraví lidí nebo zvířat dosáhnout žádoucí nápravy jinak, zejména vydáním závazných pokynů k odstranění zjištěných nedostatků,
 - 1. na místě pozastavit nebo znehodnotit a neškodně odstranit živočišné produkty, které nejsou zdravotně nezávadné, anebo nařídít jejich znehodnocení a neškodné odstranění, a to na náklad kontrolované osoby,
 - 2. pozastavit, omezit nebo zakázat výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů do oběhu na přiměřenou dobu, jestliže nejsou dodržovány podmínky a požadavky stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy²⁶⁾ nebo předpisy Evropské unie^{14d)} na živočišné produkty a zacházení s nimi,
- g) požadovat věcnou, osobní a jinou pomoc nezbytnou k řádnému výkonu státního veterinárního dozoru na náklady kontrolované osoby.

(2) Veterinární inspektoři jsou povinni

- a) šetřit práva a právem chráněné zájmy kontrolovaných osob,
- b) zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech tvořících předmět obchodního a služebního tajemství, o kterých se dozvěděli při výkonu dozoru,²⁷⁾
- c) prokazovat svou totožnost služebním průkazem,
- d) pořizovat protokol o provedeném odběru vzorků, o zjištěných nedostacích a o opatření podle odstavce 1 písm. f).

(3) Pro úřední veterinární asistenty platí obdobně odstavec 1 písm. a) až d) a odstavec 2.

(4) Kontrolované osoby jsou povinny vytvářet vhodné podmínky pro výkon státního veterinárního dozoru a poskytovat veterinárním inspektorům nezbytnou součinnost a pomoc, zejména umožnit jim přístup na místa a do prostorů uvedených v odstavci 1 písm. a), odběr vzorků a poskytovat jim na požádání potřebné doklady, údaje a ústní a písemná vysvětlení, jakož i bezplatně nezbytnou věcnou, osobní a jinou pomoc.

(5) Za vzorky odebrané při prodeji potravin živočišného původu podle zvláštních právních předpisů²⁸⁾ se kontrolované osobě poskytne náhrada ve výši ceny, za kterou tato osoba potravinu, z níž byl vzorek odebrán, prodává, pokud o náhradu požádá ve lhůtě do 6 měsíců ode dne, kdy byla seznámena se skutečností, že potravina splňuje stanovené požadavky. Náhrada se neposkytne, jde-li o potravinu, která nesplňuje požadavky stanovené zvláštními právními předpisy.²⁸⁾

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) postup při odběru vzorků a údaje, jež obsahuje protokol podle odstavce 2 písm. d),
- b) veterinární hlediska pro stanovení četnosti úředních kontrol a auditů, pokud jejich četnost není upravena předpisy Evropské unie,
- c) způsob sledování nálezové situace v prostředí volně žijících zvířat,
- d) vzor služebního průkazu veterinárního inspektora a úředního veterinárního asistenta.

(7) Kontrolované osobě, která nesplní povinnost podle odstavce 4, může orgán veterinární správy, který provádí výkon státního veterinárního dozoru, uložit pořádkovou pokutu do 100 000 Kč. Pořádkovou pokutu lze uložit i opakovaně, nebyla-li povinnost splněna ani ve lhůtě nově stanovené orgánem veterinární správy. Souhrn takto uložených pokut nesmí být vyšší než 500 000 Kč. Pokutu vybírá orgán, který ji uložil. Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.

(8) Provádí-li Komise svými odborníky, popřípadě i odborníky z jiných členských států, kteří jsou zapsáni v seznamu vedeném Komisí pro tyto účely, ve spolupráci s orgány veterinární správy kontroly dodržování a jednotného uplatňování povinností a požadavků, stanovených tímto zákonem a prováděcími právními předpisy, anebo předpisy Evropské unie, na místě v České republice, poskytují jim orgány veterinární správy podporu, kterou tito odborníci potřebují ke splnění svého úkolu.

(9) Pro provádění kontrol uvedených v odstavci 8 platí ustanovení odstavce 1 písm. a) až c), odstavce 2 písm. a) až c) a odstavce 4 obdobně. Zejména musí být uvedeným odborníkům umožněn stejný přístup do míst, zařízení a dopravních prostředků, jaký mají veterinární inspektoři.

Informace získané uvedenými odborníky v průběhu kontrol a závěry z nich nesmí být za žádných okolností použity pro osobní účely ani sdělovány osobám, které nepatří do příslušných útvarů Komise nebo členských států.

(10) Ústřední ředitel nebo ředitel krajské veterinární správy může písemně pověřit zaměstnance státního veterinárního ústavu prováděním jednotlivých odborných úkonů v oblasti laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti pro účely státního veterinárního dozoru pod vedením a odpovědností veterinárního inspektora. Pro provádění těchto úkonů platí ustanovení odstavce 1 písm. a) až c), odstavce 2 písm. a) a b) a odstavce 4 obdobně. Pověření zaměstnanci jsou povinni předložit kontrolované osobě toto pověření.

Mimořádná veterinární opatření

§ 54

(1) Mimořádná veterinární opatření jsou

- a) nařízení veterinárního vyšetření a očkování zvířat,
- b) vymezení ohniska nákazy, ochranných pásem a pásem dozoru, výstražné označení, popřípadě i střežení ohniska nákazy,
- c) nařízení karantény nebo odděleného umístění (izolace), popřípadě nutné porážky nebo utracení zvířat,
- d) omezení nebo zákaz přemísťování, prodeje, obchodování, volného pohybu, porážení a plemenitby zvířat a provádění pokusů na zvířatech,
- e) omezení nebo zákaz pastvy, používání zdroje vody a krmiva,
- f) omezení nebo zákaz konání svodů zvířat, honů, odchytu zvěře a lovu ryb,
- g) omezení nebo zákaz prodeje zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích anebo uzavření tržnice nebo tržiště,
- h) pozastavení nakládání se živočišnými produkty nebo krmivy do skončení potřebného vyšetření, nařízení odděleného uložení (uskladnění) zdravotně závadných nebo

podezřelých živočišných produktů nebo krmiv,

- i) omezení nebo zákaz výroby, zpracovávání, přepravy nebo uvádění do oběhu zdravotně závadných nebo podezřelých živočišných produktů nebo krmiv, stanovení zvláštních podmínek pro jejich výrobu, zpracovávání a přepravu anebo nařízení jejich zničení,
- j) stanovení zvláštních podmínek provozu, popřípadě jeho omezení nebo zastavení,
- k) omezení, zákaz nebo stanovení zvláštních podmínek dovozu, vývozu a tranzitu veterinárního zboží,
- l) nařízení očisty, omezení nebo zákaz používání anebo zničení zařízení a předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,
- m) nařízení zvláštního ošetření hnoje, kejdy, močůvky a odpadních vod,
- n) stanovení zvláštních podmínek pro ukládání, sběr, svoz, neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů, popřípadě nařízení sběru, svozu, neškodného odstranění a dalšího zpracování vedlejších živočišných produktů i mimo určený územní obvod (svozovou oblast),
- o) nařízení úpravy hygienického a sanitačního provozu nebo technologických a pracovních postupů, dezinfekce, deratizace a dezinsekce,
- p) omezení nebo zákaz volného pohybu a styku osob a jejich shromažďování, omezení nebo zákaz pohraničního styku osob,
- r) nařízení zneškodnění, popřípadě omezení výskytu zdrojů nákaz zvířat s přírodní ohniskovostí.

(2) Příslušný orgán nařídí mimořádná veterinární opatření

- a) při podezření z výskytu nebo potvrzení výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření (ochranná a zdolávací opatření),
- b) při zjištění jiných než zdravotně nezávadných živočišných produktů, vody nebo krmiv, popřípadě jiné příčiny závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí živočišnými produkty, (veterinární hygienická opatření),
- c) hrozí-li nebezpečí zavlečení nebo rozšíření původců nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka či zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí,

(opatření k veterinární ochraně státního území).

(3) Odůvodňují-li to okolnosti konkrétního případu, mohou být nařízena i jiná opatření odpovídající veterinárním požadavkům a poznatkům veterinární vědy.

(4) Příslušný orgán může nařídit mimořádná veterinární opatření také při podezření z výskytu nebo potvrzení výskytu jiné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, která není považována za nebezpečnou (§ 17b).

§ 55

Jako mimořádné veterinární opatření při výskytu slintavky a kulhavky může být nařízena uzávěra obce, popřípadě její části. Rozumí se jí

- a) uzavření příjezdových a přístupových cest do obce, jejich opatření závorami a výstražným označením a jejich střežení,
- b) zákaz průjezdu obcí a určení objížděky,
- c) zřízení dezinfekčních pásů na příjezdových a přístupových cestách do obce,
- d) zákaz přemísťování, prodeje a volného pohybu hospodářských a zájmově chovaných zvířat,
- e) zákaz opouštění prostorů, v nichž jsou umístěna nemocná a podezřelá zvířata, a zákaz vstupu do těchto prostorů bez vážného důvodu,
- f) zákaz shromažďování osob,
- g) stanovení pravidel pro pohyb osob v obci,
- h) zákaz vstupu do obce a zákaz jejího opouštění,
- i) stanovení zvláštních podmínek pro zásobování obce, pro výjimečný vjezd dopravních prostředků a pro vstup osob do obce z naléhavých důvodů, jakož i stanovení dezinfekčních opatření, jimž musí být tyto dopravní prostředky a osoby podrobeny před opuštěním obce,
- j) stanovení zvláštních podmínek provozu odpadového hospodářství.

§ 56

Závazný posudek

(1) Závazný posudek Státní veterinární správy, který není správním rozhodnutím, je podkladem ve stavebním řízení, pro ohlášení stavby a pro vydání kolaudačního souhlasu a musí být vyžádán

- a) podnikatelem¹⁰⁾, jde-li o stavbu nebo zařízení, které podléhá státnímu veterinárnímu dozoru,
- b) tím, kdo bude stavbu nebo zařízení používat jako útulek pro zvířata, anebo k ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu.

(2) Orgán příslušný rozhodnout ve věci podle zvláštních právních předpisů²⁹⁾ nemůže rozhodnout v rozporu s tímto posudkem.

(3) Závazné posudky na stavby nebo zařízení, které podléhá státnímu veterinárnímu dozoru a jsou v objektech důležitých pro obranu státu, vydávají orgány pověřené ministrem obrany.

§ 56a

(1) Veterinární osvědčení vystavuje úřední veterinární lékař na základě provedené prohlídky (vyšetření) zvířat nebo živočišných produktů. Musí je vyplnit pravdivě a úplně; nesmí osvědčovat údaje, o nichž se osobně nepřesvědčil, a nesmí podepsat osvědčení, jež není vyplněno, anebo je vyplněno jen zčásti. Osvědčuje-li některé údaje na základě jiného dokladu, musí jej mít před podpisem osvědčení v držení.

(2) Veterinární osvědčení, popřípadě jiný veterinární doklad, který byl vystaven úředním veterinárním lékařem a provází zvířata nebo živočišné produkty, musí být

- a) na každé straně podepsáno úředním veterinárním lékařem, který je vystavuje, a orazítkováno,

- b) vyhotoveno v úředním jazyku členského státu určení a toho členského státu, v němž se provádí pohraniční veterinární kontrola, anebo provázeno ověřeným překladem do tohoto jazyka (těchto jazyků),
- c) opatřeno vlastním identifikačním číslem a musí sestávat
 - 1. z jediného listu papíru,
 - 2. ze dvou nebo více stran, které jsou součástí jediného, celistvého a nedělitelného listu papíru, nebo
 - 3. z několika po sobě jdoucích stran očíslovaných tak, aby bylo zřejmé, o kterou stranu z tohoto počtu stran se jedná (např. "strana 2 ze 4 stran"). Identifikační číslo musí být uvedeno na každé straně,
- d) vydáno dříve, než zvířata nebo živočišné produkty opustí místo vyšetření (prohlídky), a musí provázet v originální verzi zvířata nebo živočišné produkty při jejich vstupu na území členských států.

(3) Úřední veterinární lékař, který vystavuje a podepisuje veterinární osvědčení, nesmí mít takový zájem na osvědčovaných zvířatech nebo živočišných produktech, anebo na hospodářství, podniku nebo jiném zařízení jejich původu, aby bylo možno mít pochybnosti o jeho nepodjatosti.

(4) Pozměňovat nebo jinak zneužívat vydané veterinární osvědčení je zakázáno.

§ 57

(1) Orgány veterinární správy vzájemně spolupracují s příslušnými orgány ochrany zvířat, ochrany veřejného zdraví, Státní zemědělské a potravinářské inspekce a odborného dozoru nad krmivy.

(2) Orgány veřejné správy, orgány Policie České republiky a obecní policie spolupracují s orgány veterinární správy při předcházení nebezpečným nákazám, zamezení jejich šíření a jejich zdolávání a v souladu se svou působností se podílejí na zajišťování a kontrole plnění mimořádných veterinárních opatření.

(3) Orgánům veterinární správy jsou pro výkon státní správy na úseku veterinární péče poskytovány

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- c) údaje z agendového informačního systému cizinců.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 3 písm. a) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) datum a místo narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) datum a místo úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- d) adresa místa pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(5) Poskytovanými údaji podle odstavce 3 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum a místo narození,
- c) rodné číslo,
- d) adresa místa trvalého pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(6) Poskytovanými údaji podle odstavce 3 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum a místo narození,
- c) státní občanství, popřípadě více státních občanství,

- d) druh a adresa místa pobytu,
- e) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu.

(7) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(8) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

HLAVA VII

ODBORNÁ VETERINÁRNÍ ČINNOST A JEJÍ VÝKON

§ 58

Odborná veterinární činnost

(1) Odbornou veterinární činností je

- a) veterinární preventivní činnost,
- b) vyšetřování, stanovení diagnózy a léčení zvířat a chirurgické zákroky na zvířatech,
- c) předepisování léčiv, veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků, podávání léčiv a veterinárních přípravků, jejichž prodej a výdej jsou vázány na předpis veterinárního lékaře,
- d) prohlídka jatečných zvířat a masa a vyšetřování ostatních živočišných produktů,
- e) diagnostika zdravotního stavu zvířat, včetně veterinární laboratorní diagnostiky,
- f) veterinární asanační činnost,
- g) další odborné činnosti, k nimž je třeba odpovídající kvalifikace získané studiem a praxí ve veterinárním, popřípadě i jiném oboru.

(2) Odbornou veterinární činnost vykonávají

- a) orgány veterinární správy, jde-li o úkony spojené s výkonem státní správy,
- b) státní veterinární ústavy a národní referenční laboratoře a referenční laboratoře,
- c) fyzické a právnické osoby v rozsahu a za podmínek stanovených tímto a zvláštním právním předpisem,^{29a)}
- d) příslušné orgány Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra.

(3) Odbornou veterinární činnost mohou vykonávat také

- a) vysoké školy veterinární, určuje-li tak jejich statut,
- b) střední odborné školy veterinárního oboru, jde-li o součást jejich pedagogické činnosti.

§ 59

Odborná způsobilost

(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti jsou veterinární lékaři, za něž se považují absolventi vysoké školy, kteří dosáhli požadovaného vzdělání během nejméně pětiletého denního teoretického a praktického studia v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny³⁰⁾, zahrnujícím studijní předměty vymezené prováděcím právním předpisem, a získali tak přiměřené znalosti a dovednosti ze studijních oborů, uvedených v prováděcím právním předpisu, na nichž je založena odborná činnost veterinárních lékařů.

(2) Za veterinární lékaře se považují také

- a) osoby, které jsou držiteli diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o dosažení požadovaného vzdělání, uvedeného v prováděcím právním předpisu a vydaného příslušným orgánem jiného členského státu,
- b) osoby, které jsou držiteli osvědčení, jímž příslušný orgán vydávajícího členského státu osvědčuje, že diplom, vysvědčení nebo jiný doklad o požadovaném vzdělání

1. je v souladu s požadavky uvedenými v odstavci 1,
2. byl získán tak, že osoba, která je jeho držitelem, vykonávala v souladu se zákonem příslušné činnosti po dobu a za podmínek stanovených pro státní příslušníky jednotlivých členských států v příloze č. 6, nebo
3. byl vydán po ukončení vzdělání, které je v souladu s odstavcem 1, a je považován vydávajícím členským státem za rovnocenný dokladům uvedeným v písmenu a).

(3) Osoby, které jsou státními příslušníky jiného členského státu a splňují podmínky uvedené v odstavcích 1 a 2, jsou oprávněny používat jimi získaný akademický titul, popřípadě jeho zkratku, a to v jazyce státu, v němž byl tento titul získán.

(4) K prohlubování odborné způsobilosti úředních veterinárních lékařů slouží atestační studium, organizované Státní veterinární správou ve spolupráci s vysokou školou s veterinárním studijním programem, které probíhá ve dvou částech:

- a) základní (atestace I. stupně),
- b) specializační (atestace II. stupně).

(5) Funkce ředitelů a vedoucích odborných útvarů Státní veterinární správy, jakož i státních veterinárních ústavů, mohou vykonávat jen veterinární lékaři, kteří získali atestaci II. stupně. To však neplatí v případě vedoucích zaměstnanců v 1. stupni řízení^{30a}).

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) studijní předměty, které musí být zahrnuty v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, a studijní obory, ze kterých musí být získány přiměřené znalosti a dovednosti, uvedené v odstavci 1,
- b) diplomy, vysvědčení a jiné doklady o požadovaném vzdělání, uvedené v odstavci 2 písm. a),
- c) formy, obsah a organizaci atestačního studia úředních veterinárních lékařů, způsob a organizaci ověřování znalostí a vydávání osvědčení.

(7) Není-li možno uznat odbornou způsobilost k výkonu činnosti veterinárního lékaře podle odstavce 2, anebo odbornou způsobilost pro výkon funkce úředního veterinárního lékaře,

postupuje se podle zákona o uznávání odborné kvalifikace³¹⁾.

§ 59a

nadpis vypuštěn

(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti jsou dále osoby, které získaly

- a) vysokoškolské vzdělání studiem v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství nebo v oblasti veterinární hygieny a ekologie, anebo studiem, které se podle zvláštního právního předpisu^{31a)} považuje za rovnocenné,
- b) vysokoškolské vzdělání studiem v bakalářském studijním programu v oblasti veterinární hygieny a ekologie, anebo studiem, které se podle zvláštního právního předpisu^{31a)} považuje za rovnocenné,
- c) úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání ve veterinárním oboru,
- d) vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu v oblasti, která není uvedena v písmenu a) nebo b) a která odpovídá druhu a rozsahu činnosti, zejména v oblasti lékařství, chemie nebo biologie,
- e) úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání v oboru, který není uveden v písmenu c) a který odpovídá druhu a rozsahu činnosti,
- f) odbornou způsobilost k výkonu některých odborných veterinárních činností specializovanou odbornou přípravou

1. organizovanou Státní veterinární správou, anebo

2. podle zvláštních právních předpisů^{31b)}.

(2) Osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání studiem v bakalářském studijním programu v oblasti veterinární hygieny a ekologie, mohou vykonávat funkce úředních veterinárních asistentů. Nestanoví-li tento zákon nebo předpisy Evropské unie jinak, úřední veterinární asistenti pomáhají úředním veterinárním lékařům pod jejich vedením a odpovědností zejména při kontrole

dodržování veterinárních a hygienických podmínek chovu zvířat a požadavků na pohodu zvířat, při kontrole označování a evidence zvířat a plnění opatření stanovených ve schválených ozdravovacích programech, při kontrole dodržování veterinárních a hygienických podmínek a požadavků na zacházení se živočišnými produkty, při prohlídce jatečných zvířat a masa a při provádění pohraniční veterinární kontroly.

(3) Studenti čtvrtého a vyššího ročníku magisterského studijního programu v oblasti veterinárního lékařství nebo v oblasti veterinární hygieny a ekologie jsou odborně způsobilí k výkonu odborné veterinární činnosti, která je vykonávána v rámci výuky pod dohledem a odpovědností veterinárního lékaře.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví organizaci, formy a rozsah specializované odborné přípravy úředních veterinárních asistentů.

§ 59b

Způsobilost k výkonu povolání veterinárního lékaře pro osoby z třetích zemí

(1) Osoby, které získaly odbornou způsobilost ve třetích zemích, jsou způsobilé k výkonu povolání veterinárního lékaře, jestliže

a) prokáží, že vzdělání získané na zahraniční vysoké

škole je v souladu s požadavky uvedenými v § 59 odst. 1 a o této skutečnosti jim bude vydáno Komorou osvědčení podle zvláštního právního předpisu³²⁾,

b) doloží osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu^{32a)}.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1, které neprokáží, že vzdělání získané na zahraniční vysoké škole je v souladu s požadavky uvedenými v § 59 odst. 1, jsou způsobilé k výkonu povolání veterinárního lékaře na základě úspěšného vykonání rozdílové zkoušky³¹⁾ ze znalostí odpovídajících požadavkům uvedeným v § 59 odst. 1 (dále jen „zkouška“).

(3) Osoby, které se ucházejí o vykonání zkoušky, musí doložit osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu^{32a}).

(4) Zkouška se koná před zkušební komisí, kterou zřizuje Komora jako svůj poradní orgán. Členy zkušební komise jmenuje a odvolává prezident Komory na návrh představenstva Komory a Veterinární a farmaceutické univerzity v Brně. Na základě úspěšně vykonané zkoušky vydá Komora osvědčení.

(5) Zkoušku lze opakovat. Náklady spojené s provedením zkoušky hradí osoba uvedená v odstavci 3.

(6) Na žádost osoby uvedené v odstavci 3 upustí Komora od vykonání zkoušky, jsou-li pro takové opatření splněny podmínky stanovené zákonem o uznávání odborné kvalifikace³¹), zejména je-li tato osoba držitelem diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání. Bylo-li od vykonání zkoušky upuštěno, vydá Komise o této skutečnosti osvědčení do 90 dnů ode dne podání žádosti uvedené ve větě první.

Soukromí veterinární lékaři

§ 60

(1) Soukromí veterinární lékaři odborně způsobilí podle § 59 a § 59b vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost na základě osvědčení podle zákona o Komoře veterinárních lékařů České republiky.³²⁾

(2) Při vydávání osvědčení uvedeného v odstavci 1 osobě odborně způsobilé podle § 59 odst. 2 může být brán zřetel na ověřené informace o skutečnostech, které by pravděpodobně mohly nepříznivě ovlivnit výkon odborné veterinární činnosti touto osobou na území České republiky, poskytnuté na základě vzájemnosti členským státem, z něhož tato osoba pochází nebo přichází.

§ 61

(1) Soukromý veterinární lékař je povinen

- a) oznámit bez odkladu krajské veterinární správě zahájení a skončení činnosti,
- b) uvědomit neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy, jakož i o jiných skutečnostech důležitých z hlediska veterinární péče a veřejného zájmu na plnění jejích úkolů,
- c) dbát při podávání léčiv na dodržování ochranných lhůt a dalších požadavků, které jsou stanoveny za účelem vyloučení nežádoucích reziduí ze živočišných produktů, popřípadě nežádoucích kombinací s doplňkovými látkami, které jsou obsaženy v krmivech, a upozornit chovatele na nutnost dodržování ochranných lhůt u zvířat, která slouží k produkci potravin,
- d) vést řádnou evidenci o provedených preventivních úkonech, o použití a výdeji léčiv a o utracení zvířat, která podléhají označování a evidenci podle zvláštního právního předpisu^{9d)}, uchovávat ji po dobu nejméně 3 let a na požádání ji předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,
- e) po jeho předložení chovatelem neprodleně zaznamenávat do záznamu chovatele podání léčiv zvířatům a očkování zvířat a úplně, správně a pravdivě vyplňovat zdravotní potvrzení.

(2) V oznámení o zahájení činnosti podle odstavce 1 písm. a) musí být uvedeny, vedle údajů stanovených pro podání správním řádem^{32b)}, akademický titul, místo výkonu veterinární léčebné a preventivní činnosti a číslo telefonu, faxu nebo elektronická adresa. K oznámení musí být přiloženy prvopis nebo ověřená kopie osvědčení podle zákona o Komoře veterinárních lékařů České republiky³²⁾ a prohlášení o souhlasu s využitím poskytnutých informací v registrech a evidenci úkonů informačního systému Státní veterinární správy^{32c)}.

(3) Soukromý veterinární lékař je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s výkonem odborné veterinární činnosti, pokud jí nebyl zproštěn. Tím není dotčena povinnost oznamovat určité skutečnosti orgánům příslušným podle tohoto zákona a podle zvláštních právních předpisů.³³⁾

(4) Soukromý veterinární lékař je oprávněn vést pro svou potřebu pohotovostní zásobu léčiv.

(5) Vyšetření, zdravotní zkoušky a povinné preventivní a diagnostické úkony v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat provádí veterinární lékař schválený pro tuto činnost. Schválený veterinární lékař postupuje při výkonu této činnosti v souladu s pokyny krajské veterinární správy a provádí tuto činnost v rozsahu, postupy a v souladu s požadavky stanovenými ministerstvem podle § 44 odst. 1 písm. d). Schválení veterinárního lékaře pro tuto činnost může být krajskou veterinární správou pozastaveno nebo odejmuto, jestliže při jejím provádění postupoval v rozporu s požadavky stanovenými tímto zákonem.

§ 62

(1) Soukromý veterinární lékař může odmítnout poskytnutí naléhavé odborné veterinární pomoci pouze z důvodu ohrožení svého zdraví, kterému nelze účinně předcházet nebo bránit.

(2) Soukromý veterinární lékař může odstoupit od smlouvy o provedení odborného veterinárního úkonu, odmítl-li chovatel poskytnout potřebnou součinnost. Odstoupí-li soukromý veterinární lékař od smlouvy, musí poskytnout zvířeti neodkladnou péči, aby nedošlo k utrpení zvířete, poškození jeho zdraví nebo jiné škodě, které touto péčí bylo možno zabránit.

(3) Jde-li o naléhavý úkon, nutný v zájmu předcházení, zamezení šíření a zdolání nebezpečné nákazy anebo v zájmu zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, nepotřebuje soukromý veterinární lékař souhlasu chovatele k jeho provedení.

§ 63

Pro obsah žádosti soukromého veterinárního lékaře o jeho schválení pro výkon činnosti, ke které vyžadují schválení tento zákon nebo předpisy Evropské unie, platí § 61 odst. 2 obdobně.

§ 64

Soukromí veterinární technici

(1) Oprávnění veterinárního technika vykonávat některé odborné veterinární úkony podnikatelským způsobem vzniká rozhodnutím krajské veterinární správy o registraci soukromého veterinárního technika. Oprávnění k činnosti soukromého veterinárního technika vzniká též marným uplynutím lhůty a způsobem podle § 28 až 30 zákona o volném pohybu služeb. Krajská veterinární správa rozhodne o registraci, pokud žadatel

- a) splňuje požadavek odborné způsobilosti podle § 59a odst. 1 písm. c),
- b) je způsobilý k právním úkonům a bezúhonný podle § 50 odst. 5.

(2) Nemá-li dosud žadatel podle odstavce 1 přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí mu krajská veterinární správa identifikační číslo osoby současně s vydáním rozhodnutí o registraci podle odstavce 1; identifikační číslo osoby poskytne správce registru osob³⁹⁾.

(3) Soukromí veterinární technici mohou samostatně vykonávat jen takové odborné veterinární úkony, které odpovídají jimi dosažené odborné způsobilosti.

(4) Jinak platí pro práva a povinnosti soukromých veterinárních techniků přiměřeně § 61, § 62 odst. 1 a 2.

(5) Krajská veterinární správa může registraci zrušit, jestliže soukromý veterinární technik porušuje povinnosti nebo podmínky vyplývající z tohoto zákona a z rozhodnutí o registraci.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o registraci podle odstavce 1,
- b) podrobnosti výkonu odborných veterinárních úkonů soukromými veterinárními techniky.

§ 64a

Odborná způsobilost k označování hospodářských zvířat

(1) Označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona⁸⁾ je oprávněn provádět veterinární lékař nebo soukromý veterinární technik.

(2) Označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona⁸⁾, včetně označování výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, je dále oprávněna provádět osoba, která získala střední vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání anebo vysokoškolské vzdělání v některém zemědělském oboru nebo v oboru se zaměřením na zemědělství, veterinářství a veterinární prevenci a která absolvovala specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na označování zvířat výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, složila závěrečnou zkoušku a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti.

(3) Označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona⁸⁾, s výjimkou označování výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, je dále oprávněn provádět chovatel hospodářských zvířat.

(4) Specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na označování zvířat výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru organizuje vysoká škola s veterinárním studijním programem, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou přípravu, osvědčení o způsobilosti k označování zvířat výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru a vede seznam těchto osob.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví obsah, rozsah a organizaci specializované odborné přípravy se zaměřením na označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona⁸⁾ výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly.

HLAVA VIII

VETERINÁRNÍ PŘÍPRAVKY A VETERINÁRNÍ TECHNICKÉ PROSTŘEDKY

§ 65

(1) Ústav kromě působnosti stanovené zvláštními právními předpisy⁵⁾

- a) rozhoduje na základě žádosti osoby usazené v některém z členských států nebo v některém ze smluvních států Dohody o Evropském hospodářském prostoru, která za účelem jeho uvedení do oběhu v České republice hodlá vyrábět, distribuovat z jiného členského státu nebo dovážet ze třetí země veterinární přípravek, o schválení veterinárního přípravku a dále rozhoduje, o schválení změn proti dokumentaci předložené v rámci schvalovacího řízení, pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení schválení veterinárního přípravku. Pozastavit platnost rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku nebo zrušit jeho schválení může, prokáže-li se, že veterinární přípravek je neúčinný, není bezpečný nebo neodpovídá dokumentaci předkládané v rámci schvalovacího řízení a následných změn, anebo poruší-li držitel rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku závažným způsobem nebo opakovaně povinnosti stanovené tímto zákonem. Schválení nepodléhají pouze veterinární přípravky určené jen k vývozu,
- b) vede a aktualizuje seznam schválených veterinárních přípravků,
- c) na základě požadavku příslušného výrobce osvědčuje, že tento výrobce splňuje při výrobě veterinárních přípravků požadavky správné výrobní praxe,
- d) vykonává státní veterinární dozor nad uváděním do oběhu a používáním veterinárních přípravků, kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem, jakost, účinnost a bezpečnost veterinárních přípravků,
- e) odebírá vzorky veterinárních přípravků k laboratornímu vyšetření, osvědčuje jakost veterinárních přípravků a dodržování požadavků na správnou výrobní praxi,
- f) rozhoduje o dalším používání veterinárního přípravku v případě zjištění jeho nežádoucích účinků, zejména o stažení veterinárního přípravku z oběhu, o jeho zneškodnění, o pozastavení používání veterinárního přípravku a jeho uvádění do oběhu a o jeho uvádění do oběhu jen po předchozím souhlasu Ústavu,

- g) na základě požadavku Ústřední veterinární správy provádí hodnocení specifické účinnosti biocidních přípravků proti stanoveným původcům nález,
- h) posuzuje ve sporných případech, zda jde o veterinární přípravek nebo o jiný výrobek.

(2) Ústav dále

- a) posuzuje vhodnost veterinárních technických prostředků a jejich bezpečnost pro zvířata, sleduje jejich vlastnosti a způsobilost dosáhnout účelu, ke kterému jsou určeny. Vede a aktualizuje seznam veterinárních technických prostředků,
- b) vykonává státní veterinární dozor nad používáním veterinárních technických prostředků a kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem,
- c) na základě výsledků šetření nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků a jiných poznatků o tom, že veterinární technický prostředek není vhodný pro veterinární použití, rozhoduje o povinnosti
 1. učinit opatření k omezení nepříznivého působení veterinárního technického prostředku, zejména pozastavit jeho uvádění do oběhu, stáhnout jej z oběhu, ukončit jeho uvádění do oběhu, pozastavit nebo ukončit jeho používání,
 2. odstranit zjištěné nedostatky ve stanovené lhůtě.

(3) Ústav posoudí úplnost podané žádosti o schválení veterinárního přípravku nejpozději do 30 dnů od jejího doručení. Pokud ji shledá neúplnou, písemně vyzve žadatele, aby ji v určené lhůtě doplnil. Není-li žádost v této lhůtě doplněna, může zastavit řízení. Lhůta určená k doplnění žádosti o schválení veterinárního přípravku se nezapočítává do lhůty 30 dnů k posouzení úplnosti žádosti. O žádosti o schválení veterinárního přípravku rozhodne Ústav nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy byla žádost shledána úplnou. Vyhoví-li Ústav žádosti a rozhodne o schválení veterinárního přípravku, platí toto rozhodnutí po dobu 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Platnost rozhodnutí může být i opakovaně prodloužena o dalších 5 let na základě oznámení držitele rozhodnutí o tom, že hodlá nadále veterinární přípravek vyrábět, distribuovat z jiného členského státu nebo dovážet ze třetí země za účelem jeho uvádění do oběhu v České republice; oznámení musí být podáno nejpozději 30 dnů před vypršením platnosti vydaného rozhodnutí.

(4) Jde-li o veterinární přípravek, který byl vyroben nebo uveden do oběhu v členském státě nebo který má původ v některém ze států, které jsou smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru, předkládají se Ústavu v žádosti podle odstavce 3 pouze administrativní údaje a dokumentace stanovené prováděcím právním předpisem. Těmito údaji a dokumentací se zejména doloží, za jakých podmínek byl veterinární přípravek v příslušném státě vyroben nebo uveden do oběhu, a doba 90 dnů se zkracuje na 30 dnů, pokud

- a) veterinární přípravek odpovídá právním předpisům, které jsou pro jeho výrobu nebo uvedení do oběhu v příslušném státě závazné, a výrobním postupům a pravidlům správné výrobní praxe, které jsou v příslušném státě používány a pro které existuje dostatečně podrobná dokumentace, na jejímž základě je možno provést dodatečná šetření,
- b) předpisy, postupy a pravidla uvedené pod písmenem a) zaručují takovou míru ochrany oprávněného zájmu, která odpovídá míře této ochrany v České republice.

(5) Ústav

- a) zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství a ve Věstníku Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv
 - 1. schválení veterinárních přípravků a jejich zápis do Seznamu schválených veterinárních přípravků včetně změn, jakož i pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení jeho schválení,
 - 2. zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu technických prostředků pro veterinární použití a případy nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků. Dokumentaci o nežádoucích příhodách a jejich šetření uchovává po dobu 15 let,
- b) ukládá v mezích své působnosti pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem.

§ 66

- (1) Uvádět do oběhu a používat při poskytování veterinární péče je možno pouze

- a) veterinární přípravky, které byly schváleny a zapsány do Seznamu schválených veterinárních přípravků a u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti,
- b) veterinární technické prostředky, u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti.

(2) Pro vědecké, výzkumné, pedagogické a kontrolní účely lze použít i veterinární přípravky, které nebyly schváleny.

(3) Při poskytování veterinární péče lze používat i veterinární přípravky, které jsou schválené podle předpisů Evropské unie³⁴⁾, a zdravotnické prostředky, které jsou vhodné pro použití v rámci veterinární péče^{34a)}.

(4) Veterinární lékař může v případě ohrožení života nebo zdraví zvířete použít při poskytování veterinární péče i takový veterinární technický prostředek, který nesplňuje stanovené požadavky, a to za předpokladu, že

- a) je podrobně seznámen se zdravotním stavem zvířete, u něhož byla stanovena přesná diagnóza jeho onemocnění. To neplatí jen pro veterinární technické prostředky, které jsou určeny pro stanovení nebo potvrzení diagnózy,
- b) není možno použít jiný veterinární technický prostředek, který odpovídá stanoveným požadavkům,
- c) uvědomil Ústav o použití veterinárního technického prostředku, který nesplňuje stanovené požadavky,
- d) písemně seznámil chovatele s možnými riziky použití veterinárního technického prostředku, který nesplňuje stanovené požadavky, a chovatel dal k němu dobrovolný písemný souhlas.

§ 66a

(1) Držitelé rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku jsou povinni

- a) zajistit, aby vlastnosti schváleného veterinárního přípravku odpovídaly dokumentaci předložené ve schvalovacím řízení, aby k veterinárnímu přípravku byly připojeny pokyny pro

zacházení s ním a požádat Ústav o schválení každé změny obsahu údajů a dokumentace oproti jejímu stavu v okamžiku vydání rozhodnutí o schválení nebo schválení poslední změny, a to před provedením takové změny,

- b) zaznamenávat a vyhodnocovat případy hlášení nežádoucích účinků schváleného veterinárního přípravku, vést a uchovávat o nich záznamy a jednou ročně je poskytovat Ústavu,
- c) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti učinit dostupná opatření k nápravě a omezení nepříznivého působení schváleného veterinárního přípravku včetně jeho případného stažení z oběhu, hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděli, Ústavu výskyt závažného nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku a informovat jej o provedených opatřeních,
- d) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti zajistit na vlastní náklad jeho vyšetření, popřípadě klinické hodnocení,
- e) zavádět potřebné změny, které umožňují výrobu, kontrolu jakosti a používání schváleného veterinárního přípravku ve shodě s dostupnými vědeckými poznatky,
- f) poskytovat ústavu na požádání vzorky schváleného veterinárního přípravku a informace o objemu jeho prodeje.

(2) Osoby, které vyrábějí veterinární přípravky, jsou povinny

- a) vyrábět a kontrolovat veterinární přípravky způsobem, který zajistí, že tyto přípravky jsou vyráběny a uváděny do oběhu v jakosti odpovídající jejich určenému použití a v souladu s údaji a dokumentací předloženými Ústavu v souvislosti se schválením veterinárního přípravku nebo změnou v dokumentaci schváleného veterinárního přípravku, a dodržovat správnou výrobní praxi,
- b) zavést k dosažení cílů uvedených pod písmenem a) odpovídající systém zabezpečování jakosti nebo systém analýzy rizika a kritických kontrolních bodů (HACCP),
- c) zohledňovat ve výrobě veterinárních přípravků vědecký a technický rozvoj,
- d) nejsou-li současně držiteli rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku, informovat tohoto držitele o všech významných skutečnostech, které mohou mít vliv na jakost veterinárního

přípravku a na odpovědnost držitele stanovenou tímto zákonem, a poskytovat mu součinnost při plnění jeho povinností podle odstavce 1.

(3) Osoby, které uvádějí schválené veterinární přípravky do oběhu, anebo s nimi jinak zacházejí, jsou povinny

- a) dodržovat pokyny k zacházení s veterinárním přípravkem, uvedené na jeho obalu nebo v příbalové informaci,
- b) omezovat na nejnižší možnou míru nepříznivé důsledky působení veterinárního přípravku na člověka, zvířata a životní prostředí,
- c) hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděly, Ústavu a držiteli rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku výskyt nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o schválení veterinárního přípravku a o schválení změny rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku,
- b) náležitosti žádosti o pozastavení platnosti, anebo o zrušení schválení veterinárního přípravku,
- c) požadavky na jakost veterinárních přípravků, jakož i látky, které veterinární přípravky nesmí obsahovat,
- d) podrobnosti o správné výrobní praxi,
- e) způsob hlášení nežádoucích účinků veterinárních přípravků,
- f) výčet změn podléhajících schválení s rozlišením na změny administrativní povahy a změny vyžadující odborné hodnocení.

§ 66b

(1) Údaje na obalu veterinárního přípravku musí být uvedeny čitelným a srozumitelným způsobem a v jazyku státu, ve kterém je veterinární přípravek uváděn do oběhu.

(2) Zjistí-li Ústav v řízení o schválení veterinárního přípravku nebo schválení změny v dokumentaci schváleného veterinárního přípravku, že navrhované označení veterinárního přípravku může vést k jeho nesprávnému používání, které by mohlo mít za následek nebezpečí pro zdraví lidí nebo zvířat nebo pro životní prostředí, může v rámci příslušného rozhodnutí také stanovit, jakým způsobem musí být označení, popřípadě jeho část, změněno nebo doplněno.

§ 66c

(1) Výrobci a dovozci, popřípadě další osoby, které uvádějí veterinární technické prostředky do oběhu, jsou povinni sdělit Ústavu

- a) jméno, příjmení, bydliště a identifikační číslo osoby, jde-li o fyzickou osobu, anebo obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo osoby, jde-li o právnickou osobu, číslo telefonu, faxu nebo elektronickou adresu,
- b) datum zahájení činnosti a místo jejího výkonu,
- c) údaje o oprávnění, na jehož základě je činnost vykonávána.

(2) Výrobci a dovozci, kteří uvádějí v České republice poprvé do oběhu veterinární technický prostředek, jsou povinni před jeho uvedením do oběhu oznámit Ústavu základní údaje o tomto prostředku. Jestliže na základě posouzení vlastností tohoto prostředku Ústav zjistí, že není vhodný k veterinárnímu použití,

a) informuje o tom výrobce nebo dovozce,

b) rozhodne

1. o ukončení uvádění tohoto prostředku do oběhu, popřípadě o jeho stažení z oběhu, anebo
2. o pozastavení uvádění tohoto prostředku do oběhu do doby odstranění nedostatků.
V tomto případě může být veterinární technický prostředek znovu uveden do oběhu teprve na základě písemného souhlasu Ústavu.

(3) Prodejci veterinárních technických prostředků jsou povinni

- a) prodávat pouze takové veterinární technické prostředky, které splňují stanovené požadavky, a dodržovat při jejich prodeji podmínky stanovené výrobcem,
- b) zajistit, že tyto prostředky budou vybaveny návody, popřípadě i dalšími pokyny nutnými k jejich bezpečné instalaci, používání a údržbě, včetně případné dezinfekce a sterilizace, a že tyto návody a pokyny v českém jazyku budou poskytnuty osobám, které budou tyto prostředky používat,
- c) vést a po dobu 5 let uchovávat dokumentaci o objednávkách, nákupu a prodeji veterinárních technických prostředků.

(4) Osoby, které používají veterinární technické prostředky, a osoby, které provádějí jejich údržbu a servis, jsou povinny v případě, že se setkají s nežádoucí příhodou týkající se tohoto prostředku, anebo se o ní dozví,

- a) oznámit písemně tuto skutečnost Ústavu. To neplatí, pokud byl Ústav o výskytu nežádoucí příhody prokazatelně již uvědoměn jinak,
- b) učinit neprodleně opatření uložená Ústavem.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) které základní údaje obsahuje oznámení o veterinárním technickém prostředku uváděném v České republice poprvé do oběhu,
- b) jakým způsobem a v jakých lhůtách se oznamuje výskyt nežádoucí příhody týkající se používaného veterinárního technického prostředku.

HLAVA IX

NÁHRADA NÁKLADŮ A ZTRÁT VZNIKLÝCH V SOUVISLOSTI S NEBEZPEČNÝMI NÁKAZAMI

§ 67

(1) Chovateli se poskytne náhrada nákladů a ztrát, které vznikly v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených ke zdolávání některé z nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, a k ochraně před jejich šířením, anebo při nálezů původce této nákazy nebo nemoci, a to za podmínky, že tato neprodleně uplatňovaná opatření zahrnují nejméně izolaci zvířat v hospodářství a zákaz jejich přemísťování od doby vzniku podezření z výskytu nákazy a po potvrzení jejího výskytu.

(2) Náhrada podle odstavce 1 zahrnuje náhradu za

a) náklady na utracení nebo porážku nemocných

a podezřelých zvířat vnímavých druhů a za neškodné odstranění jejich kadáverů; v odůvodněných případech se poskytne i náhrada za neškodné odstranění jejich produktů,

b) utracené nebo poražené zvíře,

c) očistu, dezinfekci, dezinsekci a deratizaci hospodářství a jeho zařízení (vybavení),

d) nařízené očkování,

e) dodržování opatření v ochranných pásmech, pásmech dozoru a dalších pásmech s omezením,

f) dodržování opatření ve stanovené pozorovací době před ukončením mimořádných veterinárních opatření a opětovným zástavem zvířat do hospodářství.

(3) Jde-li o nákazu nebo nemoc přenosnou ze zvířat na člověka, které jsou uvedeny v předpisech Evropské unie upravujících výdaje ve veterinární oblasti^{34b)}, poskytuje se také náhrada

a) za zničení kontaminovaných krmiv a kontaminovaného zařízení hospodářství, které nemůže být dezinfikováno v souladu s odstavcem 2 písm. c),

b) za prokázané ztráty způsobené výpadkem produkce hospodářského zvířete v době provádění nařízených mimořádných veterinárních opatření a v souvislosti s nimi.

(4) Jde-li o nebezpečnou nákazu včel, poskytuje se také náhrada za včelařské zařízení, pomůcky, úly a jejich vybavení, zlikvidované nebo znehodnocené na základě nařízených mimořádných veterinárních opatření.

(5) Náhrada podle odstavce 1 se neposkytne, jestliže chovatel nesplnil povinnost uvědomit krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, jinou závažnou povinnost uloženou mu tímto zákonem k předcházení vzniku, zamezení šíření a zdolávání nebezpečných nákaz nebo nemocí přenosných ze zvířat na člověka, anebo nařízená ochranná a zdolávací opatření.

(6) Náhrada podle odstavce 1 se sníží o 10 %, pokud

- a) chovatel nezabezpečil provedení stanovených vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat, nebo
- b) chovatel nesplnil povinnosti chovatele týkající se označování a evidence zvířat podle plemenářského zákona^{9d)}.

§ 68

(1) Náhrada podle § 67 se poskytuje ve výši prokázaných účelně vynaložených nákladů a způsobených ztrát.

(2) Jde-li o náhradu za utracené nebo poražené zvíře, poskytuje se ve výši obvyklé ceny zdravého zvířete téhož druhu a kategorie v místě a době vzniku škody, snížené

- a) o to, co bylo chovateli poskytnuto za užitkovatelné části těla zvířete a užitkovatelné produkty,
- b) o 20 % obvyklé ceny zvířete, bylo-li zvíře utraceno nebo poraženo v důsledku nebezpečné nákazy, jestliže chovatel nevyužil možnosti preventivního očkování, pro které byla schválena očkovací látka.

§ 69

(1) Osobám, které pro nařízená ochranná a vzdělávací opatření nemohly dočasně vykonávat svou obvyklou pracovní nebo jinou výdělečnou činnost anebo ji mohly vykonávat jen v omezeném rozsahu, náleží náhrada ušlého výdělku, pokud jim tato náhrada nepřísluší od zaměstnavatele, anebo náhrada ušlého zisku.

(2) Osobám, které byly nuceny zdržovat se z důvodu uvedeného v odstavci 1 mimo své bydliště, náleží náhrada zvýšených nákladů na přechodné ubytování a stravování podle zvláštních právních předpisů.³⁵⁾

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na osoby, kterým byla poskytnuta náhrada podle § 67.

§ 70

(1) Nestanoví-li předpisy Evropské unie jinak, poskytuje se náhrada podle § 67 z prostředků státního rozpočtu, a to na základě žádosti chovatele nebo osoby uvedené v § 69. Tato žádost může být podána nejdříve první den následující po dni utracení nebo porážení zvířat, a nedochází-li k utracení nebo porážení zvířat, nejdříve první den následující po ukončení nařízených ochranných a vzdělávacích opatření, a nejpozději do 6 týdnů ode dne utracení nebo porážení zvířat, a nedochází-li k utracení nebo porážení zvířat, nejpozději do 6 týdnů ode dne ukončení nařízených ochranných a vzdělávacích opatření. Jedná-li se o náhradu v případě nebezpečné nákazy včel, může být žádost podána nejdříve první den následující po dni utracení včel, a nedochází-li k utracení včel, nejdříve první den následující po oznámení nebo vyhlášení nařízených ochranných a vzdělávacích opatření, a nejpozději do 12 týdnů ode dne utracení včel, a nedochází-li k utracení včel, nejpozději do 12 týdnů ode dne ukončení nařízených ochranných a vzdělávacích opatření. K posouzení, zda jsou splněny podmínky pro poskytnutí náhrady a v jaké výši, si vyžádá ministerstvo stanovisko krajské veterinární správy. Není-li žádost podána v uvedené lhůtě, nárok na náhradu zaniká.

(2) Chovateli může být na náhradu podle § 67 poskytnuta přiměřená záloha.

(3) Prováděcí právní předpis

- a) stanoví podrobněji postup při uplatňování náhrady podle § 67 a náležitosti žádosti o její poskytnutí,
- b) může stanovit při výskytu kterých dalších, zejména exotických nákaz, popřípadě i nemocí přenosných ze zvířat na člověka se poskytuje náhrada a v jakém rozsahu.

HLAVA X

SPRÁVNÍ DELIKTY

§ 71

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až d), § 5a odst. 1, § 6 odst. 1 až 4 a 7, § 7 nebo § 9 odst. 2 a 3,
- b) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 20 odst. 4, § 21 odst. 1 až 4, 7, 9, 11 a 14, § 25 odst. 1, § 27a odst. 1, 3 a 4 nebo § 27b odst. 1 až 8,
- c) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka v § 11 odst. 1 a 3, § 12 odst. 1, § 14 odst. 1 nebo § 16 odst. 2, anebo povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) až h) nebo § 17a odst. 4,
- d) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 13 odst. 4, nesplní nebo poruší opatření podle § 53 odst. 1 písm. f), anebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 4,
- e) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 19 odst. 1 až 5 nebo § 20 odst. 1 až 3,
- f) nesplní nebo poruší veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo veterinární podmínky dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho

vývozu do těchto zemí, stanovené v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 32 odst. 1, 4 a 7, § 34 odst. 2, § 36 odst. 4, § 38b odst. 1 nebo § 38c odst. 1 až 4,

- g) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavek stanovený předpisem Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾,
- h) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 40 odst. 1 a § 40 odst. 3 a 4 nebo § 42 odst. 3 písm. a),
- i) vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, schválení tímto orgánem nebo registrace u tohoto orgánu, bez tohoto povolení, tohoto schválení nebo této registrace, vykonává činnost bez podání oznámení nebo ověření odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu³¹⁾, anebo vykonává činnost, k níž není odborně způsobilá,
- j) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené předpisy Evropské unie na úseku veterinární péče, anebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy, nebo
- k) nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 5 000 Kč v blokovém řízení,
- b) 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) a b),
- c) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c) až j),
- d) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. k).

§ 72

Správní delikty právnických osob a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až d) a § 5 odst. 2 a 3, § 5a odst. 1 nebo § 6 odst. 1 až 4 a 7,
- b) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené pro přepravu zvířat a péči o ně v průběhu přepravy v § 7 nebo § 8 odst. 1, 3 a 4,

- c) nesplní nebo poruší povinnost pořadatele svodu zvířat stanovenou v § 9 odst. 2 a 3, povinnost provozovatele cirkusu nebo jiného veřejného vystoupení se zvířaty stanovenou v § 9 odst. 4, povinnost provozovatele shromažďovacího střediska stanovenou v § 9a odst. 1 a 2 nebo povinnost obchodníka stanovenou v § 9b odst. 1,
- d) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 20 odst. 4, § 21 odst. 2, 3 a 11, § 22 odst. 1 písm. d), § 24 odst. 1, § 25 odst. 1 až 4, § 26, § 27 odst. 1, § 27a odst. 1, 3 a 4 nebo § 27b odst. 1 až 4, 6 a 7,
- e) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka v § 11 odst. 1 a 3, § 12 odst. 1, § 14 nebo § 16 odst. 2, anebo povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) až h) nebo § 17a odst. 4,
- f) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 18 odst. 1, 2 a 4, § 21 odst. 14, § 22 odst. 1 písm. a) až c) a e) až j) nebo § 23 odst. 1 až 3,
- g) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 39 odst. 3 a 4, § 39a odst. 2 a 3, § 40, § 41 odst. 1 až 4 nebo § 42 odst. 3 písm. a),
- h) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 13 odst. 4, nesplní nebo poruší opatření podle § 53 odst. 1 písm. f), anebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 4,
- i) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 19 odst. 1 až 5, § 20 odst. 1 až 3 nebo § 21 odst. 1, 4, 7 a 9,
- j) nesplní nebo poruší veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo veterinární podmínky dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovené v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 32 odst. 1, 4 a 7, § 34 odst. 2, § 36 odst. 4, § 37 odst. 3, § 38b odst. 1 nebo § 38c odst. 1 až 4,
- k) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavek stanovený předpisem Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾,
- l) vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, schválení tímto orgánem nebo registrace u tohoto orgánu, bez tohoto povolení, tohoto schválení nebo této registrace,

- vykonává činnost bez podání oznámení nebo ověření odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu³¹⁾, anebo vykonává činnost, k níž není odborně způsobilá,
- m) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené předpisy Evropské unie na úseku veterinární péče, anebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy,
 - n) nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření,
 - o) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66a odst. 3 nebo § 66c odst. 4,
 - p) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66 odst. 4, § 66a odst. 1 a 2, § 66b odst. 1 nebo § 66c odst. 1 až 3, nebo
 - q) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66 odst. 1.

(2) Podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) jako soukromý veterinární lékař nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 6 odst. 7, § 12 odst. 2, § 17a odst. 6, § 61 odst. 1, 3 a 5 nebo § 62 odst. 2, nebo
- b) jako soukromý veterinární technik nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 64 odst. 3 a 4.

(3) Za správní delikt se uloží pokuta do

- a) 300 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) až d) a o),
- b) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. e) až g) a p),
- c) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. h) až m) a q),
- d) 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. n),
- e) 20 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a) a b).

§ 72a

zrušen

Společná ustanovení o správních deliktech

§ 73

(1) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, době trvání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnícké osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby¹⁰⁾ nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnícké osoby.

§ 74

nadpis vypuštěn

(1) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává krajská veterinární správa, v jejímž obvodu ke spáchání správního deliktu došlo, s výjimkou správních deliktů podle § 72 odst. 1 písm. n) až p), které v prvním stupni projednává Ústav. Přestupky podle § 71 odst. 1 písm. g) a správní delikty podle § 72 odst. 1 písm. k) projednává celní úřad. Přestupky lze projednat v blokovém řízení.

(2) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(3) Pokutu vybírá orgán, který ji uložil. Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.

HLAVA XI

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 75

(1) Náhradu nákladů a ztrát vzniklých plněním povinností podle tohoto zákona, zejména prováděním nařízených mimořádných veterinárních opatření, poskytuje stát jen za podmínek a v rozsahu stanovených tímto zákonem.

(2) Bylo-li při výkonu státního veterinárního dozoru zjištěno nesplnění nebo porušení povinnosti stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{25h)} nebo předpisy Evropské unie, může Státní veterinární správa uložit tomu, u něhož k nesplnění nebo porušení povinnosti došlo, plnou nebo částečnou náhradu nákladů tímto orgánem vynaložených.

(3) Náklady spojené s výkonem prohlídky jatečných zvířat a masa a s veterinárním vyšetřením a posouzením živočišných produktů je povinen hradit provozovatel podniku, závodu nebo jiného zařízení, ve kterém jsou tyto kontrolní činnosti prováděny, a to ve výši minimálních sazeb stanovených předpisy Evropské unie upravujícími úřední kontroly^{35a)}; pro účely placení se výše nákladů přepočte na českou měnu podle referenčního směnného kurzu Evropské centrální banky uveřejněného Komisí v Úředním věstníku na příslušné období. V případě prohlídky skotu, který musí být v souladu s předpisy Evropské unie upravujícími pravidla pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií^{7c)} vyšetřen na bovinní spongiformní encefalopatii, se výše náhrady zvyšuje o částku stanovenou prováděcím právním předpisem. Prováděcí právní předpis také stanoví podmínky vyšetřování, včetně věkové hranice skotu, který musí být na bovinní spongiformní encefalopatii vyšetřen.

(4) Zjistí-li orgán veterinární správy, že ve stanovené lhůtě nedošlo k odstranění nedostatků zjištěných při běžné kontrole, je chovatel nebo provozovatel podniku, závodu nebo jiného zařízení, ve kterém jsou kontrolní činnosti prováděny, povinen nahradit náklady dodatečné kontroly. O náhradě nákladů podle odstavců 2 a 3 a o náhradě nákladů za dodatečnou kontrolu podle předpisů Evropské unie upravujících úřední kontroly^{35b)} rozhodne Státní veterinární správa.

Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji orgán veterinární správy. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů dodatečné kontroly.

(5) Náklady spojené s prováděním pohraniční veterinární kontroly je povinen hradit dovozce nebo jeho zástupce, a to ve výši paušální částky, která odpovídá skutečným nákladům vynakládaným na provádění pohraniční veterinární kontroly v předchozích 2 letech. O náhradě nákladů spojených s prováděním pohraniční veterinární kontroly rozhodne krajská veterinární správa. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji krajská veterinární správa, která ji uložila. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů spojených s prováděním pohraniční veterinární kontroly vždy na období 2 let.

§ 76

(1) Na postupy podle tohoto zákona se vztahuje správní řád³⁶⁾, není-li tímto zákonem stanoveno jinak. Stanoviska uplatněná k územně plánovací dokumentaci nejsou správním rozhodnutím. Stanoviska a posudky vydávané podle tohoto zákona jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu nebo územní souhlas anebo ohlášení stavby jsou závazným stanoviskem podle správního řádu^{36a)} a nejsou samostatným rozhodnutím ve správním řízení.

(2) Odvolání proti rozhodnutí krajské veterinární správy podle § 30 odst. 2, § 35 odst. 1 písm. b), § 36 odst. 3, § 42 odst. 3 písm. b) a § 49 odst. 1 písm. d) nemá odkladný účinek. Toto rozhodnutí je vykonatelné dnem oznámení.

(3) Právní předpis Státní veterinární správy o mimořádných veterinárních opatřeních se označuje názvem nařízení Státní veterinární správy a

- a) týká-li se územního obvodu kraje nebo jeho části, přesahující územní obvod obce, vyhlásí se tak, že se vyvěsí na úřední desce krajského úřadu a všech obecních úřadů, jejichž území se týká, na dobu nejméně 15 dnů. Nařízení Státní veterinární správy nabývá platnosti a účinnosti dnem jeho vyhlášení; za den jeho vyhlášení se považuje den jeho vyvěšení na úřední desce krajského úřadu. Nařízení Státní veterinární správy musí být každému

přístupné u krajské veterinární správy, krajského úřadu a všech obecních úřadů, jejichž území se týká. To platí přiměřeně také pro ukončení nařízených mimořádných veterinárních opatření podle § 17 odst. 1, popřípadě pro změnu nebo ukončení některých z nich ještě před jejich ukončením podle § 17 odst. 1,

- b) má-li celostátní povahu nebo se týká územních obvodů více krajů, vyvěšuje se na úředních deskách ministerstva a krajských úřadů, jejichž území se týká, na dobu nejméně 15 dnů a zveřejňuje se neprodleně na internetových stránkách Státní veterinární správy. Pokud jsou nařízením Státní veterinární správy ukládány povinnosti i jiným subjektům, než jsou chovatelé hospodářských zvířat, vyhlašuje se nařízení Státní veterinární správy také v celostátním rozhlasovém nebo televizním vysílání. Nařízení Státní veterinární správy nabývá platnosti a účinnosti dnem jeho vyhlášení; za den jeho vyhlášení se považuje den jeho vyvěšení na úřední desce ministerstva. To platí přiměřeně také pro ukončení nařízených mimořádných veterinárních opatření podle § 17 odst. 1, popřípadě pro změnu nebo ukončení některých z nich ještě před jejich ukončením podle § 17 odst. 1. Provozovatel rozhlasového nebo televizního vysílání je povinen umožnit bezplatně zástupci Státní veterinární správy vyhlášení těchto opatření, jejich změny nebo ukončení ihned, jakmile byl o to požádán.

(4) Správní řád se neuplatní v řízení o opatření podle § 13 odst. 3 a podle § 53 odst. 1 písm. f), které veterinární inspektor ústně oznámí povinné osobě; o svých zjištěních a nařízených opatřeních pořídí zápis, jehož kopii předá povinné osobě. Tato osoba může proti tomuto opatření podat námitky, a to do zápisu o tomto opatření, anebo písemně nejpozději do 3 dnů ode dne sepsání zápisu. Podané námitky nemají odkladný účinek. Podaným námitkám může zcela vyhovět krajská veterinární správa; neučiní-li tak, předloží námitky bez odkladu Ústřední veterinární správě, jejíž rozhodnutí je konečné a doručuje se povinné osobě.

§ 76a

Nestanoví-li tento zákon jinak,

- a) řídí se uznávání odborné způsobilosti osoby, která je oprávněna o takové uznání požádat a

hodlá vykonávat na území České republiky regulovanou činnost uvedenou v tomto zákoně, zákonem o uznávání odborné kvalifikace³¹⁾,

b) může osoba, která je státním příslušníkem jiného

členského státu, je v něm usazena a vykonává v souladu s jeho právními předpisy regulovanou činnost uvedenou v tomto zákoně, vykonávat tuto činnost dočasně nebo příležitostně i na území České republiky na základě ověření dokladů o její odborné způsobilosti a písemného oznámení podle zákona o uznávání odborné kvalifikace³¹⁾; pro tuto osobu platí obdobně práva a povinnosti držitele povolení nebo osvědčení podle tohoto zákona,

c) je proškolená osoba, která získala kvalifikaci v jiném členském státě v souladu s předpisy Evropské unie a může tuto kvalifikaci prokázat, oprávněna k výkonu činnosti na území České republiky v rozsahu těchto předpisů.

§ 77

(1) Řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle předpisů účinných v době jeho zahájení.

(2) Povolení k výkonu odborné veterinární činnosti vydané podle dřívějších předpisů se považuje za povolení nebo registraci podle tohoto zákona. Neodpovídá-li však povolení k provozování asanačního podniku podmínkám tohoto zákona, je ten, komu povolení svědčí, povinen požádat ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona Státní veterinární správu, aby rozhodla o uvedení povolení v soulad s tímto zákonem. Neučiní-li tak a nerozhodne-li Státní veterinární správa z vlastního podnětu, dříve vydané povolení zaniká.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s výsledky jednání orgánů Evropské unie a orgánů České republiky

a) podniky, v nichž budou po dobu přechodného období uplatňovány veterinární požadavky na jejich provoz odchylně od požadavků stanovených prováděcími právními předpisy,

b) odchylné veterinární požadavky na provoz jednotlivých podniků uvedených pod písmenem

a) a dobu trvání přechodného období.

§ 77a

Závazný posudek orgánu veterinární správy vydávaný jako podklad ve stavebním řízení, pro ohlášení stavby a pro vydání kolaudačního souhlasu, které se týká staveb a zařízení, jež jsou určeny k chovu zvířat, k zacházení se živočišnými produkty a krmivy nebo k ukládání, sběru, svozu, neškodnému odstraňování a dalšímu zpracování vedlejších živočišných produktů, pokud jsou tyto činnosti vykonávány podnikatelským způsobem, jakož i staveb, které budou používány jako útulek pro zvířata, podle § 56, se nevydají podle tohoto zákona, pokud je jejich vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci). Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.

§ 77b

Působnosti stanovené obci podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti, s výjimkou § 46 písm. c).

§ 77c

(1) Kde se v předpisech Evropské unie mluví o

- a) příslušném úřadu, příslušném ústředním úřadu nebo kompetentní autoritě, rozumí se tím pro účely tohoto zákona ústřední úřad, do jehož působnosti náleží výkon příslušného oprávnění nebo provedení příslušného opatření, anebo úřad, na který byly výkon příslušného oprávnění nebo provádění příslušného opatření přeneseny,
- b) příslušném orgánu nebo příslušném veterinárním úřadu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona orgán veterinární správy, do okruhu jehož působnosti byly výkon příslušného oprávnění nebo provádění příslušného opatření tímto zákonem svěřeny, popřípadě do

okruhu jehož působnosti se zřetelem na svůj význam, povahu a srovnatelné úkoly náleží.

(2) Opatření k zajištění dodržování povinností, k odstranění zjištěných nedostatků a k jednotnému uplatňování požadavků stanovených předpisy uvedenými v odstavci 1 se uskutečňují způsoby stanovenými tímto zákonem.

(3) Osoby, které jsou povinny plnit povinnosti uložené jim tímto zákonem, jsou povinny plnit v oblasti veterinární péče také povinnosti, které pro ně vyplývají z předpisů uvedených v odstavci 1.

§ 78

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo vydá vyhlášky k provedení § 4 odst. 1, § 5 odst. 4, § 5a odst. 4, § 6 odst. 8, § 8 odst. 5, § 9a odst. 5, § 9b odst. 3, § 10 odst. 3, § 17a odst. 10, § 18 odst. 6, § 19 odst. 3 a 6, § 21 odst. 3, § 21 odst. 15, § 21a odst. 5, § 22 odst. 2, § 23 odst. 4, § 24 odst. 2, § 25 odst. 5, § 27 odst. 4, § 27a odst. 6, § 27b odst. 9, § 28 odst. 5, § 31 odst. 3, § 33 odst. 6, § 34 odst. 5, § 37 odst. 5, § 38 odst. 4, § 38b odst. 3 a 5, § 38c odst. 5, § 39 odst. 5, § 40 odst. 4, § 41 odst. 5, § 42 odst. 6, § 48 odst. 2, § 50 odst. 10, § 51a odst. 3, § 53 odst. 6, § 59 odst. 6, § 59a odst. 4, § 64 odst. 6, § 64a odst. 5, § 66a odst. 4, § 66c odst. 5, § 70 odst. 3 a § 75 odst. 3 až 5.

§ 78a

(1) V § 11 odst. 1, § 12 odst. 2 písm. b), § 13 odst. 1 a 2, § 16 odst. 2, § 17 odst. 2, § 18 odst. 2, § 20 odst. 6 a 7 písm. a), § 23 odst. 1 písm. d), § 23 odst. 2, § 27 odst. 2 a 3, § 40 odst. 1 písm. b), § 40 odst. 5, § 41 odst. 1 písm. g) a h), § 42 odst. 3 písm. a) a b), § 47 odst. 4, § 48 odst. 1 písm. d), § 49 odst. 1 a 2, § 50 odst. 1, § 51 odst. 1, § 64 odst. 1 větách první a druhé, § 64 odst. 5, § 76 odst. 2 a 3 a v nadpisu k § 49 se slova "okresní veterinární správa" v příslušném pádu a čísle nahrazují slovy "krajská veterinární správa" v příslušném pádu a čísle.

(2) V § 13 odst. 1 písm. b), § 16 odst. 2, § 40 odst. 1 písm. a) větách první a druhé a písm. d) na prvním i druhém místě, § 40 odst. 2 úvodní části ustanovení a písm. a), § 41 odst. 2 a 3, § 54 odst. 1 písm. n) na prvním i druhém místě a § 77a se slova "konfiskáty živočišného původu" v příslušném pádu a čísle nahrazují slovy "vedlejší živočišné produkty" v příslušném pádu a čísle.

ČÁST DRUHÁ

zrušena

§ 79

zrušen

ČÁST TŘETÍ

zrušena

§ 80

zrušen

ČÁST ČTVRTÁ

**Změna zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění
pozdějších předpisů**

§ 81

Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb. a zákona č. 63/1999 Sb., se mění takto:

Příloha k zákonu č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb. a zákona č. 305/1997 Sb., "Sazebník správních poplatků" se mění takto:

1. Položka 67 zní:

"Vydání rozhodnutí o výsledku pohraniční veterinární kontroly (§ 37 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

- za každou i započatou tunu zásilky živých zvířat	Kč	170,-
- za každou i započatou tunu zásilky živočišných produktů, krmiv a předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz	Kč	110,-
nejméně	Kč	1 120,-
nejvýše	Kč	11 900,-"

2. Položka 68 včetně poznámky zní:

"a) Schválení veterinárního přípravku a veterinárního technického prostředku (§ 65 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)	Kč	3 000,-
b) Vydání osvědčení k výrobě veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků (§ 65 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)	Kč	6 000,-

Poznámka:

Úkon zpoplatňovaný podle písmene a) této položky zahrnuje i zápis veterinárního přípravku

a veterinárního technického prostředku do Seznamu schválených veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků."

3. Položka 69 zní:

"Vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete mimo včel (§ 6 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

- za jedno zvíře	Kč	50,-
- za více než jedno zvíře	Kč	100,-".

4. Položka 70 zní:

"Vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů (§ 27 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 100,-".

5. Položka 71 zní:

"a) Vydání osvědčení o splnění požadavků a podmínek pro zacházení se živočišnými produkty (§ 22 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 500,-

b) Vydání závazného posudku (§ 56 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 300,-".

6. Položka 72 zní:

"a) Registrace soukromého veterinárního lékaře (§ 60 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 2 000,-

b) Registrace soukromého veterinárního technika (§ 64 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 1 000,-

c) Vydání povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti (§ 50 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 2 000,-

d) Vydání povolení k provozování asanačního podniku (§ 50 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 3 000,-

e) Vydání povolení k provozování jiné veterinární asanační

činnosti (§ 51 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči
a o změně některých souvisejících
zákonů) Kč 1 000,-".

7. Položka 73 zní:

"a) Vydání rozhodnutí o schválení chovu nebezpečných druhů zvířat

za jedno zvíře Kč 3 000,-

za více než jedno zvíře Kč 5 000,-

b) Udělení akreditace uživatelského zařízení k chovu zvířat pro
pokusné účely Kč 10 000,-".

ČÁST PÁTÁ

ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 82

Zrušují se:

1. Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb., zákona č. 437/1991 Sb. a zákona č. 110/1997 Sb.

2. Zákon č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České republiky, ve znění zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 25/1991 Sb., zákona č. 437/1991 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 348/1992 Sb., zákona č. 112/1994 Sb. a zákona č. 110/1997 Sb.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 83

Tento zákon nabývá účinnosti šedesátým dnem po dni vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Příloha 1

zrušena

Příloha 2

NÁKAZY A NEMOCI PŘENOSNÉ ZE ZVÍŘAT NA ČLOVĚKA, KTERÉ JSOU POVAŽOVÁNY ZA NEBEZPEČNÉ, A JEJICH PŮVODCI

a) nákazy společné více druhům zvířat:

1. Aujeszkyho choroba
2. brucelóza (*Brucella abortus*, *Brucella melitensis*, *Brucella suis*)
3. echinokokóza (hydatidóza)
4. horečka Údolí Rift
5. hydroperikarditida přežvýkavců
6. japonská encefalitida
7. katarální horečka ovčí

8. krymsko-konžská hemoragická horečka
9. leptospiróza
10. listerióza
11. mor skotu
12. myiáza (*Cochliomya hominivorax*, *Chrysomya bezziana*)
13. paratuberkulóza
14. Q horečka
15. salmonelóza (invazivní sérovary - jejich původci)
16. slintavka a kulhavka
17. sněť slezinná
18. transmisivní spongiformní encefalopatie (TSE)
19. trichinelóza
20. tuberkulóza (*Mycobacterium bovis*, *Mycobacterium suis*, *Mycobacterium avium*, *Mycobacterium tuberculosis*)
21. tularémie
22. verotoxigenní *Escherichia coli*
23. vezikulární stomatitida
24. vzteklna
25. západonilská horečka

b) nákazy skotu:

1. anaplasmóza skotu
2. babesióza skotu
3. enzootická leukóza skotu
4. hemoragická septicémie (pasteurelóza)
5. hlavnička
6. infekční rinotracheitida skotu (IBR, IBR/IPV)
7. nodulární dermatitida skotu

8. plicní nákaza skotu
9. theilerióza
10. trichomonáza
11. trypanosomiáza (přenášena mouchou tse-tse)
12. venerická kamylobakteri6za skotu

c) nákazy ovci a koz:

1. enzootické zmetání ovci (chlamydi6za ovci)
2. epididymitida beranů (Brucella ovis)
3. klusavka
4. mor malých přežvýkavců
5. nakažlivá agalaxie
6. nakažlivá pleuropneumonie koz

7

- . nemoc Nairobi
8. neštovice ovci a neštovice koz

d) nákazy koni:

1. encefalomyelitida koni (východní)
2. encefalomyelitida koni (západní)
3. hřebci nákaza
4. infekční anémie koni (nakažlivá chudokrevnost koni)
5. infekční arteritida koni
6. mor koni
7. nakažlivá metritida koni
8. piroplasm6za koni
9. Surra (Trypanosoma evansi)
10. venezuelská encefalomyelitida koni

3. herpesviróza Koi (herpesviróza kapra Koi)

4. infekční nekróza krvetvorné tkáně

5. virová hemoragická septikémie

i) ostatní nákazy:

1. epizootické hemoragické onemocnění (jelenovitých)

2. leishmanióza

3. neštovice velbloudů

j) další nákazy, o jejichž povinném hlášení rozhodnou orgány Evropské unie.

Příloha 3

zrušena

Příloha 4

zrušena

Příloha 5

zrušena

Příloha 6

**PODMÍNKY UZNÁNÍ OSVĚDČENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ÚŘADU VYDÁVAJÍCÍHO
ČLENSKÉHO STÁTU, KTERÉ POTVRZUJE ZÁKONNÉ VYKONÁVÁNÍ
POVOLÁNÍ VETERINÁRNÍHO LÉKAŘE**

Německo

V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství dokládají odbornou přípravu dosaženou na území bývalé Německé demokratické republiky, která nesplňuje všechny základní požadavky odborné přípravy uvedené v § 59 odst. 1, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci jako dostatečný důkaz, pokud dokládají odbornou přípravu zahájenou před sjednocením Německa, opravňují držitele k výkonu činnosti veterinárního lékaře na celém území Německa za stejných podmínek jako doklady uvedené v § 59 odst. 2 písm. a) a jsou doplněny osvědčením vydaným příslušnými německými orgány dokládajícím, že tyto osoby skutečně a v souladu se zákonem vykonávaly danou činnost na území Německa po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Estonsko

1. V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Estonsku před přistoupením, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud jsou provázeny osvědčením uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly skutečně a v souladu se zákonem danou činnost v Estonsku po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání osvědčení.

2. V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Sovětském svazu před 20. srpnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Estonska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako estonské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno

osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Estonska po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání osvědčení.

Lotyšsko

V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Sovětském svazu před 21. srpnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Lotyšska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako lotyšské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Lotyšska po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Litva

V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Sovětském svazu před 11. březnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Litvy potvrdí, že tyto doklady mají na jejím území stejnou právní platnost jako litevské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Litvy po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Slovensko

V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Československu před 1. lednem 1993, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Slovenska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako slovenské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Slovenska po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Slovinsko

V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Jugoslávii před 25. červnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Slovinska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako slovinské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Slovinska po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Bulharsko

V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Bulharsku před přistoupením, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud jsou provázeny osvědčením uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly skutečně a v souladu se zákonem danou činnost v Bulharsku po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Rumunsko

V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Rumunsku před přistoupením, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud jsou provázeny osvědčením uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly skutečně a v souladu se zákonem danou činnost v Rumunsku po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Ostatní členské státy

V případě osob z ostatních členských států musí osvědčení příslušného úřadu vydávajícího členského státu uvádět, že se tato osoba zákonným způsobem podílela na výkonu povolání veterinárního lékaře po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II zákona č. 131/2003 Sb.

ČÁST DRUHÁ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

1. Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem "okresní veterinární správa", popřípadě "Městská veterinární správa v Brně", "Městská veterinární správa v Ostravě" a "Městská veterinární správa v Plzni", rozumí se tím "krajská veterinární správa".

2. Okresní veterinární správy, Městská veterinární správa v Brně, Městská veterinární správa v Ostravě a Městská veterinární správa v Plzni zanikají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Jejich hmotný majetek, práva a závazky, včetně práv a závazků vyplývajících z pracovněprávních vztahů, které mají ke dni zániku, přecházejí dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na místně příslušné krajské veterinární správy.

3. Zaměstnanci, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru k okresní veterinární správě, Městské veterinární správě v Brně, Městské veterinární správě v Ostravě a Městské veterinární správě v Plzni, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaměstnanci místně příslušné krajské veterinární správy v odpovídajícím pracovním, funkčním a platovém zařazení.

4. Neodpovídá-li povolení k výkonu odborné veterinární činnosti (50, 51) podmínkám tohoto zákona, je ten, komu povolení svědčí, povinen požádat ve lhůtě do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona o uvedení povolení v soulad s tímto zákonem. Neučiní-li tak a nerozhodne-li příslušný orgán veterinární správy z vlastního podnětu, dříve vydané povolení zanikne.

5. Fyzická osoba, která vykonává veterinární preventivní, diagnostickou a léčebnou činnost podnikatelským způsobem na základě rozhodnutí Státní veterinární správy o její registraci, není ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona členem Komory a hodlá vykonávat tuto činnost i po tomto

dni, je povinna ve lhůtě do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona podat písemnou přihlášku za člena Komory a požádat o vydání osvědčení uvedeného v § 60 odst. 1 zákona č. 166/1999 Sb., ve znění tohoto zákona. Neučiní-li tak, její oprávnění k výkonu uvedené činnosti zaniká.

6. Chovatelé a podnikatelé,¹⁰⁾ kteří jsou povinni požádat o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci podle tohoto zákona, jsou povinni tak učinit do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Obaly, do kterých jsou baleny potraviny živočišného původu a které nejsou opatřeny označením zdravotní nezávadnosti, mohou být používány do 31. prosince 2003. Potraviny živočišného původu, vyrobené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a uskladněné před tímto dnem ve státních hmotných rezervách, mohou být uváděny do oběhu bez označení zdravotní nezávadnosti.

8. V řízeních, která ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona nebyla okresními veterinárními správami pravomocně ukončena, pokračují místně příslušné krajské veterinární správy.

9. Ustanovení § 35 odst. 1 zákona č. 166/1999 Sb., ve znění tohoto zákona, se pro dobu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do dne, kdy vstoupí v platnost smlouva o přistoupení České republiky k Evropské unii, použije i na provážené veterinární zboží při jeho výstupu z tuzemska.

10. Za veterinární lékaře schválené pro určitou činnost se považují ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona všichni veterinární lékaři, kteří k tomuto dni byli registrováni Státní veterinární správou jako soukromí veterinární lékaři podle dřívějších předpisů.

¹⁰⁾ § 2 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku.

Čl. II zákona č. 48/2006 Sb.

Společná a přechodná ustanovení

1. Neodpovídá-li povolení k výkonu odborné veterinární činnosti anebo schválení nebo registrace, vydané podle dosavadní právní úpravy, podmínkám stanoveným předpisy Evropských společenství³⁸⁾, je ten, komu povolení, schválení nebo registrace svědčí, povinen požádat ve lhůtě do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona o uvedení povolení, schválení nebo registrace do souladu s těmito předpisy. Neučiní-li tak a nerozhodne-li příslušný orgán veterinární správy z vlastního podnětu, má se za to, že povolení, schválení nebo registrace, vydané podle dosavadní právní úpravy, zanikly.

2. Veterinární přípravky schválené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, které již nejsou veterinárními přípravky podle § 3 odst. 1 písm. t) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za veterinární přípravky schválené podle zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejde-li o doplňkové látky používané k výživě zvířat, a to po dobu 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Řízení zahájená a neukončená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

4. Osoby, které pečují o toulavá a opuštěná zvířata v útulcích pro zvířata, mohou tuto činnost vykonávat do 31. prosince 2006, i když nemají osvědčení opravňující k výkonu této činnosti podle § 42 odst. 2 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Jestliže produkty, které spadají do působnosti vyhlášky č. 376/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu produktů ze třetích zemí, ve znění pozdějších předpisů, a příslušných předpisů Evropských společenství³⁹⁾ a které byly dovezeny před 1. lednem 2005 a uskladněny ve svobodných celních pásmech, svobodných skladech a schválených celních skladech nebo prostorech osob zásobujících plavidla v mezinárodní námořní dopravě (§ 37), aniž by byly

provázeny veterinárním osvědčením odpovídajícím příslušným předpisům Evropských společenství, neopustily sklady, v nichž byly uskladněny, do 31. prosince 2005 a zůstaly v uskladnění, musí být od 1. ledna 2006 zničeny pod dohledem úředního veterinárního lékaře⁴⁰⁾. Náklady tohoto opatření nese vlastník uvedených produktů.

6. Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem "konfiskáty živočišného původu", rozumí se tím "vedlejší živočišné produkty".

38) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002.

39) Rozhodnutí Rady 79/542/EHS, v platném znění.

Rozhodnutí Komise 94/984/ES, 97/221/ES, 2000/572/ES, 2000/585/ES, 2000/609/ES, 2003/779/ES a 2004/438/ES, v platném znění.

40) Rozhodnutí Komise 2005/92/ES ze dne 2. února 2005 o veterinárních podmínkách, osvědčeních a přechodných ustanoveních týkajících se dovozu a doby uskladnění zásilek určitých produktů živočišného původu ve svobodných pásmech, svobodných skladech a v prostorech hospodářských subjektů zásobujících prostředky přeshraniční námořní dopravy ve Společenství.

Rozhodnutí Komise 2005/93/ES ze dne 2. února 2005 o přechodných ustanoveních týkajících se dovozu a doby uskladnění zásilek určitých produktů živočišného původu v celních skladech ve Společenství.

Čl. II zákona č. 182/2008 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Chovatelé, kterým zákon č. 166/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti

tohoto zákona, ukládá povinnost předložit krajské veterinární správě ke schválení ozdravovací program, jsou povinni tak učinit, pokud jim tento program dosud nebyl schválen, nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Osvědčení o odborné způsobilosti úředního veterinárního asistenta, které podle dosavadních právních předpisů získaly osoby s úplným středním vzděláním, úspěšným absolvováním specializované odborné přípravy v příslušném oboru, zůstávají v platnosti i po nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Osoby, které jsou povinny podle § 5a zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, požádat o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury, jsou povinny tak učinit do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Řízení zahájená a neukončená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Čl. XXIV zákona č. 223/2009 Sb.

Přechodné ustanovení

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončená se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Čl. II zákona č. 308/2011 Sb.

Přechodná a závěrečná ustanovení

1. Krajské veterinární správy a Městská veterinární správa v Praze jako samostatné organizační složky státu ke dni účinnosti tohoto zákona zanikají sloučením se Státní veterinární

správou.

2. Zaměstnanci, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru ke krajské veterinární správě a Městské veterinární správě v Praze, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaměstnanci Státní veterinární správy. Výkon práv a povinností z pracovněprávních vztahů zaměstnanců, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru ke krajské veterinární správě a Městské veterinární správě v Praze, přechází na Státní veterinární správu.

3. Příslušnost hospodařit s majetkem České republiky, včetně práv a ostatních majetkových hodnot, se kterými byly příslušné hospodařit krajské veterinární správy a Městská veterinární správa v Praze, přechází dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na Státní veterinární správu.

4. Z krajských veterinárních správ a Městské veterinární správy v Praze přecházejí dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na Státní veterinární správu všechny pohledávky, závazky, jakož i práva a povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů.

5. Řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem

- a) „Státní veterinární správa“, rozumí se tím Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy,
- b) „krajská veterinární správa“, rozumí se tím krajská veterinární správa Státní veterinární správy,
- c) „orgány veterinární správy“, rozumí se tím Státní veterinární správa.

7. Provozovatel podniku, který zpracovává a uvádí do oběhu med různých chovatelů, je povinen požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci podniku podle § 22 odst. 1 písm. j) zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona,

nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

8. Osoba, která uvádí syrové mléko do oběhu, je povinna uvést tuto činnost do souladu se zákonem č. 166/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

9. Soukromý veterinární lékař je povinen požádat krajskou veterinární správu o schválení k provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci kontroly zdraví zvířat, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

10. Správní řízení týkající se prodloužení schválení veterinárních přípravků a správní řízení týkající se změn rozhodnutí o schválení veterinárních přípravků, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

1) Směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství.

Směrnice Rady 97/12/ES ze dne 17. března 1997, kterou se mění a aktualizuje směrnice 64/432/EHS o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací.

Směrnice Rady 82/894/EHS ze dne 21. prosince 1982 o hlášení chorob zvířat ve Společenství.

Směrnice Rady 88/407/EHS ze dne 14. června 1988 o veterinárních požadavcích na obchod s hluboce zmrazeným spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz.

Směrnice Rady 93/60/EHS ze dne 30. června 1993, kterou se mění směrnice 88/407/EHS o veterinárních požadavcích na obchod s hluboce zmrazeným spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz a kterou se její oblast působnosti rozšiřuje na čerstvé sperma skotu.

Směrnice Rady 2003/43/ES ze dne 26. května 2003, kterou se mění směrnice 88/407/EHS o veterinárních

požadavcích na obchod se spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz.

Směrnice Rady 89/556/EHS ze dne 25. září 1989 o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozů těchto embryí ze třetích zemí.

Směrnice Rady 93/52/EHS ze dne 24. června 1993, kterou se mění směrnice 89/556/EHS o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozu těchto embryí ze třetích zemí.

Směrnice Rady 89/608/EHS ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování veterinárních a zootechnických právních předpisů.

Směrnice Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Rady 92/67/EHS ze dne 14. července 1992, kterou se mění směrnice 89/662/EHS o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh a kterou se mění směrnice Rady 89/662/EHS a 92/118/EHS a rozhodnutí Rady 95/408/ES.

Směrnice Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS.

Směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Rady 92/60/EHS ze dne 30. června 1992, kterou se mění směrnice 90/425/EHS o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES ze dne 21. října 2002, kterou se mění směrnice Rady 90/425/EHS a 92/118/EHS, pokud jde o hygienické požadavky na vedlejší produkty živočišného původu.

Směrnice Rady 90/426/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 92/36/EHS ze dne 29. dubna 1992, kterou se mění, pokud jde o mor koní, směrnice 90/426/EHS o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 2004/68/ES ze dne 26. dubna 2004, kterou se stanoví veterinární předpisy pro dovoz některých živých kopytníků do Společenství a pro jejich tranzit, mění směrnice 90/426/EHS a 92/65/EHS, a zrušuje směrnice 72/462/EHS.

Směrnice Rady 90/429/EHS ze dne 26. června 1990, kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz.

Směrnice Rady 90/539/EHS ze dne 15. října 1990 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 93/120/ES ze dne 22. prosince 1993, kterou se mění směrnice Rady 90/539/EHS o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 1999/90/ES ze dne 15. listopadu 1999, kterou se mění směrnice 90/539/EHS o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů.

Směrnice Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách obchodu s ovci a kozami uvnitř Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/10/ES ze dne 22. května 2001, kterou se mění směrnice Rady 91/68/EHS, pokud jde o klusavku.

Směrnice Rady 2003/50/ES ze dne 11. června 2003, kterou se mění směrnice 91/68/EHS, pokud jde o zpřísnění kontrolních opatření pro pohyb ovcí a koz.

Směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS.

Směrnice Rady 92/118/EHS ze dne 17. prosince 1992 o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS.

Směrnice Rady 96/90/ES ze dne 17. prosince 1996, kterou se mění směrnice 92/118/EHS o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS.

Směrnice Rady 97/79/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se mění směrnice 71/118/EHS, 72/462/EHS, 85/73/EHS, 91/67/EHS, 91/492/EHS, 91/493/EHS, 92/45/EHS a 92/118/EHS, pokud jde o veterinární kontrolu produktů dovážených do Společenství ze třetích zemí.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES ze dne 21. října 2002, kterou se mění směrnice Rady 90/425/EHS a 92/118/EHS, pokud jde o hygienické požadavky na vedlejší produkty živočišného původu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh a kterou se mění směrnice Rady 89/662/EHS a 92/118/EHS a rozhodnutí Rady 95/408/ES.

Směrnice Rady 92/119/EHS ze dne 17. prosince 1992, kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých nákaz zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat.

Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnic 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/74/ES ze dne 22. září 2003, kterou se mění směrnice Rady 96/22/ES o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat.

Směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnic 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS.

Směrnice Rady 96/93/ES ze dne 17. prosince 1996 o osvědčeních pro zvířata a živočišné produkty.

Směrnice Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/28/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/82/ES o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků.

Směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/99/ES ze dne 17. listopadu 2003 o sledování zoonóz a jejich původců, o změně rozhodnutí Rady 90/424/EHS a o zrušení směrnice Rady 92/117/EHS.

1a) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003 ze dne 26. května 2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65/EHS, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 136/2004 ze dne 22. ledna 2004, kterým se stanoví postupy veterinárních kontrol produktů dovážených ze třetích zemí na stanovištích hraniční kontroly Společenství, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 282/2004 ze dne 18. února 2004, kterým se zavádí doklad pro celní prohlášení u zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a pro veterinární kontroly těchto zvířat, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 599/2004 ze dne 30. března 2004 o přijetí harmonizovaného vzoru osvědčení a inspekční zprávy pro obchod se zvířaty a produkty živočišného původu uvnitř Společenství.

Nařízení Komise (ES) č. 206/2009 ze dne 5. března 2009 o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství a o změně nařízení (ES) č. 136/2004.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě, v

platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu).

1b) Například zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění zákona č. 444/2005 Sb., zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

2) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, nařízení Komise (ES) č. 745/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002.

3) Zákon č. 110/1997 Sb.

Zákon č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

3a) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

4) Zákon č. 91/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

4a) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv, nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

5) Například zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů.

5a) Vyhláška č. 273/2000 Sb., kterou se stanoví nejvyšší přípustné zbytky veterinárních léčiv a biologicky aktivních látek používaných v živočišné výrobě v potravinách a potravinových surovinách, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 ze dne 26. června 1990, kterým se stanoví postup Společenství pro stanovení maximálních limitů reziduí veterinárních léčivých přípravků v potravinách živočišného původu, v platném znění.

6) Zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

7) Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

7a) Ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb.

7b) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009.

7c) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

7d) Rozhodnutí Komise 2005/91/ES ze dne 2. února 2005, kterým se stanoví doba, po níž je očkování proti vzteklině považováno za platné.

7e) Čl. 4 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003.

7f) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003.

7g) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

8) Zákon č. 154/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

9) § 15 zákona č. 246/1992 Sb.

9a) Zákon č. 378/2007 Sb.

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění

pozdějších předpisů.

Zákon č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

9b) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009. Čl. 8 a příloha č. V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

9c) Vyhláška č. 291/2003 Sb., o zákazu podávání některých látek zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, a o sledování (monitoringu) přítomnosti nepovolených látek, reziduí a látek kontaminujících, pro něž by živočišné produkty mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat a v jejich produktech, ve znění vyhlášky č. 232/2005 Sb.

9d) § 22 a násl. zákona č. 154/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

10) § 2 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku.

11) Zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Nařízení vlády č. 27/2002 Sb., kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat.

13) § 28 vyhlášky č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem.

13c) Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97.

14) Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97.

14a) Nařízení Komise (ES) č. 1739/2005 ze dne 21. října 2005, kterým se stanoví veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy.

14b) Například rozhodnutí Rady 90/424/EHS ze dne 26. června 1990 o některých výdajích ve veterinární oblasti, v platném znění.

14c) Například § 52 odst. 1 vyhlášky č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, § 2 písm. d) vyhlášky č. 202/2004 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání afrického moru prasat, § 67 vyhlášky č. 389/2004 Sb., o opatřeních pro tlumení slintavky a kulhavky a k jejímu předcházení a o změně vyhlášky č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro

předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění vyhlášky č. 356/2004 Sb.

14d) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

14e) Například nařízení Rady (EHS) č. 2377/90, nařízení Rady (EHS) č. 315/93 ze dne 8. února 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro kontrolu kontaminujících látek v potravinách, vyhláška č. 291/2003 Sb., vyhláška č. 273/2000 Sb., vyhláška č. 132/2004 Sb., o mikrobiologických požadavcích na potraviny, způsobu jejich kontroly a hodnocení, vyhláška č. 158/2004 Sb., kterou se stanoví maximálně přípustné množství reziduí jednotlivých druhů pesticidů v potravinách a potravinových surovinách, ve znění vyhlášky č. 68/2005 Sb., vyhláška č. 305/2004 Sb., kterou se stanoví druhy kontaminujících a toxikologicky významných látek a jejich přípustné množství v potravinách.

14f) Čl. 5 a oddíl I přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

Čl. 5 odst. 2 a kapitola III přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

14g) Například vyhláška č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 260/2005 Sb., vyhláška č. 381/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury, produkty rybolovu a živé mlže a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 201/2004 Sb.

14h) Například vyhláška č. 299/2003 Sb., ve znění vyhlášky č. 356/2004 Sb., vyhláška č. 389/2004 Sb., vyhláška č. 202/2004 Sb.

14i) Vyhláška č. 381/2003 Sb., ve znění vyhlášky č. 201/2004 Sb.

15) § 2 písm. a) a b) zákona č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

15a) Čl. 5 až 8 a přílohy I až IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

16) Například zákon č. 449/2001 Sb., vyhláška č. 244/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

17) zákon č. 102/1963 Sb., o rybářství, ve znění pozdějších předpisů.

17a) Nařízení Rady (EHS) č. 1907/90 ze dne 26. června 1990 o některých obchodních normách pro vejce, v

platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 2295/2003 ze dne 23. prosince 2003, kterým se zavádí prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1907/90 o některých obchodních normách pro vejce, v platném znění.

Vyhláška č. 326/2001 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), g), h), i) a j) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pro maso, masné výrobky, ryby, ostatní vodní živočichy a výrobky z nich, vejce a výrobky z nich, ve znění vyhlášky č. 264/2003 Sb.

17c) Příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

17ca) Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

17cb) Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů.

17d) Příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

17e) Čl. 2 odst. 1 písm. h) nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 854/2004.

17f) Příloha III oddíl IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, v platném znění.

17g) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

Příloha I oddíl IV kapitola VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, v platném znění.

17h) Čl. 6 odst. 2 a 3 a příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

Čl. 4 odst. 1 až 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

Čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

17i) § 1 písm. k) vyhlášky č. 147/1998 Sb., o způsobu stanovení kritických bodů v technologii výroby, ve znění pozdějších předpisů.

17j) Čl. 7 až 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

17k) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

17l) Například příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

17m) Příloha I oddíl II kapitola III nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 854/2004.

17n) Příloha II kapitoly I až III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

17o) Čl. 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

17p) Příloha II kapitola IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

Čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

Čl. 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

17q) Vyhláška č. 382/2003 Sb.

Vyhláška č. 380/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se spermatem, vaječnými buňkami a embryi a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.

Vyhláška č. 381/2003 Sb.

17r) Například rozhodnutí Komise 2001/618/ES ze dne 23. července 2001 o stanovení dalších záruk týkajících se Aujeszkyho choroby při obchodu s prasaty uvnitř Společenství, o stanovení kritérií pro poskytování informací o této nákaze a o zrušení rozhodnutí 93/24/EHS a 93/244/EHS.

17s) Například § 12, 14, 30 a násl. vyhlášky č. 382/2003 Sb.

17t) Nařízení Komise (ES) č. 599/2004.

17u) Například vyhláška č. 379/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování s živočišnými produkty, na které se nevztahují zvláštní právní předpisy, a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.

17v) Například čl. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

17w) § 8 odst. 1 vyhlášky č. 372/2003 Sb., o veterinárních kontrolách při obchodování se zvířaty.

§ 7 odst. 1 vyhlášky č. 373/2003 Sb., o veterinárních kontrolách při obchodování se živočišnými produkty.

17x) Vyhláška č. 377/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu zvířat ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 259/2005 Sb.

Vyhláška č. 376/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu produktů ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 259/2005 Sb.

17y) Například nařízení Komise (ES) č. 282/2004, nařízení Komise (ES) č. 136/2004.

17z) Například čl. 1 nařízení Komise (ES) č. 282/2004, čl. 2 nařízení Komise (ES) č. 136/2004.

18) Čl. 79 a násl. nařízení Rady (ES) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.

18a) Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 100/2004 Sb., ve znění zákona č. 444/2005 Sb.

18b) Čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

Čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

Čl. 11 až 15 a příloha VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

Čl. 49 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

19) § 217 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

20) § 145 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

21) Nařízení Komise (ES) č. 206/2009 ze dne 5. března 2009 o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství a o změně nařízení (ES) č. 136/2004.

23) § 49 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

23a) § 3 písm. h) a i) zákona č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

24) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

24a) § 29 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.

25) § 102 odst. 2 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).

25b) Například § 15 odst. 3 vyhlášky č. 299/2003 Sb.

25c) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů.

25d) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

25e) Čl. 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

25f) Čl. 3 písm. k) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

25g) Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.

25g) Čl. 2 bod 6, čl. 3 odst. 2, čl. 4 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

25h) § 4c zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 291/2009 Sb.

25h) Zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

25i) Čl. 48 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k podmíněnosti, odlišení a integrovanému administrativnímu a kontrolnímu systému uvedených v nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, v platném znění.

25i) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1523/2007 ze dne 11. prosince 2007, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže.

25j) Například zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 79/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

25l) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech

26) Například zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., ve znění

pozdějších předpisů.

27) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

28) Zákon č. 110/1997 Sb.

29) Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

29a) Zákon č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky.

30) § 44 a násl. zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

30a) § 124 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce.

31) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

31a) § 98 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb.

31b) Například § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 10/1999 Sb., kterým se zrušuje nařízení vlády č. 192/1998 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, § 41 odst. 4 zákona č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, § 44b a 58 zákona č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

32) § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 381/1991 Sb., ve znění zákona č. 318/2004 Sb.

32a) § 89 až 90 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 165/2006.

32b) § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

32c) Vyhláška č. 329/2003 Sb., o informačním systému Státní veterinární správy.

33) Například zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

34) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

34a) Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

34b) Rozhodnutí Rady 90/424/EHS, v platném znění.

35) Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

35a) Čl. 27 a příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

35b) Čl. 28 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

36) Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

36a) § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.

37) Příloha III oddíl IX kapitola I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

38) Příloha III oddíl IX kapitola II část III bod 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

39) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb.

40) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

41) Čl. 11 a 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

42) Příloha I oddíl III kapitola III část A nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.